

د توارخ دویم کتاب

د حضرت سلیمان د حکمت دپاره دُعا غوښتل

۱) د داؤد بادشاه زوی سلیمان خپله بادشاهی ښه مضبوطه کړه او مالک خدای د هغه خدای پاک د هغه مل وو او هغه یې ډېر طاقتور کړو. ۲) سلیمان بادشاه هغه ټولو آفسرانو له چې د زرو سپرو او سلو سپرو د ډلو مشران وو، د حکومت ټولو آفسرانو او کورنو ټولو مشرانو له حکم ورکړو، ۳) هغوی ته یې دا وفرمائیل چې د هغه سره په جبعون کښې د عبادت خدای ته لار شی. هغوی هلته ځکه لارل چې دا هغه خدای وو چرته چې د مالک خدای د حضور خېمه لگېدلې وه، کومه چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی په بیابان کښې جوړه کړې وه. ۴) داؤد د لوظ صندوق د مخکښې نه د قریت یعرب نه هغه خېمې ته راوړې وو چې کومه یې د دې دپاره په یروشلیم کښې جوړه کړې وه. ۵) خو د زېرو کومه قربانگاه چې د حور نمسی او د اوری زوی بضلی اېل جوړه کړې وه هغه هلته په جبعون کښې د مالک خدای د مقدسې خېمې په مخکښې پرته وه. سلیمان بادشاه او ټولو خلقو هلته مالک خدای ته سوال وکړو. ۶) سلیمان د مالک خدای په حضور کښې قربانگاه ته وختلو، کومه چې د مالک خدای د مقدسې خېمې په مخکښې پرته وه او په هغې باندې یې یو زر سوزېدونکې نرنانې پېش کړې. ۷) په هغه شپه خدای پاک سلیمان ته څرگند شو او ورته یې وفرمائیل، ”چې څه غواړې نو وې غواړه چې زه یې درکړم.“ ۸) سلیمان ورته وفرمائیل، ”تا زما پلار داؤد ته همېشه لویه مینه ښودلې ده او اوس دې زه د هغه نه پس بادشاه جوړ کړم یم. ۹) اے مالک خدایه پاکه، هغه وعده پوره کړه چې زما د پلار سره دې کړې ده. تا زه په هغه خلقو بادشاه جوړ کړم یم چې څوک د زمکې د شگو په شان ډېر دی، ۱۰) نو ما له پوهه او حکمت راکړه چې هغوی په سمه لار باندې بوځم. څوک داسې شته چې ستا په دې لوی قوم باندې حکومت وکړي؟“ ۱۱) خدای پاک سلیمان ته وفرمائیل، ”تا جائیداد، دولت، عزت، یا د هغه خلقو مرگ نه دې غوښتلې چې ستا نه نفرت کوی او د اوږد عمر سوال دې هم نه دې کړې، خو تا د حکمت او پوهې سوال کړم دې چې زما په هغه خلقو باندې حکومت وکړې چې په چا باندې ما بادشاه جوړ کړې یې، ۱۲) نو ځکه زه به تا له حکمت او پوهه درکړم. او د دې نه علاوه، زه به تا له دومره دولت، خزانې او عزت درکړم چې نه به د دې نه مخکښې یو بادشاه ته ملاو شوی وی او نه به وروستو چا ته کله هم ملاو شی.“

د حضرت سلیمان بادشاه طاقت او دولت

۱۳) نو سلیمان په جبعون کښې د عبادت د خدای نه لارو، چرته چې د مالک خدای د حضور خېمه وه او یروشلیم ته راوایس شو. هلته هغه په اسرائیل حکومت کولو. ۱۴) هغه هلته د څوارلسو سوو جنگی گایو او دولس زرو په آسونو سوارو کسانو یو لښکر جوړ کړو، د هغوی څه کسان یې په یروشلیم کښې وساتل او باقی نور یې په مختلفو ښارونو کښې کښېښول. ۱۵) د هغه د بادشاهی په دوران کښې سپین زر او سره زر په یروشلیم کښې د کاپو په شان عام شول او ديار دومره زیات وو لکه چې د غرونو په لمنو کښې یې شمېره چنارونه وی. ۱۶)-۱۷) د سلیمان سوداگرو د هغه آسونه او جنگی گایو د مصر او قوعی په علاقه کښې اخستلې، هغوی یوه جنگی گایو په شپږ سوه د سپینو زرو سیکو باندې او یو آس د سپینو زرو په یو نیم سل سیکو باندې اخستلو. هغوی په حتی او شامی بادشاهانو باندې هم آسونه او جنگی گایو خرڅولې.

د خُدائِ پاک د کور د عمارت دپاره تيارے کول

۲

۱) سلیمان فېصله وکړه چې یو کور جوړ کړی چرته به چې د مالک خُدای د نوم عبادت کيږی او د خپل ځان دپاره یو شاهي محل هم جوړ کړی. ۲) هغه اویا زره سپری د سامان راوړلو او اتیا زره سپری یې د غرونو نه د کاڼو د راویستلو دپاره مقرر کړل. درې زره او شپږ سوه داسې نور سپری ؤو چې د کار مشری یې کوله. ۳) سلیمان د صور بادشاه حیرام له یو پېغام ولېږلو چې، ”ما له د دیار لرگی راولېږه لکه څنگه چې تا زما پلار داؤد له لېږلی ؤو چې کله هغه محل جوړولو. ۴) زه د مالک خُدای زما د خُدای پاک د نوم د درناوی دپاره یو کور جوړوم. دا به یو مخصوص ځای وی چرته به چې د هغه په مخکښې خوشبوئی سوزولې شی، د قربانی خاص روتی پېش کولې شی او چې په هر سحر او ماښام، د سبت په ورځ، د نوې میاشتې په اخترنو او د مالک خُدای زمونږ د خُدای پاک په نورو مقررو اخترنو باندې سوزېدونکې نذرانې پېش کولې شی. هغه اسرائیل له حکم ورکړې دے چې دا کار به د همېشه دپاره کوئی. ۵) زه چې کوم کور جوړوم نو هغه به عظیم کور وی، ځکه چې زمونږ خُدای پاک د نورو ټولو معبودانو نه لوی دے. ۶) خو په حقیقت کښې بیا هم څوک د خُدای پاک دپاره کور نه شی جوړولې، ځکه چې په لویو آسمانونو کښې هغه نه شی ځانېدلې. نو زه څوک یم چې د هغه دپاره یو کور جوړ کړم، بغیر د دې نه چې یو ځای جوړ کړم چې د هغه په وړاندې په کښې نذرانې پېش کيږی؟ ۷) نو ما له یو سپرې راولېږه چې په نقش نگاری کښې، د سرو زرو، سپینو زرو، زېږو او اوسپنې په کار کښې او د آسمانی رنگ، کاسنی او د سور رنگ کپړه جوړولو کښې ما هر وی. هغه به د یهوداه او یروشلم کاریگرو سره کار کوی کوم چې زما پلار داؤد خوښ کړی دی. ۸) ما ته پته ده چې ستاسو د لرگو وهونکی سپری ډېر تکړه دی، نو ما له د لبنان نه د دیار، سیر ونې او سُنډل لرگی راولېږه. زما سپری به ستاسو د سپرو مدد کوی، ۹) چې ډېر زیات لرگی تیار کړی، ځکه چې زما د خُدای پاک د کوم کور د جوړولو اراده ده هغه به لوی او بې مثاله وی. ۱۰) گوره، ستا د کاریگرانو په مزدوری کښې به دوه زره ټنه غنم او دوه زره ټنه اوربشې، څلور لاکه لیټره مے او څلور لاکه لیټره د زیتونو تېل درولېږم. ۱۱) د صور بادشاه حیرام سلیمان له په جواب کښې یو خط ولېږلو. هغه ورته لیکلی ؤو، ”مالک خُدای د خپلو خلقو سره مینه کوی نو په دې وجه هغه ته د هغوی بادشاه جوړ کړی. ۱۲) د مالک خُدای د بنی اسرائیلو د خُدای پاک ثناء صفت دې وی، چې د آسمان او زمکې پیدا کوونکے دے. هغه داؤد بادشاه له یو هوښیار زوی ورکړې دے، چې د پوهې او مهارت خاوند دے، چې اوس د هغه منصوبه دا ده چې د مالک خُدای دپاره یو کور او د خپل ځان دپاره یو محل جوړ کړی. ۱۳) زه تا له یو قابل او تکړه اُستاز درلېږم چې د هغه نوم حیرام دے. ۱۴) د هغه مور د دان د قبیلې وه او د هغه پلار د صور اصلی اوسېدونکے وو. هغه د سرو زرو، سپینو زرو، زېږو، اوسپنې، کاڼو او د لرگو د څیزونو په جوړولو باندې پوهیږی. هغه د آسمانی رنگ، کاسنی او سور رنگ او د لټې د کپړې په کار پوهیږی. هغه هر قسم پاڅه لیکل کولې شی او چې هغه له هر څنگه نقشه ورکړې شی نو په هغې عمل کولې شی. هغه پرېږده چې ستا د تکړه کاریگرو سره او د هغوی سره کار وکړی چا چې ستا د پلار یعنی د داؤد بادشاه دپاره کار کړې وو. ۱۵) نو اوس مونږ له هغه غنم، اوربشې، مے او د زیتونو تېل راولېږه چې تا یې وعده کړې ده. ۱۶) د لبنان په غرونو کښې به مونږ هغه ټول د دیار لرگی ووهو چې تا ته یې ضرورت دے، هغه به د یو بل سره د کشتی په شان وتړو او په سمندر کښې به یې روان کړو چې تر یافا پورې ورسیري. د هغه ځای نه یې ته یروشلم ته وړلے شی.“

د خُدای پاک د کور جوړېدل شروع کېدل

۱۷) سلیمان بادشاه د هغه ټولو مسافرو مردم شماری وکړه چې هغوی د بنی اسرائیل په ملک کښې اوسېدل، هم هغه شان مردم شماری څنگه چې د هغه پلار داؤد اخستې وه. هلته یو لاک درې پنځوس زره او شپږ سوه مسافر اوسېدونکی ؤو. ۱۸)

هغه اویا زره کسان د سامان د وړلو راورولو دپاره او اتیا زره کسان یې په غرونو کښې د کاڼو پرې کولو دپاره مقرر کړل او درې زره او شپږ سوه مشران یې د دې دپاره مقرر کړل چې د خلقو نه کار اخلي.

۳ (۱) نو سلیمان په یروشلم کښې د موریاه په غر د مالک خدای د کور جوړول شروع کړل، چرته چې مالک خدای د هغه پلار داؤد ته راڅرگند شوی وو. د مالک خدای کور د ارنان ییوسی په درمند جوړ شو، کوم خدای چې داؤد خوښ کړی وو. (۲) او د هغې جوړېدل د هغه د بادشاهۍ د څلورم کال د دویمې میاشتې په دویمه ورځ شروع شو. (۳) سلیمان چې د خدای پاک د کور کوم بنیاد کېښودو هغه تقریباً دېرش گزه اوږد او تقریباً لس گزه پلن وو. (۴) د ننوتلو کوټه د کور د پوره پلنوالی هومره یعنې تقریباً لس گزه وه او تقریباً شپېته گزه اوچته وه. د کوټې دننه دېوالونه او چت په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. (۵) په لویه کوټه باندې د دیار د لرگی تختې لگولې شوې وې چې په سوچه سرو زرو باندې پټې وې، چې په دې باندې د کجورو د ونو ګلکاری شوې وه او د زنجیرونو نمونې ورباندې جوړې شوې وې. (۶) بادشاه د خدای پاک کور د قیمتی کاڼو او د پروائم د ملک د سرو زرو سره ښائسته کړو. (۷) هغه د کور د دېوالونو، د تختو او دروازو پټولو دپاره سره زر استعمال کړل، کاریګرو په دېوالونو باندې د وزرو والا مخلوق نقشي هم جوړې کړې، (۸) د دننۍ کوټې نوم زیات مقدس خدای وو، چې تقریباً لس گزه اوږده او لس گزه پلنه وه، چې د کور د پوره پلنوالی هومره وه. د زیات مقدس خدای د دېوالونو پټولو دپاره د شلو ټنو نه زیات سره زر استعمال شوی ؤو، (۹) تقریباً نیم سېر سره زر د مېخونو د جوړولو دپاره استعمال شوی ؤو او د برنو کوټو دېوالونه هم په سرو زرو باندې پټ ؤو. (۱۰) بادشاه خپلو کاریګرو له دا حکم هم ورکړو چې د وزرو والا مخلوق د اوسپنې نه جوړ کړی، په سرو زرو یې پټ کړی او په زیات مقدس خدای کښې یې کېږدی. (۱۱-۱۳) هلته دا څنګ په څنګ دروازې ته مخامخ ودرولې شوی ؤو. د هر یو دوه وزر ؤو، چې هر یو تقریباً دوه نیم گزه پلن وو، وزر یې داسې خواره ؤو چې د کوټې په مینځ کښې د یو بل سره ملاوېدل او په بل طرف باندې د کوټې دېوال ته رسېدلی ؤو، چې پوره پلنوالی یې تقریباً لس گزه وو. (۱۴) د زیات مقدس خدای یوه پرده د مهبني لټې نه جوړه وه، چې د آسماني، کاسني او سور رنگ د وزرو والا مخلوق د شکلونو کار ورباندې شوی وو.

د زېږو دوه ستنې

(۱۵) بادشاه دوه ستنې جوړې کړې چې هره یوه تقریباً اوولس گزه لوړه وه او د خدای پاک د کور په مخکښې یې ولګولې. د هرې ستنې دپاسه تقریباً درې گزه لوړ تاجونه ؤو. (۱۶) د ستنو سرونه د زنجیرونو د کړو په شکلونو او په سلو انارو باندې ښائسته کړې شوی ؤو. (۱۷) ستنې د خدای پاک د کور د ننوتلو په طرفونو باندې لگولې شوې وې، د جنوب په طرف باندې چې کومه ستنه لگولې شوې وه د هغې نوم یکین وو او چې په شمالي طرف باندې وه د هغې نوم بوعز وو.

د خدای پاک د کور سامان

۴ (۱) د سلیمان بادشاه یوه د زېږو قربانگاه وه، کومه چې تقریباً لس گزه اوږده، لس گزه پلنه او پینځه گزه اوچته وه. (۲) هغه د زېږو یوه گول پیګۍ هم جوړه کړه چې تقریباً درې گزه ډوبه وه، مینځ یې پینځه گزه وو او پینځلس گزه غټه وه. (۳) د پیګۍ ګېرچاپېره په ټوله بهرنۍ څنډه باندې د یو بل دپاسه د ښائسته ښکارېدو دوه قطارونه ؤو. د ښائسته ښکارېدو دا قطارونه د غویانو د بټانو په شکل کښې ؤو، چې دا ټول د پوره پیګۍ سره یوه ټکره شوی ؤو. (۴) پیګۍ د زېږو د دولسو غویو په شا باندې پرته وه چې د غویو مخونه بهر ؤو، چې په څلورو واړو طرفونو باندې درې درې غویو مخونه اړولی ؤو.

۵) د پیگی طرفونه درې انجی غټ ؤو. د دې څنډه د پپالی د څنډې په شان وه، چې د نیلوفر د گل په شان بشکارېده. په پیگی کښې تقریباً شپېته زره لیټره اوبه راتلې. ۶) هغوی لس بشانگونه هم جوړ کړل، چې پینځه د خدای پاک د کور په جنوبي طرف باندې او پینځه په شمالي طرف باندې کېښودلې شول. دا د ځناورو د برخو په کنگالولو کېښې استعمالېدل کوم چې د نذرانې په توګه سوزولې کېدل. په غټه پیگی کېښې اوبو د امامانو دپاره وې چې د وینځلو دپاره یې استعمالولې. ۷-۸) د اصولو په مطابق هغوی لس د سرو زرو دپوټ او لس مېزونه جوړ کړل او د خدای پاک د کور په لویه کوټه کېښې یې کېښودل، چې په هر طرف باندې پینځه دپوټ او پینځه مېزونه ؤو. هغوی سل د سرو زرو جامونه هم جوړ کړل. ۹) هغوی د امامانو دپاره یو دربار هم جوړ کړو او یو بهرنی لوی دربار یې هم جوړ کړو. هغوی دربار ته د ننوتلو دپاره دروازې هم جوړې کړې او دا دروازې یې په زېرو باندې پټې کړې. ۱۰) پیگی د خدای پاک د کور د نمرخاته جنوبي طرف ګوټ سره نږدې اېښودلې شوې وه. ۱۱) حیرام لوبښی، بېلجی او جامونه هم جوړ کړل. هغه دا هر څه هغسې مکمل کړل چې څنګه یې د سلیمان بادشاه سره وعده کړې وه چې د خدای پاک د کور دپاره به یې جوړوي: دوه ستنې، د ستونو دپاسه دوه د جامونو په شان تاجونه، په هر تاج باندې د زنجیر د کړو شکلونه، د زېرو څلور سوه انار چې د هر تاج نه ګېرچاپېره په دوو قطارونو کېښې ؤو، لس ګاډی، لس بشانگونه، یوه پیگی، دولس غویي چې پیگی ورباندې پرته وه، لوبښی، بېلجی او درې غابښی. د کاریګرو مشر حیرام دا هر څه د پرقېدونکو زېرو نه جوړ کړل، لکه څنګه چې سلیمان بادشاه حکم کړی وو، چې دا دې د مالک خدای په کور کېښې استعمال شي. ۱۷) بادشاه دا هر څه د اردن په مېدان کېښې د سکات او صریده په مینغ کېښې په ټټی کېښې جوړ کړی ؤو. ۱۸) دومره زیات سامان په کېښې جوړ شوی وو چې هیچا هم د هغه زېرو ټول وزن معلوم نه کړی چې په دې کېښې استعمال شوی ؤو. ۱۹) سلیمان بادشاه د خدای پاک د کور دپاره د سرو زرو دا سامان هم جوړ کړی وو، قربانګاه او خدای پاک ته د پیش کړی شوې روټی مېز، ۲۰) دپوټ او د ښو سرو زرو دپوټ چې د منصوبې په مطابق د زیات مقدس ځای ته مخامخ بلېدې، ۲۱) د گلونو ښانسته والی، دپوټی او چمتې، ۲۲) د پیوو سرپوښونه، جامونه، د خوشبویی لوبښی او د بلو سکارو وړلو دپاره استعمالېدونکی لوبښی. دا ټول څیزونه د سوچه سرو زرو نه جوړ شوی ؤو. د خدای پاک د کور بهرنی دروازې او د زیات مقدس ځای دروازې په سرو زرو باندې پټې کړې شوې وې.

۵) کله چې سلیمان بادشاه د مالک خدای د کور ټول کار ختم کړو، نو هغه د خدای پاک د کور په خزانو کېښې هغه ټول څیزونه کېښودل کوم چې د هغه پلار داؤد مالک خدای ته وقف کړی ؤو یعنې سپین زر، سره زر او نور سامان.

د لوظ صندوق د مالک خدای کور ته راوړلې کېدل

۲) بیا سلیمان بادشاه د قبیلو او د بنی اسرائیلو د ټولو ټول مشران راوغوښتل چې په یروشلم کېښې راغونډ شي، او د مالک خدای د لوظ صندوق د داؤد د ښار صیون نه یوسی. ۳) نو هغوی ټول د جونګړو د اختر په وخت کېښې راغونډ شول. ۴) کله چې ټول مشران راغونډ شول، نو بیا لیویانو د لوظ صندوق اوچت کړو. ۵) هغوی دا د خدای پاک کور ته راوړو. امامانو او لیویانو هم د مالک خدای د حضور خېمه او د دې ټول سامان د خدای پاک کور ته یوړو. ۶) سلیمان بادشاه او ټول بنی اسرائیلیان د لوظ صندوق په مخکښې راغونډ شول او دومره ډېر ګډان او څاروی یې حلال کړل چې هغه د شمېر نه بهر ؤو. ۷) بیا امامانو د مالک خدای د لوظ صندوق د خپل خاص ځای یعنې د خدای پاک د کور دنننی زیات مقدس ځای ته راوړو او د وزرو والا مخلوق لاندې یې کېښودو. ۸) د هغوی خورو ورو وزرو د لوظ صندوق او د وړولو بازوګان پټ کړل. ۹) که څوک د زیات مقدس ځای په مخکښې ولاړ وو نو هغوی دا بازوګان لیدلې شول ځکه چې دا اوږده وو، خو د بل یو ځای نه هم نه بشکارېدل. هغه بازوګان تر ننه پورې هلته دی. ۱۰) د لوظ صندوق دننه د کاپو د هغه دوو تختو نه

﴿۱۴﴾ سلیمان د زہرو یو ممبر ہم جوړ کړے وو او دا یې د دربار په مینځ کښې اېښے وو. دا اووۀ نیم فټه اوږد اووۀ نیم فټه پلن او څلور نیم فټه اوچت وو. هغه په دې ممبر ودرېدلو، او بیا ټیټ شو، د هلته نه هر چا هغه ولیدو. بیا هلته نه هغه آسمان طرف ته خپل لاسونه اوچت کړل. ﴿۱۵﴾ هغه سوال وکړو، ”اے مالکۀ خُدايہ، د بنی اسرائیلو خُدايہ پاکه. په ټول آسمان او زمکه کښې ستا په شان خُدای نشته. کله چې ستا خلق د زړۀ د اخلاصه ستا فرمانبرداری کوی نو تۀ هغوی سره خپل لوظ پوره کوې او هغوی ته خپله مینه ښائې. ﴿۱۶﴾ تا چې د خپل خُدمت کوونکی زما د پلار داؤد سره کومه وعده کړې ده نو هغه دې ټوله نن په خپله پوره کړې ده. ﴿۱۷﴾ نو اوس مالکۀ خُدايہ د بنی اسرائیلو خُدايہ پاکه، هم هغه وعده هم پوره کړه چې کومه تا زما پلار سره کړې ده چې هغه تۀ دې فرمائیلی وُو چې د هغۀ د اولاد نه به همېشه داسې یو کس وی چې په بنی اسرائیلو به بادشاهی کوی، کۀ هغوی د هغۀ په شان ستا په قانون باندې په توجو سره عمل کوی. ﴿۱۸﴾ نو اوس مالکۀ خُدايہ د بنی اسرائیلو خُدايہ پاکه، هغه هر څۀ پوره کړه چې تا د خپل خُدمت کوونکی داؤد سره وعده کړې ده. ﴿۱۹﴾ خو اے خُدايہ پاکه، ولې تۀ به په رښتیا د بنیادمو سره اوسېږې؟ ستا هستی خو دومره لویه ده چې آسمانونه، لوی آسمانونه هم ستا دپاره وارۀ دی نو بیا دا کور خو ډېر زیات وړوکه دے چې ما جوړ کړے دے. ﴿۲۰﴾ مالکۀ خُدايہ زما خُدايہ پاکه، زۀ ستا خُدمت کوونکے یم. زما سوال واوړه او چې ما کوم سوال درته کړے دے هغه پوره کړه. ﴿۲۱﴾ تۀ په دې کور او په دې ځای باندې شپه او ورځ نظر ساته چې تا فرمائیلی دی چې تۀ به دلته خپل نوم ردې. زۀ چې دې ځای ته مخامخ کومه او دُعا کوم نو هغه همېشه اوږه. ﴿۲۲﴾ د خپل خُدمت کوونکی دُعاگانې او د خپلو خلقو بنی اسرائیلو دُعاگانې اوږه چې کله هغوی دې ځای ته مخ کوی او دُعا کوی. تۀ په آسمان کښې اوږه چرته چې تۀ اوسېږې او چې کله تۀ اوږې نو معافی کوه. ﴿۲۳﴾ کله چې په یو کس الزام ولگوی چې بل چا ورسره بد کړی دی او په دې کور کښې ستا قربان گاه ته راوستلے شی چې هغه قسم وکړی چې بې گناه دے، ﴿۲۴﴾ نو اے مالکۀ خُدايہ، په آسمان کښې اوږه او د خپلو خُدمت کوونکو عدالت کوه. مجرم له هغه شان سزا ورکوه چې څنگه یې حقدار وی او چې څوک بې گناه وی نو هغه پرېږده. ﴿۲۵﴾ کله چې ستا خلق بنی اسرائیلیان د خپلو دشمنانو نه شکست وخورى ځکه چې هغوی به ستا خلاف گناه کړې وی او چې بیا هغوی تا ته راوگرځی او دې کور ته راشی او تا ته په عاجزی سره د معافی دپاره سوال وکړی، ﴿۲۶﴾ نو په آسمان کښې د هغوی سوال اوږه. د خپلو خلقو سزا معاف کوه او واپس یې هغه مُلک ته راوړله چې کوم تا هغوی او د هغوی پلار نیکۀ له ورکړے دے. ﴿۲۷﴾ کله چې په دې وجه د آسمان نه باران ایسار شی چې ستا خلقو گناه کړې وی او کله چې هغوی په عاجزی سره دې کور ته مخ کړی او توبه ویاسی ﴿۲۸﴾ نو په آسمان کښې د هغوی سوال اوږه او د خپلو خُدمت کوونکو د بنی اسرائیلو گناهونه معاف کوه او هغه څۀ ورته ښایه چې کوم صحیح وی. بیا اے مالکۀ خُدايہ، په دې خپل مُلک باندې باران راولېږه، کوم چې تا خپلو خلقو له ورکړے دے چې د همېشه دپاره د هغوی میراث وی. ﴿۲۹﴾ کله چې په هغه مُلک کښې قحط، ویا وی یا د گرمې هوا یا د قحطی د مۇلخانو په وجه فصلونه تباہ کیرى، یا چې دشمنان ستا د خلقو ښار محاصره کړی، یا چې کله د هغوی په مینځ کښې یو مرض یا بیماری وی، ﴿۳۰﴾ نو د هغوی دُعاگانې اوږه. کۀ ستا د خلقو بنی اسرائیلو نه هر څوک هم، د مصیبت او تکلیف په وخت کښې خپل لاسونه د دُعا دپاره دې کور ته اوچت کړی، ﴿۳۱﴾ نو د هغوی سوال اوږه. په آسمان کښې په خپل کور کښې د هغوی سوال اوږه او هغوی معاف کوه. صیرف تۀ د بنی آدم د زړۀ په منصوبو پوهېږې. هر چا سره هغه شان سلوک کوه چې څنگه یې حقدار وی، ﴿۳۲﴾ نو چې داسې ستا خلق ستا نه یریرى او چې هغوی همېشه ستا تابعدارى کوی چې کله په هغه مُلک کښې اوسېږى چې تا زمونږ پلار نیکۀ له ورکړے دے. ﴿۳۳﴾ د پردی مُلک هغه خلق چې په لرې مُلک کښې اوسېږى چې هغوی دا واورى چې تۀ څومره لوی او طاقتور یې او د کار کولو دپاره تۀ همېشه څومره تیار یې او چې کله هغوی د دُعا دپاره دې کور ته راشی، ﴿۳۴﴾ نو تۀ د هغوی سوال اوږه. چرته چې تۀ اوسېږې، د هغوی سوال اوږه او هغه څۀ کوه چې دوی بې غواړی، نو چې داسې د ټولې دُنیا خلق دې وپېژنى او ستا د خلقو بنی اسرائیلو په شان ستا نه ویریرى.

بیا به هغوی ته پته ولگی چې ما دا کوم کور جوړ کړې دے په دې پورې ستا نوم تړلے شوے دے. (۳۳) کله چې ته خپلو خلقو له حکم ورکړې چې د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له لارې شئ او هغوی تا ته سوال وکړی، چې هغوی چرته هم وی او مخ یې دې ښار ته وی کوم چې تا خوښ کړې دے او دې کور ته یې مخ وی کوم چې ما ستا دپاره جوړ کړې دے، (۳۴) نو د هغوی سوال اوره. په آسمان کېنې د هغوی سوال اوره او هغوی له فتح ورکوه. (۳۵) کله چې ستا خلق ستا خلاف گناه وکړی او داسې هیڅ څوک نشته چې گناه نه کوی او په غصه کېنې ته د هغوی دشمنان پرېږدې چې هغوی له شکست ورکړی او هغوی یو بل ملک ته قېدیان بوځی، که هغه ملک لرې هم وی، (۳۶) نو د خپلو خلقو سوال اوره. که هلته په هغه ملک کېنې هغوی توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او دا اقرار وکړی، چې مونږ ډېر گناهگار او بدعمله یو، نو اے مالک خدایه، د هغوی سوال اوره. (۳۷) که په هغه ملک کېنې هغوی په رښتیا او د زړه د اخلاصه توبه وباسی او سوال وکړی چې مخ یې دې ملک ته وی کوم چې تا د هغوی پلار نیکه له ورکړې دے، هغه ښار چې کوم تا خوښ کړې دے او هغه کور چې ما ستا دپاره جوړ کړې دے، (۳۸) نو د هغوی سوال اوره. په آسمان کېنې، چرته چې اوسېږې په هغوی مهربان شه او د خپلو خلقو ټول گناهونه معاف کوه. (۳۹) نو اے زما خدایه پاکه، مونږ ته وگوره او هغه دُعاگانې قبولې کړه چې په دې ځای کېنې شوې دی. (۴۰) مالک خدایه اے خدایه پاکه، د خپل لوظ صندوق سره دې خاص ځای ته دننه لار شه چې دا صندوق ستا د طاقت نښه ده. اے مالک خدایه پاکه، ستا امامانو ته دې خلاصون ملاو شی او ستا ایماندار خدمت کوونکی دې ستا د مهربانی په وجه خوشحاله وی. (۴۱) مالک خدایه اے خدایه پاکه، کوم بادشاه چې تا خوښ کړې دے هغه مه رد کوه. هغه مینه یاده کړه چې کومه تا د خپل خدمت کوونکی داؤد سره کړې ده.

د خدای پاک د کور وقف کېدل

۷ (۴۲) کله چې سلیمان بادشاه خپله دُعا ختمه کړه نو د آسمان نه اور راکوز شو او کومې نذرانې چې پېش کړې شوې وې هغه یې وسوزولې او د خدای پاک کور د مالک خدای د حضور د جلال نه پک شو. (۴۳) امامان د مالک خدای کور ته ځکه نه شول ننوتلے چې د مالک خدای کور د جلال نه پک وو. (۴۴) کله چې ټولو بنی اسرائیلو ولیدل چې اور راکوزېدل او د مالک خدای د جلال نه پک حضور هغه کور پک کړې وو، نو هغوی پرمخې په زمکه وغورزېدل، سجده یې وکړه او د مالک خدای په ثناء صفت کېنې یې وفرمائیل، ”هغه مهربان دے، د هغه د وفا نه پکه مینه د همېشه دپاره ده.“ (۴۵) بیا سلیمان او ټولو خلقو مالک خدای ته نذرانې پېش کړې. (۴۶) هغه دوویشت زره څاروی او یو سل او شل زره گڼان د سلامتی نذرانې په توگه حلال کړل. نو داسې هغه او ټولو خلقو د خدای پاک کور وقف کړو. (۴۷) امامان په هغه مقرر شوو ځایونو باندې ولاړ وو او لیویان ورسره وو، هغوی وفرمائیل، ”د هغه نه ختمېدونکې مینه د همېشه دپاره ده.“ هغوی د موسیقی د هغه سامان سره په یو انداز سندرې وئیلې کوم چې داؤد بادشاه د مالک خدای د ثناء صفت دپاره جوړ کړی وو. لیویانو ته مخامخ امامانو بیگلې غږولې او په دې دوران کېنې ټول بنی اسرائیلیان ولاړ وو. (۴۸) سلیمان د دربار مرکزی حصه وقف کړه، کوم ځای چې د مالک خدای د کور په مخکېنې وو او بیا یې هلته پوره سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د سلامتی د نذرانې وازگه یې پېش کړه، هغه داسې ځکه وکړل چې هغه د زېږو کومه قربان گاه جوړه کړې وه نو هغه قربان گاه د دې ټولو نذرانو دپاره پېره وړه وه. (۴۹) سلیمان او ټولو بنی اسرائیلو اووه ورځې د جونگرو اختر وکړو. هلته په شمال کېنې د حمات درې نه واخله په جنوب کېنې د مصر د سرحد پورې یوه لویه گڼه وه. (۵۰) هغوی اووه ورځې د قربان گاه د وقف کولو دپاره او اووه نورې ورځې د اختر دپاره تېرې کړې. په آخری ورځ هغوی یو آخری تقریب وکړو، (۵۱) په ورپسې ورځ یعنی د اوومې میاشتې په دروېشتمه ورځ، سلیمان خلق کورونو ته ولېږل. هغوی په هغه ټولو برکتونو باندې

خوشحاله ؤو كوم چي مالڪ خدائى بنى اسرائيلو له، داؤد او سليمان له وركړى ؤو.

د خدائى پاك حضرت سليمان ته بيا څرگندېدل

۱۱) كله چي سليمان بادشاه د مالڪ خدائى كور او محل او د دې دپاره ټولې منصوبې مكملې كړې، ۱۱۶) نو مالڪ خدائى هغه ته د شپې راڅرگند شو او هغه ته يې وفرمائيل، ”ما ستا دُعا اورېدلې ده او دا خدائى د يو داسې خدائى په توگه قبلوم چرته به چې ما ته نذرانې پېش كېږي. ۱۱۷) كله هم چې زه باران نه وروم يا د قحطى مُلخان راولېږم چې فصلونه وخورى او يا په خپلو خلقو باندې يوه وبا راولېږم، ۱۱۸) نو كه زما خلق څوك چې زما خپل خلق دى ما ته سوال وكړى او توبه وباسى او چې هغوى كوم بد عمل كوى د هغې نه راوگرځي، نو بيا به زه په آسمان كېنې د هغوى سوال واورم، د هغوى گناهونه به معاف كړم او د هغوى زمكه به بيا آباډه كړم. ۱۱۹) زه به په دې كور باندې نظر وساتم او چې په دې كور كېنې كومې دُعاگانې وشي نو د هغې اورېدو دپاره به تيار يم، ۱۲۰) ځكه چې دا ما خوښ كړې دى او دا مې د دې دپاره پاك گرځولى دى چې دلته به د تل دپاره زما عبادت كېږي. زه به په دې باندې نظر ساتم او تل به يې حفاظت كوم. ۱۲۱) كه ته د خپل پلار داؤد په شان په وفادارۍ سره زما خدمت كوي، زما قانون مني او هغه هر څه كوي چې ما يې حُكم كړې دى، ۱۲۲) نو زه به هغه وعده پوره كړم كومه چې ما ستا پلار داؤد سره كړې وه كله چې ما هغه ته وفرمائيل چې په بنى اسرائيلو كېنې به ستا اولاد همېشه حكومت كوي. ۱۲۳) خو كه ته او ستا خلق كله هم هغه قانون او حُكمونه نه مني چې ما تاسو له دركړي دى او د نورو معبودانو عبادت وكړي، ۱۲۴) نو بيا به زه تاسو د هغه مُلك نه لرې كړم چې ما دركړې دى او زه به دا كور پرېږدم چې ما دا خدائى د دې دپاره مخصوص كړې دى چرته به چې زما عبادت كېږي. نو ټول قومونه به په دې پورې خندا كوي او سپكاوې به يې كوي. ۱۲۵) دا كور اوس د شان او شوكت والا دى خو چې بيا كله هم څوك په دې تېرېږي نو حېران به شي او تېوس به كوى چې، مالڪ خدائى د دې مُلك او د دې كور سره داسې بد ولې كړى دى؟ ۱۲۶) نو خلق به په جواب كېنې وائي چې، دا ځكه وشول چې هغوى مالڪ خدائى خپل خدائى پاك پرېښود، چا چې د هغوى پلار نيكه د مصر نه راوويستل. هغوى نورو معبودانو ته ورواورېدل او د هغوى عبادت يې وكړو. نو ځكه مالڪ خدائى په هغوى باندې دا مصيبت راوستلو.“

د حضرت سليمان كارنامې

۱) سليمان په خپل محل او د مالڪ خدائى په كور جوړولو كېنې شل كاله ولگول. ۲) هغه هغه ښارونه هم بيا جوړ كړل چې حيرام بادشاه وركړى ؤو او بنى اسرائيليان يې ورولېږل چې په هغې كېنې اوسېږي. ۳) سليمان بيا حمات ضوېابه ته لاړو او دا علاقه يې قبضه كړه ۴) او په صحرا كېنې د پخو دېوالونو ښار تدمور يې بيا جوړ كړو. هغه په حمات كېنې هغه ټول ښارونه هم بيا جوړ كړل چې كوم ښارونه د گودامونو دپاره استعمالېدل. ۵) سليمان دا ښارونه هم بيا جوړ كړل، پاسنې بيت حورون او لاندېنې بيت حورون چې دا د پخو دېوالونو ښارونه ؤو چې مضبوطې دروازې يې لرلې، ۶) د بعلات ښار، هغه ټول ښارونه چې د سامان گودامونه ؤو او هغه ښارونه چرته چې د هغه آسونه او جنگي گاډۍ ودرېدلې. هغه د يروشلم، لبنان او د هغه ټولې علاقې چې د هغه په بادشاهۍ كېنې وې، نو چې كوم آبادول غوښتل هغه يې سر ته ورسول او بادشاهي يې كوله. ۷-۸) سليمان د كنعان د خلقو ټول اولاد داسې نوكران كړل چې په زور ترې نه كار اخستلې شو. دا هغه كسان ؤو كوم چې بنى اسرائيلو نه ژوندۍ پاتې شوي ؤو كله چې بنى اسرائيلو هغه مُلك ونيولو. په دې كېنې حېتان، اموريان، فرزبان، حويان او يبوسيان ؤو، چې د هغوى اولاد تر نن وخته پورې غلامان دى. ۹) د بنى اسرائيلو نه په زور

کار نه شو اخستلے، خو د فوجیانو، آفسرانو، د جنگی گاپو مشرانو او په آسونو سوارو کسانو په توگه یې خدمت کولو.

۱۱) سلیمان د بنی اسرائیلو نه دوه نیم سوه آفسران مقرر کړل چې په دغه خلقو مشری وکړی. ۱۱) سلیمان خپله پنځه یعنی د مصر د فرعون لور د داؤد د ښار نه هغه کور ته بوتله چې کوم یې د هغې دپاره جوړ کړی وو. هغه وفرمائیل، ”هغه د بنی اسرائیلو بادشاه داؤد په محل کښې نه اوسیری، ځکه چې چرته د لوط صندوق پاتې شوی وو نو هغه خائ مقدس دے.“ ۱۲) سلیمان په هغه قربانگاه باندې مالک خدائ ته سوزېدونکې نذرانې پېش کړې کومه چې هغه د خدائ پاک د کور په مخکښې جوړه کړې وه. ۱۳) هغه د هرې مقدسې ورځې دپاره د موسی د شریعت د حکم په مطابق سوزېدونکې نذرانې پېش کړې، د سبت د ورځو، د نوې میاشتې اخترونو او د کال درې کلنې اخترونو: د پتیرې روتی اختر، د ربیلو اختر او د جونگرو اختر. ۱۴) امامانو ته د نمه وارو حواله کولو دپاره سلیمان د خپل پلار داؤد په اصولو باندې عمل وکړو. هغه لیویان هم مقرر کړل چې په ثناء صفت کولو کښې او د امامانو سره د هغوی په کارونو کښې مدد کوی. او هغه د پلو په مطابق په دروازو باندې څوکیداران هم ودرول، ځکه چې د خدائ پاک خدمت کوونکی داؤد هم دغه شان حکم کړی وو. ۱۵) داؤد چې د خزانو او نورو معاملو دپاره امامانو او لیویانو ته کوم اصول ښودلی وو هغه پوره پوره سر ته رسېدلی وو. ۱۶) په هغه وخت کښې د سلیمان ټول کارونه پوره شول. د مالک خدائ د کور د بنیاد نه واخله تر سر ته رسولو پورې د هغه ټول کارونه په صحیح طریقې سره سر ته ورسېدل. ۱۷) سلیمان عصیون جابر او ایلات ته لاړو، دا د اډوم په علاقه کښې د بحر قلزم په غاړه د سمندری جهازونو ځایونه دی. ۱۸) حیرام بادشاه د خپلو آفسرانو او د تجربه کاره کشتو چلوونکو د مشرې لاندې هغه له سمندری جهازونه ولېږل. هغوی د سلیمان د آفسرانو سره د اوفیر ملک ته جهازونه بوتلل او سلیمان له یې د پینځلسو زرو کلو نه زیات سره زر راوړل.

د ملکه شيبا ملاقات

۹) د شيبا ملک ملکه د سلیمان شهرت نه خبر شوه او هغه یروشلم ته راغله چې په مشکلو سوالونو د هغه امتحان واخلی. هغې ځان سره یوه لویه پله راوسته او داسې اوبښان یې هم راوستل چې په مصالحو، قیمتی کاینو او په لوی مقدار کښې په سرو زرو باندې بار وو. هغه سلیمان له راغله او چې د هغې په ذهن کښې څه هم وو نو د سلیمان سره یې د هغې په حقله خبرې وکړې. ۱) سلیمان هغې له د ټولو سوالونو جوابونه ورکړل. د هغه دپاره داسې یو سوال هم مشکل نه وو چې د هغې وضاحت یې ورته نه شو کولای. ۲) د شيبا ملکه د سلیمان په حکمت باندې پوهه شوه او چې هغه کوم محل جوړ کړی وو هغه یې ولیدو. ۳) د هغه په دسترخوان چې کوم خوراک پروت وو، د هغه د آفسرانو د اوسېدو کوټې، د هغه د محل د نوکرانو انتظام او د هغوی لباس، د هغه ساقیان د هغوی لباس او هغه سوزېدونکې نذرانې یې ولیدې چې هغه د مالک خدائ په کور کښې پېش کولې. نو په دې هر څه حقه حبرانه شوه. ۴) نو هغې بادشاه ته وویل، ”ما چې په خپل ملک کښې ستا او ستا د حکمت په حقله څه اورېدلی دی هغه رښتیا دی. ۵) هغوی چې ما ته څه وئیل نو ما په هغې باندې تر هغې پورې یقین نه کولو چې راغلم او په خپله مې ولیدل. زه ستا د نیم حکمت نه هم خبر نه وم. چې خلق څه وائی ته د هغې نه هم پېر زیات هوښیار یې. ۶) هغوی څومره بختور دی چې څوک ستا خدمت کوی، هغوی هر وخت ستا په حضور کښې وی او د دې حقدار دی چې ستا د حکمت خبرې واورى. ۷) د مالک خدائ ستا د خدائ پاک ثناء صفت دې وی. هغه دا ښکاره کړې ده چې هغه ستا نه څومره خوشحاله دے چې ته یې بادشاه جوړ کړی یې چې د هغه په نوم باندې حکومت وکړې. ځکه چې هغه د خپلو خلقو یعنی بنی اسرائیلو سره مینه کوی او د همپشه دپاره د هغوی حفاظت کول غواړی، هغه ته د هغوی بادشاه جوړ کړی یې چې د انصاف او صداقت نه کار اخلی.“ ۸) هغې چې کومې تحفې راوړې وې نو هغه یې سلیمان بادشاه ته پېش کړې، د څلورو زرو کلو نه زیات سره زر او په یو لوی مقدار کښې مصالحې او قیمتی کانی. د هغې

نه نورې ښې مصالحې نه وې کومې چې د شيبا ملکې سليمان بادشاه له ورکړې. (۱۰) د حيرام بادشاه او د سليمان بادشاه سره چې د اوفير نه سره زر راوړل نو هغوئ د سُنډل لرگي او کالي هم راوړل. (۱۱) سليمان دا لرگي د مالک خدائ د کور او د خپل محل د پورې جوړولو دپاره استعمال کړو او موسيقارانو له يې ترې نه بينجو او ربابونه جوړ کړل. د يهوداه په ملک کښې د دې نه مخکښې د دې په شان هيڅ هم نه ؤو ليدلې شوی. (۱۲) بلکه شيبا چې څه هم غوښتل نو سليمان بادشاه هغه ورکړل. دا د هغې نه علاوه ؤو چې د هغه تحفو په بدل کښې يې ورکړل کومې چې هغې راوړې وې. بيا هغه او د هغې ډله واپس خپل ملک ته لاړل.

د حضرت سليمان بادشاه دولت

(۱۳) سليمان ته هر کال تقريباً درويشت زره کلو سره زر ملاوېدل، (۱۴) د دې نه علاوه تاجرانو او سوداگرو به هغه له محصُول هم ورکولو. د عربو بادشاهانو او د بني اسرائيلو د ضلعو حکمرانانو به هم هغه له سره زر او سپين زر راوړل. (۱۵) سليمان دوه سوه لوي پالونه جوړ کړل، چې هر يو تقريباً په اوو کلو ټکېدلې شوو سرو زرو باندې پټ وو، (۱۶) درې سوه يې واړه پالونه جوړ کړل، چې هر يو تقريباً په درېو کلو ټکېدلې شوو سرو زرو باندې پټ وو. هغه دا ټول د لبنان د ځنگل په محل کښې کېښودلی ؤو. (۱۷) بادشاه يو لوي تخت هم جوړ کړې وو چې يوه حصه يې د هاتې په غابونو باندې پټه وه او باقی په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. (۱۸) د دې تخت شپږ پورې وې چې بره ورختلې وې او يو د پښو کېښودلو چوکۍ ورسره تړلې شوې وه چې په سرو زرو باندې پټ وو. د تخت په هر طرف باندې بازوگان ؤو او په هر طرف باندې د ولاړو زمو بُتان ؤو. (۱۹) په پورې باندې د دولسو زمو مجسمې وې، چې شپږ يو طرف ته ؤو او شپږ بل طرف ته ؤو. په بله يوه بادشاهۍ کښې هيڅکله هم داسې تخت موجود نه وو. (۲۰) د سليمان ټولې پيالي د سرو زرو نه جوړې وې او د لبنان د ځنگل د دربار ټول لوبښي د سوچه سرو زرو ؤو. د سليمان په وخت کښې سپين زر اهم نه شول گڼلې. (۲۱) بادشاه سره د تجارت دپاره سمندري جهازونه ؤو، دا جهازونه د حيرام بادشاه سره چلول. هر درې کاله پس به د هغه جهازونه راوېس کېدل چې سره زر، سپين زر، د هاتې غابونه، شادوگان او طاؤسان يې راوړل. (۲۲) سليمان بادشاه په دنيا کښې د نورو ټولو بادشاهانو نه زيات هوښيار او مالدار وو. (۲۳) خدائ پاک چې هغه له کوم حکمت ورکړې وو د هغې د اورېدو دپاره به ټولو بادشاهانو د هغه سره مشوره کوله. (۲۴) سليمان له به هر يو مېلمه دا تحفې راوړلې: د سرو زرو او سپينو زرو څيزونه، چوغي، وسلې، مصالحې، آسونه او قچر. هغوئ تر کالونو پورې داسې کول. (۲۵) د سليمان بادشاه د خپلو جنگي گاپو او آسونو دپاره څلور زره د ودرېدو ځايونه هم ؤو او دولس زره يې آسونه ؤو. څه يې په يروشلم کښې ساتلی ؤو او باقی نور يې په مختلفو ښارونو کښې مقرر کړی ؤو. (۲۶) هغه د فرات سيند د علاقې نه واخله د فلسطينو ملک او د مصری سرحد پورې د ټولو بادشاهانو نه عظيم بادشاه وو. (۲۷) د هغه د بادشاهۍ په دوران کښې سپين زر په يروشلم کښې د کايو په شان عام ؤو او ديار د يهوداه د غرونو په لمن کښې د عام چنار په شان ډېر تېر ؤو. (۲۸) سليمان د مصر او د نورو ډېرو ملکونو نه آسونه راوستل.

د حضرت سليمان د بادشاهۍ خلاصه

(۲۹) د سليمان د اول نه واخله تر آخره پورې باقی پاتې تاريخ د نائن پېغمبر په تاريخ کښې، د سيلاد اخياه په پېښگويي کښې او د عدو پېغمبر په پېښگويي کښې ليکلې شوی دی، چې هغه د يريعام زوی د نباط په حقله هم خبرې کوی. (۳۰) سليمان په ټولو بني اسرائيلو باندې په يروشلم کښې څلوېښت کاله بادشاهي وکړه. (۳۱) هغه مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او

د شمالی قبیلو بغاوت کول

۱۰

۱) رُبعام شکم ته لارو، چرته چې د شمالی بنی اسرائیل ټول خلق د دې دپاره راغونډ وُو چې هغه بادشاه جوړ کړی. ۲) کله چې د نباط زوی یربعام څوک چې د سلیمان بادشاه نه مصر ته تښتېدلې وو، دا خبر واورېدو نو هغه کور ته واپس راغلو. ۳) د شمالی قبیلو خلقو هغه راوغوښتلو او هغوی ټول په یو ځای رُبعام له لارل او هغه ته یې ووئیل، ۴) ”ستا پلار په مونږ باندې درانه بوجونه اېښی دی. که تۀ دا بوجونه سپک کړې او زمونږ دپاره ژوند آسان کړې، نو مونږ به ستا وفادار خلق شو.“ ۵) رُبعام ورته ووئیل، ”ما له په دې مسئله باندې د سوچ کولو دپاره درې ورځې راکړئ. او بیا راشئ.“ نو خلق لارل. ۶) رُبعام بادشاه د هغه بوډاگانو سپرو سره مشوره وکړه کومو چې د هغه د پلار سلیمان د مشیرانو په توگه خدمت کړی وو. هغه ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو ما له څۀ مشوره راکوئ چې دې خلقو له څۀ جواب ورکړم؟“ ۷) هغوی ورته ووئیل، ”که تۀ په دې خلقو باندې مهربانه یې او د عقلمندی جواب ورکولو په ذریعه د هغوی خوشحالولو کوشش وکړې، نو هغوی به په وفاداری سره همېشه ستا خدمت کوی.“ ۸) خو هغه د بوډاگانو سپرو مشورې ته غوږ ونۀ نیولو او د هغې په ځای دے زلمو له لارو کوم چې ورسره لوی شوی وُو او اوس هم ورسره وُو. ۹) هغه ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو ما له د څۀ کولو مشوره راکوئ؟ زۀ هغه خلقو ته څۀ ووايم چې هغوی ما ته وائی چې د هغوی بوجونه سپک کړم؟“ ۱۰) هغوی جواب ورکړو، ”تا له په کار دی چې هغوی ته داسې ووائې چې زما کچه گوته زما د پلار د ملا نه مضبوطه ده. ۱۱) هغوی ته ووايه چې زما پلار په تاسو باندې درانه بوجونه اېښی دی، زۀ به دا نور هم درانه کړم. هغه تاسو په کور وهلئ، خو زۀ به تاسو په داسې کور ووهم چې لکه د لړم ټک به ورکوی.“ ۱۲) درې ورځې وروستو یربعام او نور ټول خلق رُبعام بادشاه له راوایس شول، لکه څنگه چې هغه هغوی له حُکم ورکړی وو. ۱۳) بادشاه د بوډاگانو سپرو نصیحت ته غوږ ونۀ نیولو او خلقو ته یې سختې خبرې وکړې، ۱۴) هم هغه شان چې څنگه هغه زلمو مشوره ورکړې وه. هغه ووئیل، ”زما پلار په تاسو باندې درانه بوجونه کېښودل او زۀ به دا نور هم درانه کړم. هغه تاسو په کور وهلئ خو زۀ به تاسو په داسې کور ووهم چې لکه د لړم ټک به ورکوی.“ ۱۵) دا د مالک خدای، خدای پاک مرضی وه چې هغه څۀ وکړی چې څۀ یې د نباط زوی یربعام ته د سیلا د اخیاه پېغمبر په ذریعه فرمائیلی وُو. نو دا ځکه بادشاه خلقو ته هیڅ غوږ ونۀ نیولو. ۱۶) کله چې خلقو ته پته ولگېده چې بادشاه هغوی ته غوږ نۀ نیولو، نو هغوی چغه وهله، ”داؤد او د هغه خاندان مرده باد. هغوی زمونږ دپاره څۀ کړی دی؟ اے بنی اسرائیلو، راځئ چې کورونو ته لار شو. رُبعام پرېږدئ چې د خپل ځان خیال وساتی.“ نو داسې بنی اسرائیلو بغاوت وکړو، ۱۷) او رُبعام یې صرف د هغه خلقو بادشاه پرېښودو کوم چې د یهوداه په علاقه کېښې اوسېدل. ۱۸) رُبعام بادشاه ادونرام راوغوښتو، کوم چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور ترې نه کار اخستې شو، چې هغه بنی اسرائیلو له لار شی، خو هغوی دے په سنگسارولو مړ کړو. نو په دې باندې رُبعام سمدستی په خپله جنگی گادې کېښې سور شو او یروشلم ته وتښتېدو. ۱۹) نو هم د هغه وخت نه واخله د بنی اسرائیل ملک د شمالی بادشاهي خلق د داؤد د شاهي خاندان خلاف بغاوت کوی.

د سمعیا پېشگوئی

۱۱

۱) کله چې رُبعام بادشاه یروشلم ته ورسېدو، نو هغه د یهوداه او بنیامین د قبیلو نه یو سل او اتیا زره تکره

فوجیان راغونډ کړل. د هغه اراده دا وه چې جنگ له لارې شى او د بنی اسرائیلو په شمالی قبیلو باندې خپل اختیار بیا بحال کړی. (۷) خو د مالک خدای کلام په سمعیاه پېغمبر نازل شو چې، (۲) رحبعم بادشاه او د یهوداه او بنیامین قبیلو ټولو خلقو له دا پیغام ورکړی، (۳) ”په خپلو بنی اسرائیلو باندې حمله مه کوئ. ټول کورونو ته لار شى. چې خه شوی دی هغه زما مرضی وه.“ نو هغوی د مالک خدای حکم ومنلو او د یربعم خلاف جنگ له لاره ړل.

د رحبعم د ښارونو نه دېوالونه تاوول

(۵) رحبعم په یروشلم کښې پاتې شو او د یهوداه او بنیامین دې ښارونو نه یې پاخه دېوالونه تاو کړل: (۶) بیت لحم، ایتام، تقوع، (۷) بیت صور، شوکو، عدولام، (۸) جات، مریسه، زیف، (۹) ادورائیم، لکیس، عزیزه، (۱۰) صرعا، ایالون او حبرون. (۱۱) هغه د دې ښارونو نه ښه پاخه دېوالونه تاو کړل او په هر یو باندې یې یو فوجی مشر مقرر کړو او د هر یو دپاره یې د خوراک، زیتونو تېلو او میو بندوست وکړو، (۱۲) او دېوالونه او نېزې یې پرې کښنودې. نو داسې هغه یهوداه او بنیامین د خپل قابو لاندې وساتل.

د امامانو او لیویانو یهوداه له راتلل

(۱۳) د بنی اسرائیلو د ټولو علاکو امامان او لیویان د یهوداه جنوبي طرف ته راتلل. (۱۴) لیویانو د څرن زمکې او خپل جائیدادونه پرېښودل او یهوداه او یروشلم ته لاړل، ځکه چې د اسرائیل بادشاه یربعم او د هغه زامنو هغوی دې ته نه پرېښودل چې د مالک خدای د امامانو په توگه خدمت وکړی. (۱۵) یربعم خپل امامان مقرر کړل چې هغوی په علاقائی عبادتخانو کښې خدمت کوی چې هلته د هغه چپلو او سخو په شکل د بتانو عبادت کوی چې کوم هغه جوړ کړی و. (۱۶) د بنی اسرائیلو د ټولو قبیلو نه کومو خلقو چې د زړه د اخلاصه د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک عبادت کول غوښتل نو هغوی لیویانو پسې یروشلم ته لاړل، د دې دپاره چې هغوی د مالک خدای د هغوی د پلار نیکه خدای پاک ته نذرانې پېش کړی. (۱۷) نو په دې باندې د یهوداه بادشاهي مضبوطه شوه او درې کاله یې د سلیمان د زوی رحبعم ملگرتیا کوله او هغوی هم هغه شان ژوند تېرولو لکه څنگه چې د داؤد بادشاه او سلیمان بادشاه د حکومت لاندې و.

د رحبعم خاندان

(۱۸) رحبعم محلت واده کړه، چې د هغې پلار د داؤد زوی یریموت وو او د هغه مور ابی خېل وه، چې د ایاب لور او د یسی نسی وه. (۱۹) د هغوی درې زامن وو، یعوس، سمریاه او زهم. (۲۰) وروستو هغه معکه واده کړه چې د ابی سلوم لور وه او د هغوی څلور زامن وو، ایباه، عتی، زیزا او سلومیت. (۲۱) د رحبعم ټولې اتلس ښځې او شپېته وینځې وې او هغه د اته ویشتنو زامنو او شپېتو لوڼو پلار وو. هغه د خپلو ټولو ښځو او د وینځو نه د معکه سره زیاته مینه کوله، (۲۲) او په هغه باندې د هغې زوی ایباه د نورو ټولو بچو نه زیات گران وو، نو په دې وجه هغه یې د دې دپاره خوښ کړو چې د هغه نه پس بادشاه جوړ شى. (۲۳) رحبعم د هوبنیا رتیا نه دومره کار واخستو چې خپل زامن یې د یهوداه او بنیامین د پخو دېوالونو په ټولو ښارونو کښې مقرر کړل. هغوی له یې ښه ډېر خوراک ورکړو او هغوی هر یو ته یې ښی ډېرې ښځې واده کړې.

۱ خنګه چې رُحْبَعَام ته د بادشاهۍ اختیار ملاو شو، او هغه پېر قوی شو او قوی لوی شو، نو هغه او د هغه ټولو خلقو د مالک خدای قانون پرېښودو. ۲ د رُحْبَعَام د بادشاهۍ په پینځم کال د مالک خدای سره د بې وفایۍ په وجه هغوی ته سزا ملاو شوه. د مصر بادشاه سیساق په یروشلیم باندې حمله وکړه ۳ چې د هغه سره د دولسو سوو جنگی ګاډو لښکر، شپېته زره په آسونو سواره کسان او پېر فوجیان و چې بې شمېره و، چې په دې کښې د لیبیا، سکی او د ایتھوپیا فوجیان شامل و. ۴ هغه د یهوداه د پخو دېوالونو والا ښارونه قبضه کړل او د یروشلیم پورې وړاندې لاړو. ۵ سمعیاه پېغمبر رُحْبَعَام بادشاه او د یهوداه هغه مشرانو له لارو کوم چې په یروشلیم کښې سیساق نه د تښتېدو دپاره راغونډ شوی و. هغه هغوی ته وفرمائیل، "ستاسو دپاره د مالک خدای پېغام دا دی چې تاسو زه مالک خدای پرېښودم نو دا ځکه ما تاسو سیساق ته پرېښودئ." ۶ نو بادشاه او مشرانو په عاجزی سره دا ومنله چې هغوی گناه کړې ده او هغوی ووئیل، "مالک خدای چې څه کوی نو هغه صحیح دی." ۷ کله چې مالک خدای دا ولیدل نو هغه سمعیاه ته بیا کلام وکړو او ورته یې وفرمائیل، "هغوی خپله گناه ومنله نو زه به هغوی نه تباہ کوم. خو چې کله سیساق حمله وکړی، نو د هغوی لږ کسان به ژوندی پاتې شی. یروشلیم ته به زما د غصې پوره پته ونه لگی، ۸ خو سیساق به هغوی فتح کړی، نو هغوی ته به زما د خدمت او د دنیاوی بادشاهانو د خدمت کولو فرق معلوم شی." ۹ سیساق بادشاه یروشلیم ته راغلو او د مالک خدای د کور او د محل نه یې خزانی یورې. هغه هر څه یورل سره د هغه ډالونو چې سلیمان بادشاه د سرو زرو نه جوړ کړی و. ۱۰ د هغې په ځای رُحْبَعَام د زېږو ډالونه جوړ کړل او د هغه آفسرانو په حواله یې کړل چې هغوی د محل د دروازو د څوکیدارۍ ذمه وار و. ۱۱ هر ځل به چې بادشاه د مالک خدای کور ته تلو، نو څوکیدارانو به ډالونه د ځان سره وړل او بیا به یې واپس جمع کول. ۱۲ هغه خپل ځان مالک خدای ته حواله کړو نو په دې وجه د مالک خدای غصې هغه پوره تباہ نه کړو او د یهوداه کارونه سم و. ۱۳

د رُحْبَعَام د بادشاهۍ خلاصه

۱۳ رُحْبَعَام په یروشلیم کښې بادشاهۍ کوله او د خپلې بادشاهۍ طاقت یې زیات کړو. هغه د یو څلوېښتو کالو وو چې هغه بادشاه شو او هغه اوولس کاله په یروشلیم بادشاهۍ وکړه، دا هغه ښار وو چې مالک خدای دا د بنی اسرائیلو د ټولې علاقې نه د داسې ځای په توګه خوښ کړې وو چرته به چې د هغه عبادت کیږي. د رُحْبَعَام مور نعمه وه چې هغه د عمون د ملک وه. ۱۴ نو هغه بدکاری کوله، ځکه چې هغه د مالک خدای د مرضۍ د معلومولو کوشش نه کولو. ۱۵ د رُحْبَعَام د اول نه واخله تر آخره پورې کارنامې او د هغه د خاندان حساب کتاب د سمعیاه پېغمبر په تاریخ کښې او د عدو پېغمبر په تاریخ کښې ملاوېږي. رُحْبَعَام او یربعام مسلسل د یو بل خلاف د جنگ په حالت کښې و. ۱۶ رُحْبَعَام مړ شو او د داؤد ښار په شاهي اديره کښې ښخ شو او د هغه زوی ایباه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د ایباه د یربعام سره جنگ

۱ د اسرائیل د بادشاه یربعام د بادشاهۍ په اتلسم کال، ایباه د یهوداه بادشاه شو، ۲ هغه په یروشلیم باندې درې کاله بادشاهۍ وکړه. د هغه مور میکایاه وه چې هغه د جبعه د اورۍ اېل لور وه. د ایباه او یربعام په مینځ کښې جنگ ونښتو. ۳ ایباه د څلورو لاکو فوجیانو یو لښکر جوړ کړو او یربعام د اتو لاکو فوجیانو سره د هغه مقابله وکړه. ۴ لښکرې د

إفرائيم د غرونو په وطن کښې ملاو شوې. ابياہ بادشاه د صمریم غره ته وختلو او یربعام او اسرائیل ته یې آواز وکړو او ورته یې وویل، ”ما ته غوږ ونیسئ.“ (۵) تاسو ته پته نشته چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک د داؤد سره یو نه ختمېدونکې لوظ وکړو، چې هغه او د هغه اولاد له یې په اسرائیل باندې د همیشه دپاره بادشاهی ورکړه؟ (۶) د نباط زوی یربعام د خپل بادشاه سلیمان خلاف بغاوت وکړو. (۷) بیا د بې کاره بدمعاشانو یوه پله د یربعام سره ملگرې شوه او هغوی د سلیمان زوی رُبعام خلاف په هغه وخت کښې بغاوت وکړو کله چې هغه بهر پروکې او ناتجربه کاره وو او د هغوی مقابلې یې نه شوه کولې. (۸) اوس ستاسو اراده دا ده چې د شاهي طاقت خلاف دې جنګ وشي کوم چې مالک خدای د داؤد اولاد له ورکړې دې. تاسو سره یو لوی لښکر دې او تاسو سره د سرو زرو هغه سخی دی چې یربعام د دې دپاره جوړ کړی دی چې ستاسو معبودان شي. (۹) تاسو د هارون اولاد یعنې د مالک خدای امامان او لیویان هم وشړل. او هم هغه شان امامان مو مقرر کړل لکه څنگه چې د غېرو قومونو خلق مقرر وی. هر څوک چې خپل ځان وقف کولو دپاره د یو غوی سره یا د اووه گډانو سره راشي نو هغه د دې معبودانو امام جوړېدې شي. (۱۰) خو مونږ تر اوسه پورې د مالک خدای زموږ د خدای پاک خدمت کوو او مونږ هغه نه دې پرېښودلې. د هارون د اولاد امامان خپلې ذمه واری تر سره کوی او لیویان د هغوی مدد کوی. (۱۱) هر سحر او هر ماښام هغوی هغه ته خوشبوئی او پوره سوزېدونکې نذرانې پېش کوی. هغوی په هغه مېز باندې د روتې نذرانې پېش کوی کوم چې پاک دې او هره شپه هغوی د سرو زرو په ډیوټ باندې ډیوټې بلوی. مونږ د مالک خدای د خپل خدای پاک په اصولو باندې عمل کوو، خو تاسو هغه پرېښې دې. (۱۲) خدای پاک په خپله زموږ مشر دې او امامان د بیگلو سره ولاړ دی، چې د دې د غږولو دپاره تیار دی چې مونږ ستاسو خلاف د جنګ دپاره راوغوړی. اې اسرائیلیانو، د مالک خدای خلاف جنګ مه کوئ، کوم چې ستاسو د پلار نیکه خدای پاک دې. تاسو دا جنګ نه شی گټلې.“ (۱۳) په دې دوران کښې یربعام خپل څه فوجیان پټ ځای ته د دې دپاره لېږلی ؤو چې د یهوداه لښکر د شا د طرف نه گېر کړی، چې هغه نور ورباندې د مخې نه راغلل. (۱۴) د یهوداه خلقو گېرچاپېره وکتل او پته ورته ولگېده چې هغوی گېر شوی دی. نو هغوی مالک خدای ته د مدد دپاره چغه کړه او امامانو بیگلې وغږولې. (۱۵) د یهوداه خلقو یوه درنه چغه ووهله او ابياہ هغوی روان کړل او هغوی حمله وکړه، خدای پاک یربعام او د اسرائیلو لښکر له شکست ورکړو. (۱۶) اسرائیلیان د یهوداه د خلقو نه وتښتېدل او خدای پاک د یهوداه خلق په هغوی باندې زورور کړل. (۱۷) ابياہ او د هغه لښکر اسرائیلیانو له یو خراب شکست ورکړو او د اسرائیلیانو پینځه لاکه تکړه فوجیان ووژلې شول. (۱۸) نو د یهوداه خلقو په اسرائیلو باندې ځکه فتح وموندله، چې هغوی په مالک خدای د هغوی د پلار نیکه په خدای پاک باندې ایمان لرلو. (۱۹) ابياہ د یربعام په لښکر پسې وو او د هغه څه ښارونه یې قبضه کړل، بیت ایل، یسانه او عفرون او د دې ټولو ښارونو سره نزدې کلی یې قبضه کړل. (۲۰) یربعام ته د ابياہ د بادشاهی په دوران کښې هیڅکله دپاره طاقت ملاو نه شو. او په آخر کښې مالک خدای هغه ووهلو او هغه مړ شو. (۲۱) خو ابياہ نور هم تکړه شو. د هغه څوارلس ښځې وې او د دوویشتمو زامنو او د شپاړسو لوڼو پلار وو. (۲۲) د ابياہ باقی نور تاریخ یعنې چې هغه څه کړی او وئیلی ؤو، هغه د عدو پېغمبر په تاریخ کښې لیکلې شوی دی.

د آسا بادشاه حبشیانو له شکست ورکول

۱۴ (۱) ابياہ بادشاه مړ شو او د داؤد د ښار په شاهي ادیره کښې ښخ شو. د هغه زوی آسا د هغه نه پس بادشاه جوړ شو، هغه وطن لس کاله د آسا د بادشاهی لاندې په امن کښې وو. (۲) د آسا نه مالک خدای د هغه خدای پاک خوشحاله وو، ځکه چې هغه کار یې کولو چې کوم ښه او صحیح وو. (۳) هغه د پردو خلقو قربان گاه او علاقائی عبادتخانی لرې

کړې، د کاپو پاکې ستنې يې ماتې کړې او د اشیرې د بُت نښې يې راوغورزولې. ﴿٤﴾ هغه د يهوداه خلقو له حُکم ورکړو چې د مالک خُدائ په مرضی کار کوی، کوم چې د هغوی د پلار نیکه خُدائ پاک دے او د هغه حُکمو نه او تعليمات منی. ﴿٥﴾ هغه د يهوداه د هر يو ښار نه علاقائی عبادتخانی د خوشبوی سوزولو ټولې قربانگاه ختمې کړې، نو په دې وجه د هغه د بادشاهي لاندې حکومت په امن کېښې وو. ﴿٦﴾ هغه په خپل وخت کېښې د يهوداه د ښارونو نه پاڅه دېوالونه تاو کړل او تر ډېرې مودې پورې هلته جنگ نه وو، ځکه چې مالک خُدائ هغه له امن ورکړے وو. ﴿٧﴾ هغه د يهوداه خلقو ته وفرمائیل، ”راځئ چې ښارونه د دېوالونو، برجونو، دروازو او سيخونو لگولو په ذریعه مضبوط کړو. دا مُلک ځکه زمونږ په قابو کېښې دے چې مونږ د مالک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک مرضی پوره کړې ده. هغه مونږ محفوظ کړی او په هر لحاظ يې زمونږ حفاظت کړے دے.“ نو هغوی دا جوړ کړل او کامیاب شول. ﴿٨﴾ د آسا بادشاه سره د يهوداه قبیلې د درې لاکو سپرو يو لښکر وو، چې د هغوی سره پالونه او نېزې وې، د بنيامين قبیلې نه ورسره د دوو لاکو او اتيا زره سپرو، چې پالونه او نېزې ورسره وې. دا ټول تکړه جنگيالی وو. ﴿٩﴾ د ايتھوپيا بادشاه زارح د لسو لاکو سپرو د لښکر او د درېو سوو جنگي گاپو سره په يهوداه حمله وکړه او د مریسه پورې وړاندې لاړو. ﴿١٠﴾ آسا د هغه سره د جنگ دپاره لاړو او د مریسه سره نږدې د صفاته په مېدان کېښې يې دواړو طرفونو ته د جنگ دپاره صفونه جوړ کړل. ﴿١١﴾ آسا مالک خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړو، ”اے مالک خُدایه، تَه د تکړه لښکر په شان د يو کمزوری لښکر هم په آسانی سره مدد کولے شي. اے مالک خُدایه زمونږ خُدایه پاکه، اوس زمونږ مدد وکړه، ځکه چې مونږ په تا اعتماد کُوو او ستا په نوم د دې لوی لښکر سره د جنگ دپاره راغلی یو. مالک خُدایه، تَه زمونږ خُدائ پاک يې، هيڅ څوک دا اُمید نه شی لرلے چې تا له شکست درکړی.“ ﴿١٢﴾ کله چې د يهوداه لښکر او د آسا لښکر حمله وکړه نو مالک خُدائ د ايتھوپيا لښکر له شکست ورکړو. نو د ايتھوپيا خلق وتښتېدل، ﴿١٣﴾ او آسا او د هغه فوجيان تر جرار پورې په هغوی پسې وو. او دومره ډېر د ايتھوپيا خلق وژلے شوی وو چې هغوی د جنگ دپاره بيا نه شول راغونډېدلے. هغوی د مالک خُدائ او د هغه د لښکر نه شکست خوړلے وو او د يهوداه لښکر ډېر زيات مال غنيمت يوړو. ﴿١٤﴾ بيا هغوی د جرار نه گېرچاپېره علاقه کېښې ښارونه تباہ کړل، ځکه چې د هغه ځای خلق د مالک خُدائ نه سخت یرېدلی وو. نو لښکر هغه ټول ښارونه لوټ کړل او ډېر زيات مال غنيمت يې يوړو. ﴿١٥﴾ هغوی د شپانو په کېمپونو هم حمله وکړه او ډيرې زياتې گډې او اوبښان يې بوتلل. بيا هغوی يروشلم ته راواپس شول.

د آسا بُتان ماتول

١٥ ﴿١﴾ د خُدائ پاک روح د عوبيد په زوی عزرياه نازل شو، ﴿٢﴾ او هغه د آسا سره ملاوېدو له لارو. هغه ورته اوچت آواز وکړو، ”آسا بادشاه او د يهوداه او بنيامين ټولو خلقو، ما ته غوږ ونيسئ. مالک خُدائ تاسو سره دے چې تر څو پورې تاسو د مالک خُدائ سره يې. که تاسو د هغه طلب وکړئ نو هغه به پيدا کړئ، خو که تاسو ترې نه واوړئ، نو هغه به تاسو پرېږدی. ﴿٣﴾ تر ډېره وخته پورې اسرائيل د حقيقي خُدائ پاک نه بغير، د امامانو د ښودنې نه بغير او بغير د يو قانون نه ژوند تېرولو. ﴿٤﴾ خو چې کله به مصيبت راغلو، نو هغوی به مالک خُدائ د بني اسرائيلو خُدائ پاک ته راوگرځېدل. هغوی به د خُدائ پاک لټون وکړو او پيدا به يې کړو. ﴿٥﴾ په هغه ورځو کېښې به هيڅ څوک په حفاظت سره تلے راتلے نه شول، ځکه چې په هر مُلک کېښې لويه گډوډی وه. ﴿٦﴾ يو قوم بل قوم خراب تُراب کړو او يو ښار بل ښار درې وړې کړو، ځکه چې خُدائ پاک به په هغوی باندې هر قسم مصيبت راوستلو. ﴿٧﴾ خو تاسو تکړه شی او بې حوصلې کېږئ مه، او بيا چې تاسو کوم کار کوئ نو د هغې به تاسو ته انعام ملاوېږی.“ ﴿٨﴾ کله چې آسا د هغه پېشگويی نه خبر شو چې د عوبيد زوی عزرياه کړې وه، نو د هغه حوصله مضبوطه شوه. نو هغه د يهوداه او بنيامين په مُلک کېښې او په هغه ښارونو کېښې ټول

پليت بُتان لرې کړل چې کوم ښارونه يې د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې قبضه کړې و. هغه د مالک خُدائ هغه قربان گاه هم بيا جوړه کړه کومه چې د مالک خُدائ د کور په دربار کښې ولاړه وه. (٩) د اِفرائيم، منسى او د شمعون قبيلو ډېر خلق د آسا په طرف شوى و او د هغه په بادشاهۍ کښې اوسېدل، ځکه چې هغوى ته پته لگېدلې وه چې مالک خُدائ د هغه مل دى. آسا هغوى ټول او د يهوداه او بنيامين خلق راوغوښتل. (١٠) نو هغوى د آسا د بادشاهۍ په پينځلسم کال په درېمه مياشت په يروشلم کښې راغونډ شول. (١١) په هغه ورځ هغوى د هغه مال غنيمت نه مالک خُدائ ته نذرانې پېش کړې چې کوم هغوى قبضه کړى وو، اووه سوه څاروى او اووه زره گيان. (١٢) هغوى يو لوظ وکړو چې هغوى به د زړه د اخلاصه د مالک خُدائ د خپل پلار نيکه د خُدائ پاک عبادت کوى. (١٣) چې هر يو نر يا ښځې، ځوان يا بوډا به د هغه عبادت نه کولو نو هغه به وژلې شول. (١٤) نو هغوى د مالک خُدائ په نوم په اوچت آواز سره قسم وکړو چې هغوى به دا لوظ پوره کوى او بيا هغوى چغه ووهله او بيگلې يې وغږولې. (١٥) د يهوداه ټول خلق خوشحاله و او ځکه چې هغوى د زړه د اخلاصه لوظ کړى وو. هغوى د مالک خُدائ په عبادت کښې خوشحاله و، مالک خُدائ هغوى قبول کړل او د ټولو دشمنانو نه يې په امن کښې کړل. (١٦) آسا بادشاه خپله نيا معکه د مور ملکې د عهدې نه لرې کړه، ځکه چې هغې د اشيرې د بې شرمۍ بُت جوړ کړى وو. آسا دا بُت مات کړو، ټوټې ټوټې يې کړو او د دې ټوټې يې د قدرونو په وادۍ کښې وسوزولې. (١٧) اگر چې آسا بيا هم په هغه مُلک کښې علاقائى عبادتخاني تباه نه کړې، خو هغه ټول عمر د مالک خُدائ وفادار پاتې شو. (١٨) هغه د مالک خُدائ په کور کښې هغه ټول څيزونه کښودل کوم چې د هغه پلار ايباه خُدائ پاک ته وقف کړى و او داسې د سرو زرو او سپينو زرو هغه څيزونه يې هم کښودل چې کوم هغه په خپله وقف کړى و. (١٩) د هغه د بادشاهۍ تر پينځه دېرشم کال پورې نور جنگونه نه و.

د اسرائيل مشكلات

١٦ (١) د آسا د بادشاهۍ په شپږ دېرشم کال، د اسرائيل بادشاه بعشا په يهوداه حمله وکړه او د راما نه يې د پخو دېوالونو تاوول شروع کړل دا دې دپاره چې د يهوداه بادشاه آسا د علاقې نه د ټولو خلقو تگ راتگ بند کړى. (٢) نو آسا د محل او د مالک خُدائ د کور د خزانې نه سره زر او سپين زر واخستل او د دې پېغام سره يې د شام بادشاه بن حد له دمشق ته ولېږل، (٣) ”راځئ چې زموږ د پلار نيکه په شان په خپلو کښې ملگرى شو. گوره، زه تا له سره زر او سپين زر درلېږم. اوس د اسرائيل بادشاه بعشا سره خپل اتحاد مات کړه نو داسې به هغه زما د علاقې نه خپل فوجيان وباسى.“ (٤) بن حد د آسا دا مشوره ومنله او خپل فوجى آفسران او خپل فوجيان يې ولېږل چې د اسرائيل په ښارونو حمله وکړى. هغوى عيون، دان، ايبيل بيت معکه او د نفتالى هغه ټول ښارونه قبضه کړل چرته چې سامانونه جمع کولې شول. (٥) کله چې بعشا بادشاه خبر شو چې څه شوى و، نو هغه د راما نه پاڅه دېوالونه جوړول بند کړل او کار يې پرېښود. (٦) بيا آسا بادشاه د ټول يهوداه نه سړى راغونډ کړل او هغوى له يې حُکم ورکړو چې هغه کاني او لرگى راوړئ چې کوم بعشا په راما کښې استعمالول او هغوى دا د جبعه او د مصفاه ښارونو نه د پخو دېوالونو تاوولو دپاره استعمال کړل.

حنانى پېغمبر

(٧) په هغه وخت کښې حنانى پېغمبر آسا بادشاه له لارو او ورته يې وفرمائيل، ”د مالک خُدائ ستا د خُدائ پاک په ځائ تا د شام په بادشاه بهروسه وکړه، نو په دې وجه د شام د بادشاه لښکر ستا نه خلاص شوى دى. (٨) د ايتھوپيا او د ليبيا د خلقو سره ډېر فوجيان او ډېرې جنگي گاپۍ او په آسونو سواره کسان نه و څه؟ خو تا په مالک خُدائ بهروسه وکړه نو

حُڪه هغهءَ تا له په هغوى باندې فتح دركړه. (٩) مالِك خُدائِ په ټوله دُنيا د دې دپاره نظر اچوى چې هغه كسانو له طاقت وركړې چې د چا زړه د اخلاصه د هغه وفادار وي. ته خومره كم عقل يې. د اوس نه به ته په جنگ كښې راگېر يې. (١٠) په دې باندې آسا هغه پېغمبر ته دومره غصه شو چې هغه يې په زنجيرونو وتړلو او قېد يې كړو. هم د هغه وخت نه آسا د خلقو سره ظلم زياتې شروع كړو.

د آسا د بادشاهي ختمېدل

(١١) د اول نه واخله تر آخره پورې د آسا د بادشاهي ټولې واقعي د اسرائيل او يهوداه بادشاهانو په تاريخ كښې ليكلې شوي دي. (١٢) د خپلې بادشاهي په يو كم څلوبشتم كال آسا د پښو د يو سخت مرض په وجه شل شو، خو بيا هم هغه مالِك خُدائِ ته د مدد دپاره ورونه گرځېدو او صرف طبيبانو له لارو. (١٣) دوه كاله وروستو هغه مړ شو (١٤) او هغه په هغه قبر كښې ښخ شو كوم چې هغه د داؤد په ښار كښې په يو غټ گټ كښې خپل ځان دپاره جوړ كړې وو. هغوى د هغه ښخولو دپاره مصالحي او خوشبويي والا تېل استعمال كړل او هغوى د هغه په مرگ باندې د غم دپاره يو لوى اور بل كړو.

د يهوسفط بادشاه جوړېدل

١٧ (١) يهوسفط د خپل پلار آسا نه پس بادشاه جوړ شو او د اسرائيل خلاف يې خپل ځان مضبوط كړو. (٢) هغه د يهوداه د پخو دېوالونو په ښارونو كښې، د يهوداه په ملك كښې او د افرائيم د علاقې په هغه ښارونو كښې كوم چې آسا قبضه كړې وو، فوجيان مقرر كړل. (٣) مالِك خُدائِ د يهوسفط مل وو حُكه چې هغه د خپل پلار په هغه نقش قدم باندې روان وو لكه څنگه چې داؤد د بادشاهي په شروع كښې ښه وو او يهوسفط د بل عبادت ونه كړو. (٤) هغه د خپل پلار د خُدائِ پاك خدمت كولو او د خُدائِ پاك حُكمونه يې منل او هغه شان عمل يې نه كولو څنگه چې د اسرائيل بادشاهانو كول. (٥) مالِك خُدائِ د يهوداه په بادشاهي باندې د يهوسفط قابو مضبوطه كړه او ټولو خلقو به هغه له تحفي راوړلې، نو داسې هغه مالداره او ډېر عزتمند شو. (٦) هغه خپل ځان د مالِك خُدائِ كار ته وقف كړې وو او علاقائي عبادتخاني او د اشيري بُت ښي يې په يهوداه كښې تباه كړې. (٧) هغه د خپلې بادشاهي په درېم كال دا آفسران ولېږل چې د يهوداه په ښارونو كښې تعليم وركړي، بن خېل، عبدياه، زكرياه، ننتي ايل او ميكاياه. (٨) د هغوى سره نهه ليويان او دوه امامان ملگري وو. ليويان دا وو، سمعياه، ننتياه، زديياه، عساييل، سميراموت، يونتن، ادونيا، طويباه او طوب ادونيا، او اليستم او يهورام امامان وو. (٩) هغوى د مالِك خُدائِ د تورات كتاب واخستلو او د يهوداه ټولو ښارونو ته لاړل او خلقو له يې تعليم وركولو.

د يهوسفط عظمت

(١٠) په گېرچاپېره حكومتونو باندې د مالِك خُدائِ يره راغله نو هغوى د يهوسفط خلاف جنگ نه شو كولې. (١١) څه فلسطينانو يهوسفط له په يو لوى مقدار كښې سپين زر او نورې تحفي راوړې او څه عربو ورله اووه زره او اووه سوه گيان او اووه زره او اووه سوه چېلې راوستلې. (١٢) نو يهوسفط نوره هم ترقي كوله او تكړه كېدو. هغه په يهوداه كښې ځائ په ځائ قلعي او د ښارونو گودامونه جوړ كړل، (١٣) چرته چې په لوى مقدار كښې د هغوى سامانونه جمع شوي وو. هغه په يروشلم كښې تكړه آفسران مقرر كړل، (١٤) د هغه لښكر د قبيلو په مطابق جوړ شوي وو. عدنه د يهوداه د ډلو د فوجيانو مشر وو او درې لاکه فوجيان د هغه د واک اختيار لاندې وو. (١٥) يهوحنان په هغه پسې دوېم كس وو، چې د هغه سره دوه لاکه او اتيا

زره فوجيان ؤو، ﴿١٦﴾ درېم د زكري زوى عمسياه وو، چې د هغه سره دوه لاکه فوجيان ؤو. او عمسياه به په رضاکارانه توگه د مالک خدائ خدمت کولو. ﴿١٧﴾ د بنيامين د پلو د فوجيانو مشر اليدع وو، چې هغه يو ډېر تکړه فوجى وو، هغه د دوو لاکو فوجيانو مشر وو چې پالونه او ليندې ورسره وې. ﴿١٨﴾ په هغه پسې دويم مشر يهويزد وو چې د هغه سره يو سل او اتيا زره سړى ؤو، چې بڼه جنگى سامان ورسره وو. ﴿١٩﴾ دې سړو په يروشلم کښې د بادشاه خدمت کولو او د دې نه علاوه هغه د يهوداه د پخو دېوالونو په ښارونو کښې نور فوجيان هم مقرر کړل.

د ميکاياه پېغمبر اخى اب له خبردارۍ ورکول

١٨ ﴿١﴾ نو يهوسطف ډېر دولتمند او عزتمند شو او يهوسطف خپل زوى ته د اخى اب لور واده کړه نو داسې هغه د اخى اب ملگرې شو. ﴿٢﴾ يو څو کاله وروستو يهوسطف د اخى اب سره ملاوېدو دپاره د سامريه ښار ته لاړو. د يهوسطف او د هغه د کسانو په درناوى کښې اخى اب د يوې مېلمستيا په توگه ډېر گډان او څاروى حلال کړل. هغه يهوسطف دې ته جوړولو چې په رامات جلعاد ښار باندې دواړه په يو ځاى باندې حمله وکړي. ﴿٣﴾ هغه ورنه تپوس وکړو، ”ته به رامات جلعاد باندې د حملې کولو دپاره ما سره لاړ شې؟“ يهوسطف جواب ورکړو، ”کله چې ته تيار شې نو زه او زما فوج تيار يو. مونږ به تا سره ملگرې شو.“ ﴿٤﴾ بيا هغه بادشاه ته دا هم ووييل، ”خو اول لږه د مالک خدائ سره مشوره وکړه.“ ﴿٥﴾ نو اخى اب پېغمبران راوغوښتل چې تقريباً څلور سوه ؤو او د هغوى نه يې تپوس وکړو، ”ما له رامات جلعاد نه تلل په کار دى او که نه؟“ هغوى ورته وفرمائيل، ”حمله پرې وکړه، خدائ پاک به تا له فتح درکړي.“ ﴿٦﴾ خو يهوسطف ترې نه تپوس وکړو، ”داسې يو بل پېغمبر نشته څه چې د هغه په ذريعه مونږ د مالک خدائ سره مشوره وکړو؟“ ﴿٧﴾ اخى اب ورته ووييل، ”يو بل پېغمبر هم شته دى چې د امله زوى ميکاياه دى. خو زه د هغه نه نفرت کوم ځکه چې هغه هيڅکله زما دپاره بڼه پېشگوئې نه ده کړې، هغه همېشه بده پېشگوئې کوي.“ يهوسطف ورته ووييل، ”تا له داسې وييل نه دى په کار.“ ﴿٨﴾ نو اخى اب بادشاه د دربار يو آفسر راوغوښتو او ورته يې ووييل چې لاړ شه او سمدستی ميکاياه راوله. ﴿٩﴾ هغه دوه بادشاهان د سامريه د دروازې نه لږ بهر په درمند کښې په خپلو تختونو باندې ناست ؤو چې خپلې شاهي چوغې يې اغوستې وې او ټولو پېغمبرانو د هغوى په مخکښې پېشگويايې ورکولې. ﴿١٠﴾ د هغوى نه يو پېغمبر د کنعانه زوى صدقياه د اوسپنې ښکر جوړ کړى ؤو او اخى اب ته يې وفرمائيل، ”مالک خدائ داسې فرمائى چې په دې ښکرونو به د شام خلق وهى چې برباد شي.“ ﴿١١﴾ نورو ټولو پېغمبرانو هم دغه شان وفرمائيل. هغوى وفرمائيل، ”د رامات جلعاد خلاف روان شه او ته به فتح ومومي، مالک خدائ به تا له فتح درکړي.“ ﴿١٢﴾ په دې دوران کښې کوم آفسر چې د ميکاياه د راوستو دپاره تللى وو نو هغه ورته ووييل، ”ټولو پېغمبرانو د بادشاه د کاميابۍ پېشگوئې ورکړې ده، نو ستا دپاره به بڼه وى چې ته هم داسې وکړې.“ ﴿١٣﴾ خو ميکاياه ورته وفرمائيل، ”زه د ژوندى مالک خدائ په نوم قسم کوم چې زه به هم هغه څه وایم چې څه ما ته خدائ پاک فرمائى.“ ﴿١٤﴾ کله چې هغه د اخى اب په مخکښې حاضر شو نو بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”ميکاياه، يهوسطف بادشاه او زه په رامات جلعاد باندې د حملې کولو دپاره لاړ شو او که نه؟“ نو هغه جواب ورکړو، ”آو، حمله پرې وکړه، ته به کامياب شې، هغوى به ستا د واک اختيار لاندې راشي.“ ﴿١٥﴾ خو اخى اب ورته ووييل، ”کله چې ته ما سره د مالک خدائ په نوم خبرې کوي نو رښتيا رښتيا وايه. دا به زه تا ته څو ځلې وایم؟“ ﴿١٦﴾ ميکاياه ورته وفرمائيل، ”زه د اسرائیل لښکر گورم چې په غرونو باندې داسې خور دى لکه چې د شپون نه بغير گډې خورې ورې وى. او مالک خدائ وفرمائيل چې د دې سړو مشر نشته، نو هغوى پرېږده چې په خبر سره کورونو ته لاړ شي.“ ﴿١٧﴾ اخى اب يهوسطف ته ووييل، ”ما تا ته ويلى دى چې هغه زما دپاره هيڅکله هم بڼه پېشگوئې نه ده کړې، هغه همېشه بده پېشگوئې کوي.“ ﴿١٨﴾ ميکاياه دا هم وفرمائيل چې، ”اوس چې څه مالک خدائ فرمائى

نو هغې ته غوږ ونيسئ. ما وليدل چې مالک خدائ په آسمان کښې په خپل تخت باندې ناست دے او د هغه ټولې فرښتې د هغه يو طرف او بل طرف ته ولاړې دي. (۱۹) مالک خدائ تپوس وکړو چې اخیاب به څوک دوکه کړې چې هغه لار شی او په رامات جلعاد کښې ووژلے شی؟ نو څه فرښتو يو څه وفرمائيل او هغه نورو بل څه وفرمائيل، (۲۰) نو په دې کښې يو روح وروړاندې شو او مالک خدائ ته ورنزدې شو او وې وئيل چې زه به هغه دوکه کړم. او مالک خدائ ترې نه تپوس وکړو چې څنگه؟ (۲۱) هغه روح ورته ووئيل چې زه به لار شم او د اخیاب په ټولو پېغمبرانو به دروغ ووايم. مالک خدائ وفرمائيل چې لار شه او هغه دوکه کړه. ته به کامياب شې. (۲۲) او ميکاياه په آخر کښې دا وفرمائيل چې، ”مالک خدائ ستا پېغمبران مجبور کړی دی چې دروغ ووائی. خو هغه په خپله دا اعلان کړے دے چې په تا باندې به يو افت راشی.“ (۲۳) بيا صدقيا ه پېغمبر ميکاياه له ورغلو، هغه له يې په مخ څپېره ورکړه او تپوس يې ترې نه وکړو، ”د کوم وخت نه د مالک خدائ روح زما نه تلے دے او تا سره خبرې کوی؟“ (۲۴) ميکاياه ورته وفرمائيل، ”تا ته به هغه وخت پته ولگی چې کله ته شا ته په يوه کوټه کښې پټ شې.“ (۲۵) بيا اخیاب بادشاه خپل يو آفسر له حکم ورکړو، ”ميکاياه ونيسه او د ښار حاکم امون او يوآس شهزاده له يې بوځه. (۲۶) او هغوئ ته ووايه چې هغه په قېدخانه کښې واچوی او چې ترڅو پورې زه په خبر سره راغلی نه یم نو چې هغه له د اوبو او روټې نه بغير هيڅ ورنه کړی.“ (۲۷) ميکاياه په اوچت آواز سره وفرمائيل، ”که ته په خبر سره واپس راغلي، نو بيا به مالک خدائ زما په ذريعه کلام نه وی کړے.“ او هغه دا هم وفرمائيل، ”ما چې څه وئیلی دی ټول هغه واورئ.“

د اخیاب مرگ

(۲۸) بيا د اسرائيل بادشاه اخیاب او د يهوداه بادشاه يھوسفط په رامات جلعاد ښار باندې د حملې دپاره لاړل. (۲۹) اخیاب يھوسفط ته ووئيل، ”کله چې مونږ جنگ له لار شو، نو زه به خپل شکل بدل کړم، خو ته خپل شاهي لباس واغونده.“ نو د اسرائيل بادشاه جنگ له لارو او خپل شکل يې بدل کړے وو. (۳۰) د شام بادشاه د خپلو جنگي گاپو مشرانو له حکم ورکړے وو چې د اسرائيل د بادشاه نه بغير په هيچا باندې حمله ونه کړئ. (۳۱) نو کله چې هغوئ يھوسفط بادشاه وليدو، نو د هغوئ ټولو خيال دا وو چې گنې هغه د اسرائيل بادشاه وو او هغوئ په هغه باندې د حملې کولو دپاره ورغلل. خو يھوسفط يوه چغه ووهله او مالک خدائ، خدائ پاک هغه بچ کړو او د هغه نه يې حمله بل خوا کړه. (۳۲) د جنگي گاپو مشرانو ته پته ولگېده چې هغه د اسرائيل بادشاه نه وو، نو هغوئ په هغه پسې نور لانه ړل. (۳۳) خو يو شامی فوجی يو غښے د اسرائيل په لښکر ورگزار کړو او اتفاقاً اخیاب بادشاه د هغه د زغرې د جوړ په مينځ باندې ولگېدو. نو هغه د خپلې جنگي گاپو چلوونکی ته آواز وکړو، ”زه زخمی شوم، واپس شه او د جنگ نه ووځه.“ (۳۴) کله چې جنگ سخت وو، نو اخیاب بادشاه په خپله جنگي گاپو کښې ايسار وو او تکیه يې وهلي وه او شاميانو ته يې مخ وو. نو په ماښام کښې هغه مړ شو.

د يو پېغمبر يھوسفط رټل

۱۹ (۱) د يهوداه، يھوسفط بادشاه په يروشلم کښې په خبر سره خپل محل ته واپس راغلو. (۲) د حناني زوی ياھو پېغمبر د بادشاه سره ملاوېدو له ورغلو او ورته يې وفرمائيل، ”ستا په خيال کښې دا صحيح خبره ده چې د هغه خلقو مدد وکړے شی چې کوم بدعمله دی او د هغه خلقو طرفداري وکړے شی چې څوک د مالک خدائ نه نفرت کوی؟ تا چې څه کړی دی د هغې په وجه تا په خپل ځان باندې د مالک خدائ غصه راپارولې ده. (۳) خو بيا هم، په تا کښې څه خوبی هم شته دے. تا د اشيرې بُت ټولې نښې وړانې کړې چې خلقو د هغې عبادت کولو او تا د خدائ پاک د طلب کلکه اراده کړې

د یھوسفط د لانجو ہوارولو دپارہ قاضیان مقررول

۲) اگر چي يھوسفط په يروشلم کښي اوسېدو، هغه به هر وخت په جنوب کښي د بيرسبع نه واخله په شمال کښي د غرونو مُلک افرائيم تر غاړي پورې سفر کولو، دا د دې دپارہ چي خلق مالک خُدائ د هغوي پلار نيکه خُدائ پاک ته واپس راوغواړي. (۵) هغه د يهوداه د پخو دېوالونو په هر يو ښار کښي قاضيان مقرر کړل (۶) او هغوي ته يې دا اصول وښودل، ”په فېصلو کولو کښي د احتياط نه کار اخلي، تاسو به د خلقو د خوښي په مطابق فېصلې نه کوئ، بلکي د مالک خُدائ په مرضي به کار کوئ او چي کله تاسو يوه فېصله کوئ نو مالک خُدائ به ستاسو مل وي. (۷) د مالک خُدائ نه په يره کښي اوسئ او په فېصلو کولو کښي د احتياط نه کار اخلي، ځکه چي د مالک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک سره نه بې انصافي شته، نه طرفداري او نه رشوت.“ (۸) يھوسفط په يروشلم کښي ليويان، امان او د ښار څه مشران اوسېدونکي قاضيان مقرر کړل، چي د مالک خُدائ دپارہ فېصلې کوي، او د يروشلم د اوسېدونکو لانجې هواروي. (۹) هغه هغوي ته دا اصول وښودل، ”تاسو به خپلي ذمه واري خامخا د مالک خُدائ په يره کښي او په وفاداري او د زړه د اخلاصه ادا کوئ. (۱۰) کله هم چي ستاسو د ښارونو نه د يو ښار اوسېدونکي ستاسو په وړاندې د قتل، يا د بل څه قانون يا حکم ماتولو لانجه راوړي، نو تاسو خامخا په احتياط سره دا اصول ورته ښايي چي هغه به په عدالت کښي څنگه سلوک کوي، نو چي داسي هغوي د مالک خُدائ گناهگار نه شي. که تاسو داسي ونه کړئ، نو تاسو او ستاسو د ښارونو اوسېدونکو ته به د مالک خُدائ د غصې پته ولگي. خو که تاسو خپله ذمه واري پوره کوئ نو تاسو به گناهگار نه شي. (۱۱) د ټولو مذهبي لانجو آخري اختيار به د مشر امام امرياه سره وي او د خلقو په مينځ کښي د ټولو لانجو آخري اختيار به د يهوداه د حکمران د اسمعيل زوي زبدياه سره وي. د ليويانو ذمه واري د هغه فېصلو کتل دي کومې چي په عدالتونو کښي کيږي. تکره شي او په دې اصولو عمل کوئ. او مالک خُدائ دې د انصاف کوونکو سره وي.“

د ادميانو خلاف جنگ

۲۰ ۱) څه موده وروستو د مواب او عمون فوجيان او معونيان راغلل چي د يھوسفط سره جنگ وکړي. (۲) څه سړي راغلل او يھوسفط بادشاه ته يې ووييل، ”د مړ درياب په بل طرف باندې د ادم نه يو لوي لښکر د دې دپارہ راغلي دے چي په تا باندې حمله وکړي. وگورئ چي هغوي حصيدون تمار ته رارسېدلي دي.“ (دا د عين جدي يو بل نوم دے). (۳) يھوسفط وپريږدو او د مالک خُدائ د مرضي معلومولو دپارہ يې دُعا وغوښته او په يهوداه کښي يې ټولو خلقو ته د روژي د نيولو اعلان وکړو. (۴) د يهوداه خلق په يروشلم کښي د مالک خُدائ نه د مدد غوښتلو دپارہ راغونډ شول، هغوي د مالک خُدائ مرضي معلومولو دپارہ د يهوداه د هر ښار نه راغلل. (۵) بيا يھوسفط د مالک خُدائ د کور د نوي دربار په مخکښي د يهوداه او يروشلم خلقو په مينځ کښي ودرېدو. (۶) او هغه په اوچت آواز دُعا وکړه، ”اے مالکه خُدايه، زمونږ د پلار نيکه خُدائ پاکه، ته په آسمان کښي د دُنيا په ټولو قومونو باندې بادشاهي کوې. ستا په لاس کښي طاقت او قوت شته او هيڅ څوک ستا مخالفت نه شي کولے. (۷) ته زمونږ خُدائ پاک يې. کله چي ستا خلق بني اسرائيليان دې مُلک ته رانوتل، چي کوم خلق دلته اوسېدل نو هغه دې وشړل او د خپل خليل ابراهيم اولاد له دې هغه مُلک ورکړو چي د همېشه دپارہ د هغوي شي. (۸) هغوي دلته اوسېدلي دي او ستا د نوم دپارہ يې يو مقدس ځاي جوړ کړے دے او وييل يې، (۹) که په مونږ باندې د سزا دپارہ څه افت، جنگ، وبا، يا قحط راشي، نو مونږ به راشو او ستا په حضور کښي به د دې کور په وړاندې ودرېږو،

ڏکڻ ۾ ڏي کور کڻي ستا نوم ڏي ۽ او ڇي ٻه خپل مصيبت کڻي مونڙ تا ته سوال وکڙو نو ته به زمونڙ سوال قبول ڪڙي ۽ او مونڙ به بچ ڪڙي. ﴿١٠﴾ اوس ۽ عمون، موآب ۽ ادوم خلقو ٻه مونڙ باندې حملة ڪڙي ده. ڪله ڇي زمونڙ پلار نيڪه ۽ مصر نه راوتل، نو تا هغوي له اجازت ورتنه ڪڙي ڇي ڏي ملڪونو ته ورتنه وڃي، نو زمونڙ پلار نيڪه ۽ ڏي نه به بله لار لارل ۽ او دا ٻي تباه نه ڪڙل. ﴿١١﴾ نو اوس هغوي مونڙ له ڏي داسي بدله راکوي، ڇي راشي ۽ او مونڙ ڏه هغه ملڪ نه وڃي ڇي تا مونڙ له راکڙي ڏي. ﴿١٢﴾ ته زمونڙ خدائ پاڪ ٻي. ته هغوي له سزا ورڪڙي، ڏکڻ ڇي ڪوم لوي لبسڪر ٻه مونڙ حملة ڪوي نو ڏه هغوي ٻه وڙاندې مونڙ ٻي مددگار ٿو. مونڙ ته پته نشته ڇي ڏه وکڙو، خو مونڙ ستا ڏه مدد ٻه طمع ٿو. ﴿١٣﴾ ڏه يهوداه ٿول سڙي، سره ڏه خپلو بشڻو ۽ او بچو، ڏه مالڪ خدائ ٻه حضور کڻي ولاڙ ٿو. ﴿١٤﴾ ٻيا ڏه مالڪ خدائ روح ٻه يو ليوي نازل شو ڪوم ڇي ٻه گنه کڻي موجود وو. ڏه هغه نوم يحزي ايل وو ڇي ڏه زڪرياه زوي وو، هغه ڏه آسف ڏه قبيلي يو ڪس وو ۽ او ڏه متنياه، يعني ايل ۽ بني ياه ٻه ذريعه ڏه آسف ڏه اولاد نه وو. ﴿١٥﴾ يحزي ايل ووئيل، ”ڏه يهوداه ۽ اوروشلم ٿولو خلقو ۽ يهوسطف بادشاه ما ته غور ونيسي، مالڪ خدائ تاسو ته فرمائي ڇي تاسو ببخي ڏه ڏي لوي لبسڪر سره ٻه مخامخ ڪبو کڻي مه ڀرڀڙي ۽ او مه ٻي حوصلي ڪڙي. ڏکڻ ڇي دا جنگ ستاسو نه بلڪي ڏه خدائ پاڪ ڏي. ﴿١٦﴾ سبا ڇي ڪله هغوي ڏه صيصر ڏي ته راشي نو ٻه هغوي حملة وڪڙي. ته به ڏه هغوي سره ڏه هغه وادي ٻه سر کڻي ملاو شي ڪوم ڇي ڏه يروئيل سره نزدي ڏه ڏنگل ملڪ ته ڏي. ﴿١٧﴾ تاسو به دا جنگ نه ڪوي. صرف ڏه جنگ ڊپاره صفونه جوڙ ڪڙي ۽ او ڪلڪ وڙاندې، تاسو به هغه فتح ويني ڪومه ڇي مالڪ خدائ ڏه ڏي. مه ڀرڀڙي ۽ او مه ٻي حوصلي ڪڙي. سبا ڏه هغوي خلاف راوڃي ۽ او مالڪ خدائ به ستاسو مل وي. ﴿١٨﴾ ٻيا يهوسطف بادشاه ٿيڻ شو ۽ او ٻه زمڪه ٻي سجده و لگوله ۽ او ٿول خلق هم ڏه هغه سره ٿيڻ شول ۽ او ڏه مالڪ خدائ عبادت ٻي وڪڙو. ﴿١٩﴾ ڏه ليويانو ڏه قهاٽ ۽ او قورح ڏه ڊلو ڪسان پاڇبدل ۽ او ٻه اوچت آواز ٻي ڏه مالڪ خدائ ڏه بني اسرائيلو ڏه خدائ پاڪ ثناء صيفت وڪڙو. ﴿٢٠﴾ ٻه وڙيسي سحر وختي خلق ڏه تقوع سره نزدي ڏه ڏنگل ملڪ ته لارل. ڇي ڪله هغوي سفر شروع ڪڙو، نو يهوسطف هغوي ته ٻه تقرير کڻي دا خبري وڪڙي، ”ڏه يهوداه ۽ اوروشلم خلقو. ٻه مالڪ خدائ ستاسو ٻه خدائ پاڪ باندې يقين ڪوي، نو تاسو به ڪلڪ ولاڙي. ٻه هغه ڏه باندې ايمان لري ڇي ڏه رته ٻه پيغمبران فرمائي، نو تاسو به ڪامياب شي.“ ﴿٢١﴾ ڏه خلقو سره ڏه مشوري ڪولو نه پس، بادشاه يو ڏو موسيفارانو له حڪم وڪڙو ڇي هغه چوغي ۽ واغوندي ڪومي ڇي هغوي ٻه خاصو وختونو کڻي اغوستي ۽ او رته ٻي ووئيل ڇي ڏه لبسڪر نه مخکڻي روان شي ۽ او داسي وايي، ”ڏه مالڪ خدائ ثناء صيفت ڏي وي. ڏه هغه مينه ابدى ده.“ ﴿٢٢﴾ ڪله ڇي هغوي ثناء صيفت ڪول شروع ڪڙل نو مالڪ خدائ هغه حملة ڪونڪي فوجيان ٻه خپلو کڻي ٻه جگره ڪڙل. ﴿٢٣﴾ ڏه عمونيانو ۽ او موآبيانو لبسڪر ڏه ادوم غر ڏه اوسهدونڪو خلاف راوگرڇبدي ۽ او هغوي هر يو ڪس ٻي ووڙلو. ڪله ڇي هغوي ڏه ادوم لبسڪر تباه ڪڙو نو هغوي ٻه يو بل باندې حملي شروع ڪڙي. ﴿٢٤﴾ ڪله ڇي ڏه يهوداه لبسڪر هغه برج ته ورسيدو ڪوم ڇي ٻه صحرا کڻي وو، نو هغوي ڏه دشمن طرف ته وڪتل ۽ او وڙي ليدل ڇي هغوي ٿول ٻه زمڪه باندې مڙه پرائه ٿو. يو ڪس هم ٻه تبستيدو کڻي ڪامياب نه شو. ﴿٢٥﴾ نو يهوسطف ۽ او هغه فوجيان ورغلل ڇي مال غنيمت راواخلي ۽ او هغوي ڊپر سامانونه، جامي ۽ او نور قيمتي ڏيڙونه وmondل. هغوي ٻه مال غنيمت راغونڊولو باندې ڏي وڙي ٿري ڪڙي، خو مال غنيمت دومره ڊپر وو ڇي هغوي ٿول نه شو راٿولولي. ﴿٢٦﴾ ٻه ڏورمه ورغ هغوي ڏه براهه ٻه وادي کڻي راغونڊ شول ۽ او هغه هر ڏه ڊپاره ٻي ڏه مالڪ خدائ ثناء صيفت وڪڙو ڇي ڏه هغه ڪڙي ٿو. نو ٻه ڏي وجه ڏه هغه وادي نوم ”براهه“ ڏي. ﴿٢٧﴾ يهوسطف ٻه خوشحالي سره فوجيان واپس يروشلم ته روان ڪڙل، ڏکڻ ڇي مالڪ خدائ ڏه هغوي دشمنانو له شڪست وڪڙي وو. ﴿٢٨﴾ ڪله ڇي هغوي بنار ته ورسيدل، نو هغوي ڏه ربابونو ۽ او بيگلو ڏه غڙيدو سره ڏه مالڪ خدائ ڪور ته روان شول. ﴿٢٩﴾ هر يو قوم به ڇي دا واوربدل ڇي مالڪ خدائ ڏنگه ڏه اسرائيلو دشمنانو له شڪست وڪڙي ڏي نو هغوي به وڙيدل، ﴿٣٠﴾ نو يهوسطف ٻه امن سره حڪومت ڪولو ۽ او خدائ پاڪ ڏه هغه ٻه هر رنگ باندې حفاظت ڪولو.

٢١) يهوسفط د پينځو دېرشو کالو په عمر کښې بادشاه جوړ شوی وو او په يروشلم باندې يې پينځوويشت کاله بادشاهي کړې وه. د هغه مور عزوبه وه چې د سلحې لور وه. ٢٢) د هغه نه مخکښې د هغه پلار آسا په شان هغه هم هغه کار کولو چې کوم د مالک خدای په نظر کښې ښه وو، ٢٣) خو علاقائی عبادتخاني نه وې تباہ شوې، او خلق په پوره توگه د خپل پلار نيکه خدای پاک ته نه وو راگرځېدلی. ٢٤) نور هر څه چې يهوسفط کړی دی، د هغه د بادشاهي د شروع نه واخله تر آخره پورې، هر څه د حناني زوی يا هو په تاريخ کښې ليکلې شوی دی، کوم چې د اسرائيل د بادشاهانو د تاريخ يوه حصه ده. ٢٥) يو ځل د يهوداه بادشاه يهوسفط د اسرائيل بادشاه اخزياه سره اتحاد وکړو، چا چې پېر بد عملونه وکړل. ٢٦) د عصيون جابر د بندرگاه سره په شريکه هغوی سمندري جهازونه جوړ کړل. ٢٧) خو د مريسه د ښار د دوداواهو زوی الي عزر يهوسفط له خبردارۍ ورکړو، ”تا د اخزياه سره اتحاد کړی دے، په دې وجه چې تا څه جوړ کړی دی نو مالک خدای به هغه تباہ کړی.“ نو سمندري جهازونه تباہ شول او هيڅکله په سمندر کښې ونه چلېدل.

٢١) يهوسفط مړ شو او د داؤد ښار په شاهي اديره کښې ښخ شو او د هغه زوی يهورام د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه يهورام

٢٢) د يهوسفط بادشاه د زوی يهورام شپږ وروڼه وو، عزرياه، يحي ايل زكرياه، عزرياه، ميکائيل او سفطياه. ٢٣) خپل پلار هغوی له پېر سره زر، سپين زر او قيمتي څيزونه ورکړل او هر يو يې د يهوداه د پځو دېوالونو ښارونو مشر مقرر کړو. يهورام د ټولو مشر وو نو په دې وجه يې هغه د دې دپاره مقرر کړو چې د هغه نه پس بادشاه شي. ٢٤) کله چې بادشاهي په پوره توگه د يهورام په لاس کښې وه، نو هغه خپل ټول وروڼه او د اسرائيل څه مشران هم ووژل. ٢٥) يهورام د دوو دېرشو کالو په عمر کښې بادشاه شو او اته کاله يې په يروشلم حکومت وکړو. ٢٦) هغه د اخيا بادشاه او د اسرائيل نورو بادشاهانو په بدو مثالونو باندې عمل وکړو، ځکه چې هغه د اخيا يوه لور واده کړې وه. هغه د مالک خدای خلاف گناه وکړه، ٢٧) خو د مالک خدای دا مرضی نه وه چې د داؤد شاهي خاندان تباہ کړی، ځکه چې هغه د داؤد سره لوظ کړی وو او دا وعده يې ورسره کړې وه چې د هغه اولاد به د همېشه دپاره بادشاهي کوی. ٢٨) د يهورام د بادشاهي په وخت کښې اډوم د يهوداه خلاف بغاوت وکړو او يو خپل بادشاه يې مقرر کړو. ٢٩) نو يهورام او د هغه آفسرانو خپلې ټولې جنگي گادې او لښکرې روانې کړې او د اډوميانو نه شپه په شپه راتاو شو او په هغوی يې سخته حمله وکړه. ٣٠) نو اډوم تر نن پورې د يهوداه نه آزاد دے. هم په هغه وخت کښې د لبناه ښار هم بغاوت وکړو، دا هر څه ځکه وشول چې يهورام مالک خدای د خپل پلار نيکه خدای پاک پرېښی وو. ٣١) هغه د يهوداه په غريزه علاقه کښې علاقائی عبادتخانه جوړه کړې وه او د يهوداه او د يروشلم خلق يې بې لارې کړی وو. ٣٢) الياس پېغمبر يهورام له يو خط ولېږلو، چې په هغې کښې ليکلی شوی وو، ”مالک خدای، ستا د پلار نيکه داؤد خدای پاک تا رد کوی، ځکه چې تا د خپل پلار يهوسفط بادشاه او د خپل نيکه آسا په نقش قدم مزل نه دے کړی. ٣٣) تا د اسرائيل د بادشاهانو په نقش قدم باندې مزل کړی دے او د يهوداه او يروشلم په خلقو دې د بتانو عبادت کړی دے، لکه څنگه چې اخيا او د اسرائيل نورو بادشاهانو کړی وو. تا خو خپل وروڼه هم ووژل، چې هغوی ستا نه ښه سړی وو. ٣٤) نو اوس به مالک خدای ستا خلقو له، ستا بچو او ستا ښځو له سخته سزا ورکړی او ستا هر څه به تباہ کړی. ٣٥) ته به د کولمو په سخت مرض باندې آخته شي چې هغه به ورغ په ورغ زياتېږی تر

دې پورې چې کولمې به درنه بهر راوځي.“ (۱۶) څه فلسټيان او عرب د هغه ځای سره نږدې اوسېدل چرته چې څه د ايتھوپيا خلق د سيند په غاړه ډېره و. مالک خدای هغوی ولمسول چې د يهورام خلاف جنگ له لارې شي. (۱۷) هغوی په يهوداه حمله وکړه، شاهي محل يې لوټ کړو او د بادشاه د کشری زوی، اخزيا نه بغېر يې د بادشاه ټولې ښځې او زامن قېديان بوتلل. (۱۸) بيا د دې هر څه نه پس، مالک خدای په بادشاه باندې د کولمو سخت مرض راوستلو. (۱۹) تقريباً دوه کاله دا مرض په مزه مزه زياتېدو تر دې پورې چې د هغه کولمې بهر راوتې او هغه په يو سخت تکليف کېنې مړ شو. د هغه خلقو د هغه د عزت ډپاره اور بل نه کړو لکه چې د هغه د پلار نيکه ډپاره بل شوې وو. (۲۰) يهورام د دوو ډېرشو کالو په عمر کېنې بادشاه جوړ شوې وو او اته کاله يې په يروشلم بادشاهي کړې وه. کله چې هغه مړ شو نو هيڅ څوک هم خفه نه و. هغوی هغه د داؤد په ښار کېنې ښخ کړو، خو په شاهي اديره کېنې يې ښخ نه کړو.

د يهوداه بادشاه اخزيا

۲۲ (۱) څه عربو حمله وکړه او د يهورام بادشاه د کشری زوی اخزيا نه بغېر يې د يهورام ټول زامن ووژل. نو بيا د يروشلم خلقو اخزيا د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ کړو. (۲) اخزيا د دوو وشتو کالو په عمر کېنې بادشاه جوړ شو او يو کال يې په يروشلم باندې بادشاهي وکړه. د هغه مور عتلياه وه چې د عمری بادشاه نمسی وه. (۳) اخزيا د اخي اب د خاندان په نقش قدم باندې روان وو، ځکه چې د هغه مور عتلياه هغه ته بدې لارې ښودلې. (۴) هغه د مالک خدای خلاف گناه وکړه، ځکه چې د هغه د پلار د مرگ نه پس د اخي اب د خاندان نور کسان د هغه مشيران شول او هغه يې د تباهي طرف ته بوتلو. (۵) د هغوی په مشورو يې عمل کولو کله چې د شام بادشاه حزائيل خلاف يې په يو جنگ کېنې د اسرائيل د بادشاه يورام ملگرتيا وکړه. لښکرې په رامات جلعاد کېنې په جنگ شوې او يورام په جنگ کېنې زخمی شو. (۶) هغه د يزرعيل ښار ته ځکه راواپس شو چې د هغه زخمونه روغ شي او اخزيا هلته د ملاوېدو ډپاره ورغلو. (۷) خدای پاک د يورام دا ملاقات د اخزيا د تباهي سبب وگرځولو. هغه او يورام، ياهو زوی د نمسی سره ملاوېدو ډپاره راوتل، کوم چې مالک خدای د اخي اب شاهي خاندان د تباي کولو ډپاره خوښ کړې وو. (۸) کله چې ياهو د اخي اب په شاهي خاندان باندې د خدای پاک سزا راوستله، نو هغه د يهوداه د قبيلې يو څو مشرانو او د اخزيا خپلوانو سره ملاو شو چې هغوی د اخزيا سره روان و او نو ياهو هغوی ټول ووژل. (۹) اخزيا ولټولې شو او هغه په سامريه کېنې پټ وو او هلته پېدا شو. هغوی هغه ياهو ته بوتلو او وې وژلو. خو هغوی د هغه لاش د هغه نيکه يهوسفط بادشاه د عزت په وجه ښخ کړو، ځکه يهوسفط د مالک خدای د خدمت ډپاره هر څه کړي و. نو د اخزيا د خاندان داسې يو کس هم پاتې نه شو چې هغه بادشاهي کړې وي.

د يهوداه ملکه عتلياه

(۱۰) څنگه چې د اخزيا بادشاه مور عتلياه د خپل زوی د قتل نه خبر شوه، نو هغې دا حکم ورکړو چې د يهوداه د شاهي خاندان مکمل کسان دې ووژلې شي. (۱۱) د اخزيا يوه ناسکه خور يهوسبع وه، د هغې واده د يهوېدع امام سره شوې وو. هغې په پټه باندې د اخزيا يو زوی يوآس بچ کړو، هغه يې د هغه نورو شهزادگانو نه پورې کوم چې قتل کېدونکې وو او هغه او د هغه خدمتگاره يې پټ کړل او د اوډه کېدو په يوه کوټه کېنې د هغوی خيال ساتلو. نو داسې يهوسبع د هغه د پټ ساتلو په وجه باندې هغه د عتلياه د لاسه د مرگ نه بچ کړو. (۱۲) تر شپږو کالو پورې هغه هلته پټ وو کله چې عتلياه د ملکه په توگه بادشاهي کوله.

۱) د شپږو کالو انتظار نه پس یهودیو د امام یوه فیصله وکړه. هغه د دې پینځو فوجی آفسرانو سره لوظ وکړو، د یرواحم زوی عزریاه، د یهوحنان زوی اسمعیل، د عوبید زوی عزریاه، د عدایاه زوی معسیاه او د زکری زوی الیاسفط. ۲) هغوی د یهوداه ټولو ښارونو ته سفر وکړو او ځان سره یې واپس یروشلم ته لیویان او د ډلو ټول مشران راوستل. ۳) هغوی ټول د خدای پاک په کور کښې راغونډ شول او هلته هغوی د بادشاه د زوی یوآس سره یو لوظ وکړو. یهودیو هغوی ته وویل، ”د بادشاه زوی دا دے. دے به اوس بادشاه جوړیږی، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلى دی چې د داؤد اولاد به بادشاهان وی. ۴) نو مونږ به هم دغه شان کوو. کله چې امامان او لیویان د سبت په ورځ د خپل کار دپاره راځی، نو د هغوی درېمه برخه به د مالک خدای د کور د دروازو څوکیداری کوی، ۵) هغه بله درېمه برخه به د شاهي محل څوکیداری کوی او باقی پاتې برخه به د ”بنیاد“ په دروازه باندې مقررولې شی. ټول خلق به د مالک خدای د کور په دربار کښې راغونډ شی. ۶) یاد ساتئ چې صرف امامان او لیویان به د مالک خدای کور ته ننوځی د چا چې د خدمت نمبر وی. هغوی ځکه ننوتلے شی چې هغوی پاک کړے شوی دی، خو باقی نور خلق به مالک خدای اصول منی او بهر دې پاتې شی. ۷) لیویان به د بادشاه نه گېرچاپېره د حفاظت دپاره ولاړ وی، چې خپلې ټورې یې راویستلې وی او چې بادشاه چرته هم ځی نو هلته به ورسره ځی. نور هر څوک چې د مالک خدای کور ته د ننوتلو کوشش وکړی نو هغه دې ووژلے شی. ۸) لیویانو او د یهوداه خلقو د یهودیو په اصولو باندې عمل وکړو. کوم څوکیداران چې د سبت په ورځ د کار نه چټی کېدل، نو هغوی ته دا اجازت نه وو چې کور ته لاړ شی نو داسې د هر فوجی مشر سره خپل څوکیداران موجود وو یعنې هغه څوکیداران چې د کار نه یې چټی کوله او هغه کسان چې کار له راتلل. ۹) یهودیو آفسرانو له هغه نېزې او ډالونه ورکړل کوم چې د داؤد بادشاه وو او چې د مالک خدای په کور کښې ساتلے شوی وو. ۱۰) هغه د مالک خدای د کور په مخکښې گېرچاپېره سړی مقرر کړل چې ټورې یې د دې دپاره راویستلې وې چې د بادشاه حفاظت وکړی. ۱۱) بیا یهودیو یوآس بهر بوتلو، تاج یې د هغه په سر کېښودو او هغه له یې د احکامو کتاب ورکړو. نو هغه بادشاه شو. یهودیو امام او د هغه زمانو د مقررولو د نښې په طور د یوآس سر په تېلو غوړ کړو او ټولو چغه وهله، ”بادشاه زندهباد!“ ۱۲) عتلیاه د بادشاه دپاره د خوشحالی چغې واورېدلې، نو هغه د مالک خدای کور ته تېزه لاړه، چرته چې خلق راغونډ وو. ۱۳) هغې هلته د مالک خدای د کور د دروازې په خوله کښې نوے بادشاه ولیدو، چې د هغه سنتو سره ولاړ وو چې د بادشاهانو دپاره مخصوصې وې او گېرچاپېره ترې نه فوجی آفسران او د بیگلو غږوونکی تاو وو. ټولو خلقو د خوشحالی نه چغې وهلې او بیگلې یې غږولې، او د مالک خدای د کور موسیقارانو د موسیقی د څیزونو سره دا جشن روان کړے وو. هغې د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او چغه یې وهله، ”غدار! غدار!“ ۱۴) یهودیو دا نه غوښتل چې عتلیاه دې د مالک خدای په کور کښې ووژلے شی، نو هغه خپل فوجی آفسران راوغوښتل او ورته یې وویل، ”هغه د څوکیدارانو د قطارونو په مینځ کښې ویاسئ او هر څوک چې د هغې د بچ کولو کوشش کوی نو هغه ووژنئ.“ ۱۵) هغوی هغه ونیوله، محل ته یې بوتله او هلته یې د آسونو د دروازې سره ووژله.

یهودیو د خلقو اصلاح کوی

۱۶) یهودیو امام یوآس بادشاه او خلق د ځان سره کړل چې د هغه سره یو لوظ وکړی چې هغوی به د مالک خدای وفادار اوسی. ۱۷) بیا هغوی ټول د بعل عبادتخانې ته لاړل او هغه یې راوغورزوله. هغوی هلته قربانگاه او بتان ټوټې کړل او متان د بعل امام یې د قربانگاه په مخکښې ووژلو. ۱۸) یهودیو امامان او لیویان د مالک خدای د کور د کار مشران مقرر کړل. د

هغوی کار هغه ذمه واری سر ته رسول ټو چې کومې ورته داؤد بادشاه حواله کړې وې او چې د موسی د قانون په مطابق هغه نذرانې وسوزوی چې کومې مالک خدای ته د موسیقی او خوشحالی سره پېش کيږي. (١٩) یهودی د مالک خدای د کور په دروازو باندې د دې دپاره هم څوکیداران مقرر کړل چې څوک ناپاک وي نو هغه بهر ایسار کړي شي. (٢٠) فوجی آفسران، مشران خلق، آفسران او نور پاتې ټول خلق د یهودی سره په هغه عمل کښې ملگری ټو چې کله بادشاه د مالک خدای کور نه محل ته راوستلې شو. هغوی په پاسني دروازه رانوتل او بادشاه په خپل تخت کښېناستو. (٢١) ټول خلق خوشحاله ټو او اوس د عتلیاه د وژلو په وجه په ښار کښې خاموشي وه.

د یهوداه بادشاه یوآس

٢٤ (١) یوآس د اوو کالو په عمر کښې د یهوداه بادشاه شو او څلوېښت کاله یې په یروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغه مور د بیرسبع د ښار ضببیه وه. (٢) ترڅو پورې چې یهودی امام ژوندی وو نو یوآس هم هغه کار کولو چې مالک خدای ورباندې خوشحالیږي. (٣) یهودی د یوآس بادشاه دپاره دوه ښځې خوښې کړې او د هغه زمان او لویه پیدا شول. (٤) کله چې یوآس بادشاه وو نو هغه دا فېصله وکړه چې د مالک خدای د کور مرمت دې وشي. (٥) هغه امامانو او لیویانو له حکم ورکړو چې د یهوداه ښارونو ته لاړ شي او د ټولو خلقو نه دومره پېسې راغونډې کړي چې د مالک خدای په کور کښې کلنې مرمت ورباندې وکړي. هغه ورته وویل چې دا کار سمدستی وکړئ، خو لیویانو دا کار سمدستی ونه کړو، (٦) نو هغه د هغوی مشر یهودی راوغوښتلو او تپوس یې ترې نه وکړو، "تاسو دې ته پام ولې نه کولو چې لیویانو د یهوداه او یروشلم نه هغه محصوول راغونډولو کوم چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی د خلقو نه دا غوښتل چې دا محصوول د مالک خدای د حضور د خېمې دپاره ورکړي؟" (٧) د عتلیاه یعنی د هغه بدکارې ښځې منونکو د مالک خدای د کور نه د پېر وخت نه غلا کوله او ټول مقدس څیزونه یې هم د بعل په عبادت کښې استعمالول. (٨) بادشاه لیویانو له حکم ورکړو چې د چندې دپاره یو صندوق جوړ کړي او د مالک خدای د کور په دروازه کښې یې کېږدي. (٩) هغه په ټول یروشلم او یهوداه کښې هر یو کس له دا خبر وروپلېرو چې مالک خدای له هغه محصوول راوړي کوم چې په وپرومې ځل د خدای پاک خدمت کوونکی موسی په صحرا کښې راغونډ کړی وو. (١٠) په دې باندې خلق او د هغوی مشران خوشحاله شول او خپلې د محصوول پېسې یې راوړې او صندوق یې پک کړو. (١١) لیویانو به هره ورځ هغه صندوق شاهي آفسر له وپلو کوم آفسر چې د دې ذمه وار وو. کله به هم چې دا پک وو، نو شاهي منشي او د مشر امام کس به پېسې راویستلې او صندوق به یې واپس خپل ځای ته وپلو. نو داسې هغوی پېرې پېسې راغونډې کړې. (١٢) بادشاه او یهودی به پېسې هغه چا له ورکولې کوم چې د مالک خدای د کور د مرمت کولو مشران ټو او هغوی د کاهو گلکاران، ترکانان او لوهاران د مرمت دپاره په مزدوری ونيول. (١٣) هغوی ټولو سخت محنت کولو او د مالک خدای کور یې خپل اصلی حالت ته بیا راوستلو، هم هغه شان مضبوط لکه څنگه چې مخکښې وو. (١٤) کله چې مرمت ختم شو، نو هغه پاتې شوی سره زر او سپین زر بادشاه او یهودی له ورکړې شول، چې هغوی دا د مالک خدای د کور د جامونو او نور سامان جوړولو دپاره استعمال کړل.

د یوآس د مالک خدای نه اورېدل

چې ترڅو پورې یهودی ژوندی وو، نو نذرانې به مسلسل د مالک خدای په کور کښې پېش کېدلې. (١٥) کله چې یهودی د یو سل او دېرشو کالو ښه پوخ عمر ته ورسېدو، نو هغه مړ شو. (١٦) هغه د داؤد په شاهي اديره کښې ښخ شو ځکه چې هغه په اسرائیل کښې د خدای پاک او د هغه د کور پېر خدمت کړی وو. (١٧) خو چې کله یهودی مړ شو، نو د یهوداه مشرانو

یوآس بادشاه دې ته جوړ کړو چې هغوی ته غوږ ونیسی. (۱۸) نو خلقو د مالک خدای په کور کښې د هغه عبادت پرېښودو، دا هغه خدای وو چرته چې د هغوی پلار نیکه عبادت کولو او د دې په خدای یې د بتانو او د اشیرې بت د نښو عبادت شروع کړو. د دې گناهونو د جرم په وجه هغوی په یهوداه او یروشلم باندې د مالک خدای غصه راوستله. (۱۹) مالک خدای هغوی له پېغمبران ورولبړل چې خلق هغه واپس راوگرځوی، پېغمبرانو به هغوی له خبردارۍ ورکولو خو خلقو ورته غوږ ونه نیولو. (۲۰) بیا د خدای پاک روح د یهویدع امام په زوی زکریاه باندې راغلو. هغه په یو اوچت خدای باندې ودرېدو او آواز یې وکړو، ”مالک خدای، خدای پاک دا تپوس کوی چې تاسو د هغه د حکمونو نافرمانی ولې کوئ او په خپل ځان باندې تباهی ولې راوړئ. تاسو هغه پرېښودو، نو په دې وجه هغه تاسو هم پرېښودئ.“ (۲۱) یوآس بادشاه د زکریاه خلاف په یو سازش کښې ملگرتیا وکړه او د بادشاه په حکم یې د مالک خدای د کور په دربار کښې زکریاه سنگسار کړو. (۲۲) بادشاه هغه د وفاداری خدمت هېر کړو چې د زکریاه پلار یهویدع د هغه دپاره کړی وو او هغه زکریاه ووژلو. کله چې زکریاه مړ کېدو، نو هغه چغه ووهله، ”مالک خدای دې زما په حال نظر وکړی او زما بدل دې تا نه واخلي.“

د یوآس د بادشاهي ختمېدل

(۲۳) کله چې په هغه کال خزان راغلو، نو د شام لښکر په یهوداه او یروشلم باندې حمله وکړه او ټول مشران یې ووژل او ټول مال غنیمت یې د دمشق بادشاه له یورو. (۲۴) اگر چې شامی لښکر وروکې وو، خو مالک خدای د هغوی مدد وکړو چې د یهوداه دومره لوی لښکر له شکست ورکړی ځکه چې د یهوداه خلقو مالک خدای د هغوی د پلار نیکه خدای پاک پرېښی وو. نو داسې یوآس بادشاه ته سزا ملاو شوه. (۲۵) کله چې شامی لښکر واپس لاړ نو یوآس سخت زخمی پاتې وو، نو وروستو بیا د هغه دوو آفسرانو د هغه خلاف منصوبه جوړه کړه او هغه یې په خپل کت کښې ووژلو د دې دپاره چې د یهویدع امام د زوی د قتل بدله ترې نه واخلي. هغه د داؤد په ښار کښې ښخ شو، خو په شاهي اديره کښې ښخ نه شو. (۲۶) د هغه خلاف چې چا منصوبه جوړه کړې وه هغه یو زاباد وو، چې هغه د یوې عمونی ښځې زوی وو چې د هغې نوم سماعت وو، او بل یهویدع وو چې د یوې موآبی ښځې زوی وو چې د هغې نوم سمیریت وو. (۲۷) د بادشاهانو د کتاب په تفسیر کښې د یوآس د زامنو قیصې، هغه پېغامونه چې د هغه خلاف شوی دی، او د مالک خدای د کور د بیا جوړولو په حقله قیصه شامله ده. د هغه زوی امصیاه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه امصیاه

۲۵ (۱) امصیاه د پینځویشو کالو په عمر کښې بادشاه شو او یو کم دېرش کاله یې په یروشلم باندې حکومت وکړو. د هغه مور د یروشلم یهویدان وه. (۲) هغه هغه هر کار کولو چې په څه باندې مالک خدای رضا کېدو خو د زړه د اخلاصه یې نه کول. (۳) کله چې د هغه بادشاهي مضبوطه شوه، نو هغه هغه آفسران ووژل چې د هغه پلار وژلې وو. (۴) خو هغه د هغوی بچی ونه وژل او په هغه څه یې عمل وکړو چې مالک خدای د موسی په شریعت کښې د هغې حکم کړی وو، ”مور پلار دې د هغه جرمونو په وجه نه شی وژلای کوم چې د هغوی بچو کړی وی او بچی دې د هغه جرمونو په وجه نه شی وژلای کوم چې د هغوی مور پلار کړی وی، یو کس دې صرف د هغه جرم په وجه وژلای شی چې هغه په خپله کړی وی.“

د اډوم خلاف جنګ

۵) امصياه بادشاه د يهوداه او د بنيامين د قبيلو ټول سړي د خپلو خپلو کورنو په مطابق په فوجي پلو کښې رايوځائ کړل او د زرو کسانو د پلو او د سلو کسانو د پلو دپاره يې فوجي مشران مقرر کړل. په دې کښې هغه ټول سړي شامل وو چې عمر يې شل کاله يا د دې نه زيات وو، چې ټول درې لاکه وو. هغوی خوښ کړې شوی فوجيان وو، د جنگ دپاره تيار وو او د نيزو او پالونو په استعمالولو کښې تکړه وو. ۶) د دې نه علاوه، هغه د اسرائيل نه سل زره فوجيان تقريباً د درې زره او څلور سوه کلو د سپينو زرو په قيمت باندې په مزدورۍ ونيول. ۷) خو يو پېغمبر بادشاه له ورغلو او ورته يې ووييل، ”د اسرائيل دا فوجيان ځان سره مه بوځه. مالک خدائ د افرائيم د قبيلې د دې فوجيانو مل نه دے. ۸) کېدے شى ستا خيال دا وي چې د هغوی په وجه به تاسو په جنگ کښې تکړه شئ، خو دا د خدائ پاک کار دے چې هغه دا طاقت لري چې چا له فتح يا شکست ورکړي. خدائ پاک به ستاسو د دشمنانو په وجه تاسو له شکست درکړي.“ ۹) امصياه د پېغمبر نه تپوس وکړو، ”خو د هغه ټولو سپينو زرو به څه کيږي چې ما په مزدورۍ کښې ورکړي دى؟“ هغه پېغمبر ورته وفرمائيل، ”مالک خدائ تا له د هغې نه زيات درکولے شى.“ ۱۰) نو امصياه هغه د مزدورۍ فوجيان واپس ولېږل او ورته يې ووييل چې کورونو ته لاړ شئ. نو هغوی کورونو ته لاړل او د يهوداه خلقو ته سخت غصه وو. ۱۱) امصياه خپل ځان بيا تکړه کړو او د مالگي مېدان ته يې خپل لښکر روان کړو. هغوی هلته جنگ وکړو او لس زره اډومي فوجيان يې ووژل ۱۲) او نور لس زره يې ونيول. هغوی قېديان د سلح په ښار کښې د کمر سر ته وخېژول او راوې غورزول، نو داسې هغوی لاندې په گټو کښې مړه شول. ۱۳) په دې دوران کښې د مزدورۍ کوم فوجيان چې امصياه کورونو ته لېږلي وو نو هغوی د سامريه او بيت حورون په مينځ کښې د يهوداه په يو څو ښارونو حمله وکړه. هغوی درې زره کسان ووژل او ډېر مال غنيمت يې يوړو. ۱۴) کله چې امصياه اډوميانو له د شکست ورکولو نه پس راوگرځېدو، نو هغه د هغوی بتان د ځان سره راوړل، دا يې ودرول، د هغې عبادت يې وکړو او خوشبويي يې ورته وسوزولې. ۱۵) په دې باندې مالک خدائ غصه شو، نو هغه امصياه له يو پېغمبر ورولېږلو. پېغمبر ورته وفرمائيل، ”تا د هغه پردو معبودانو عبادت ولې کړے دے چې هغوی ستا د لاس نه خپل خلق هم نه شول بچ کولے؟“ ۱۶) نو امصياه ورته ووييل، ”د کله نه ته مونږ د بادشاه مشير مقرر کړے يې؟ خوله دې بنده کړه، گټې ووبه دې وژنم.“ پېغمبر خبرې بندې کړې خو دا يې وفرمائيل، ”اوس ما ته پته ولگېده چې خدائ پاک ستا د تباه کولو فېصله کړې ده دا ځکه چې تا دا هر څه وکړل او زما نصيحت ته دې پام نه دے کړے.“

د اسرائيل خلاف جنگ

۱۷) د يهوداه بادشاه امصياه او د هغه مشيرانو د اسرائيل د بادشاهي خلاف منصوبه جوړه کړه. بيا هغه د اسرائيل بادشاه يهوآس ته يو پېغام ولېږلو، څوک چې د يهوآخز زوی او د ياهو نمسے وو، چې جنگ له راوپاندې شه. ۱۸) يهوآس امصياه له دا پېغام ولېږلو، ”يو ځل د لبنان په غرونو کښې د ازغو بوتې د ديار ونې له دا پېغام ولېږلو، زما زوی له ستا لور راکړه چې واده يې کړي. نو بيا يو ځنگلي ځناور هلته تېرېدو او د ازغو په بوتې يې پښې کېښودې. ۱۹) نو امصياه، اډوميانو له دې اوس شکست ورکړے دے او مغروره شومے يې. خو زه تا له مشوره درکوم چې په خپل کور کښې کېښنه. داسې بلا ولې راپاروې چې هغه ستا او ستا په خلقو باندې صرف تباهي راولي؟“ ۲۰) خو امصياه ورته غوره نه نيولو. خدائ پاک غوښتل چې امصياه شکست وخورى، ځکه چې هغه د اډومي بتانو عبادت کړے وو. ۲۱) نو د اسرائيل بادشاه يهوآس د يهوداه بادشاه امصياه خلاف جنگ له لاړو. هغوی په يهوداه کښې د بيت شمس سره يو بل ته مخامخ شول، ۲۲) د يهوداه لښکر د اسرائيل د لښکر نه شکست وخورو او ټول فوجيان خپلو کورونو ته وتښتېدل. ۲۳) يهوآس امصياه ونيولو او يروشلم ته يې بوتلو. هلته هغه د افرائيم د دروازې نه واخله د گوټ د دروازې پورې دېوال راوغورزولو، چې تقريباً دوه سوه او شل گزه فاصله وه. ۲۴) هغه د مالک خدائ د کور ټول سره زر او سپين زر د مال غنيمت په توگه سامريه ته يوړل، د مالک خدائ د

کور هغه سامان چې د عوبيد اډوم اولاد د هغې حفاظت کولو او د محل خزاني يې يوړې. هغه د ځان سره قبيديان هم بوتلل. (۲۵) د يهوداه بادشاه امصياه د اسرائيل د بادشاه يهوآس د مرگ نه پس پينځلس کاله ژوندې وو. (۲۶) امصياه چې نور هر څه هم کړی دی د هغه د بادشاهۍ د شروع نه واخله تر آخره پورې هغه د يهوداه او اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلې شوی دی. (۲۷) د هغه وخت نه واخله چې کله هغه د مالک خدائ خلاف بغاوت وکړو، په يروشلم کښې دشمنانو د هغه خلاف يوه منصوبه جوړوله. په آخر کښې هغه د لکيس بنار ته وتښتېدو، خو د هغه دشمنان په هغه پسې و او هلته يې ووژلو. (۲۸) د هغه لاش په يو آس باندې يروشلم ته راوړلې شو او هغه د داؤد بنار په شاهي اديره کښې ښخ کړې شو.

د يهوداه بادشاه عزيزه

۲۶ (۱) د يهوداه ټولو خلقو د امصياه شپاړس کلن زوی عزيزه خوښ کړو چې د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ شي. (۲) دا د امصياه د مرگ نه پس و چې عزيزه ايلات بيا قبضه کړو او بنار يې دوباره جوړ کړو. (۳) عزيزه د شپاړسو کالو په عمر کښې بادشاه شو او هغه په يروشلم باندې دوه پنځوس کاله بادشاهي وکړه. د هغه مور د يروشلم يکوليا وه. (۴) هغه د خپل پلار په نقش قدم باندې روان وو او هغه کار يې کولو چې مالک خدائ ورباندې خوشحالهېدو. (۵) چې ترڅو پورې د هغه مذهبي مشير زکرياه ژوندې وو، نو هغه په وفادارۍ سره د مالک خدائ خدمت کولو او خدائ پاک هغه له برکت ورکولو. (۶) عزيزه د فلسطينو خلاف جنگ له لارو. هغه د جات، بينه او اشدود ښارونو دېوالونه راوغورزول او د اشدود او باقي ټول فلسطينه کښې يې د پڅو دېوالونو ښارونه جوړ کړل. (۷) خدائ پاک فلسطينانو له او هغه عربو له چې په جوريل کښې اوسېدل او معونيانو له په شکست ورکولو کښې د هغه مل وو. (۸) عمونيانو عزيزه له محصلو ورکولو او هغه دومره طاقتور شو چې د هغه شهرت د مصر پورې خور شو. (۹) عزيزه د يروشلم د پڅو دېوالونو مضبوطولو دپاره داسې وکړل چې د گوټ د دروازې سره او د وادي د دروازې سره او هلته يې برجونه جوړ کړل چرته چې دېوال تاوېږي. (۱۰) هغه په بيابان کښې پاڅه برجونه جوړ کړل او د اوبو ډېرې ډيگي يې وکنستلې، ځکه چې هغه د نمرپريواته طرف ته د غره په لمنو کښې او بيابان کښې د څاروو ډېرې رمې لرلې. ځکه چې هغه د زميدارۍ سره مينه لرله، هغه خلقو ته وفرمائيل چې د غرونو په ملک کښې د انگورو باغونه وکړي او په آواده زمکه کښې پټي وکړي. (۱۱) د عزيزه لوی لښکر د جنگ دپاره تيار وو. د دې حساب کتاب د حنياه د زمه واری لاندې د هغه منشيانو يعی ایل او معسياه ساتلو. حنياه د بادشاه د نوکرانو نه يو کس وو. (۱۲) د لښکر مشري شپږويشت سوو آفسرانو کوله. (۱۳) د هغوی لاندې درې لاکه اووه زره او پينځه سوه داسې تکړه فوجيان وو چې هغوی په ښه شان د دشمنانو نه د بادشاه حفاظت کولې شو. (۱۴) عزيزه د لښکر دپاره د پالونو، نېزو، د کلکو ټوپو، زغرو، ليندو، غشو او د ليندو دپاره د کاپو بندويست وکړو. (۱۵) په يروشلم کښې ماهرو کارگرانو د غشو د ويشتلو دپاره او د برجونو او د بنار د دېوال د گوتونو نه د لويو کاپو غورزولو دپاره څيزونه ايجاد کړل. د هغه شهرت په هر ځای کښې خور شو او چې د خدائ پاک نه هغه ته کوم مدد ملاو شومې وو د هغې په وجه هغه ډېر طاقتور شو.

د خپل غرور په وجه عزيزه ته سزا ملاوېدل

(۱۶) خو کله چې عزيزه بادشاه تکړه شو، نو هغه مغروره شو او په دې وجه هغه د تباهي طرف ته لاړو. هغه د مالک خدائ د خپل خدائ پاک سره خيانت وکړو ځکه چې هغه په خپله د مالک خدائ کور ته لاړو او د خوشبويي په قربانگاه باندې يې خوشبويي وسوزوله. (۱۷) عزرياه امام، بادشاه پسې لاړو چې د عزرياه سره اتيا بهادر امامان ملگري وو، (۱۸) دا دې دپاره چې د عزيزه مخه ونيسي. هغوی وويل، "عزيزه، ته دا حق نه لرې چې مالک خدائ ته خوشبويي وسوزوي. صرف د هارون

د اولاد امامان د دې کار دپاره مخصوص دی. د دې مقدس ځای نه ووځه ځکه چې تا گناه کړې ده او مالک خدای به نور ستا عزت نه کوی. (۱۹) عزیزاه هلته د مالک خدای په کور کښې د خوشبویی د قربانگاه سره ولاړ وو او د خوشبویی د سوزولو مجمر یې نیولې وو. هغه امامانو ته غصه شو او سمدستی د جذام مرض د هغه په تندې باندې راغلو. (۲۰) عزیزاه او نورو امامانو د پرې سره د بادشاه تندې ته کتل او بیا یې هغه دې ته مجبور کړو چې د مالک خدای د کور نه لاړ شی. هغه زر زر د هغه ځای نه لاړو، ځکه چې مالک خدای هغه له سزا ورکړې وه. (۲۱) عزیزاه باقی ټول عمر د خپل مرض په وجه ناپاک وو. بیا د دې قابل نه شو چې د مالک خدای کور ته ورننوتې وو او هغه په یو ځان له کور کښې اوسېدو، خپل ټول کارونه یې پرېښودل. په دې دوران کښې د هغه زوی یوتام په ملک حکومت کولو. (۲۲) د آموص زوی یسعیاه پېغمبر هغه نور ټول څیزونه لیکلې دی چې عزیزاه بادشاه د خپلې بادشاهۍ په دوران کښې کړې دی. (۲۳) عزیزاه مړ شو او د ښخېدو په شاهي زمکه کښې ښخ شو، خو د جذام د مرض په وجه هغه په شاهي اديره کښې ښخ نه شو. د هغه زوی یوتام د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه يوتام

۲۷ (۱) یوتام د پینځويشتو کالو په عمر کښې بادشاه شو او هغه شپاړس کاله په یروشلم بادشاهي وکړه. د هغه مور یروسا د صدوق لور وه. (۲) هغه د خپل پلار عزیزاه په شان هم هغه کار کولو چې په کوم باندې مالک خدای خوشحالېدو، خو د خپل پلار په شان هغه داسې گناه ونه کړه لکه چې د هغه پلار د مالک خدای کور ته ننوتلې وو. خو خلقو گناه بیا بیا کوله. (۳) هغه یوتام وو چې هغه د مالک خدای د کور پاسنی دروازه جوړه کړه او د یروشلم په هغه علاقه کښې یې د ښار د دېوال ډېر مرمت هم وکړو چې د هغه علاقې نوم عوفل وو. (۴) د يهوداه په غرونو کښې هغه ښارونه جوړ کړل او په ځنگلو کښې یې قلعي او برجونه جوړ کړل. (۵) هغه د عمون بادشاه او د هغه د لښکر خلاف جنگ وکړو او هغوی له یې شکست ورکړو. بیا هغه عمونیان دې ته مجبور کړل چې درې کاله به هر کال دا محصول ورکوی، درې زره او څلور سوه کلو سپین زر، یو زر ټنه غنم او یو زر ټنه اوربشې. (۶) د یوتام بادشاهي مضبوطېدله ځکه چې هغه په وفاداری سره د مالک خدای د خپل خدای پاک فرمانبرداری کوله. (۷) د یوتام د بادشاهۍ نورې واقعي، د هغه جنگونه او د هغه نور کارونه، دا هر څه د اسرائیل او د يهوداه په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (۸) یوتام د پینځويشتو کالو وو چې هغه بادشاه شو او هغه په یروشلم باندې شپاړس کاله بادشاهي وکړه. (۹) یوتام مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغه زوی احاز د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه احاز

۲۸ (۱) احاز د شلو کالو په عمر کښې بادشاه شو او هغه په یروشلم باندې شپاړس کاله بادشاهي وکړه. هغه د خپل پلار نیکه داؤد په شان نه وو، او په ځای د هغې یې هغه کار کولو چې په څه مالک خدای ناراضه کېدو. (۲) او د اسرائیل د بادشاهانو په نقش قدم باندې روان وو. هغه د بلع د اوسپنې ټان جوړ کړی وو، (۳) د هنوم په وادی کښې یې خوشبویی سوزولې او تر دې پورې چې خپل زامن یې هم ټانانو ته د سوزېدونکې نرانو په توگه قربانی کړل. د هغه خلقو د حرامو رواجونو نقل یې کولو چې کله بنی اسرائیلیان مخ په وړاندې تلل نو مالک خدای هغه د غېرو قومونو خلق د هغه ملک نه شړلی وو. (۴) په علاقائی عبادتخانو کښې، په غرونو، او د سوری د هرې ونې لاندې به احاز قربانی پېش کولې او خوشبویی

شام او اسرائیل يهوداه له شکست ورکول

٥٦-٥٧) احاز بادشاه گناه کړې وه، نو په دې وجه مالک خدای د هغه خدای پاک د شام بادشاه په ذریعه هغه له شکست ورکړو او هغه په لوی شمېر کښې د يهوداه قېديان هم دمشق ته بوتلل. مالک خدای د رملیاه د زوی د اسرائیل د بادشاه فح په ذریعه هم احاز له شکست ورکړو او په یوه ورځ یې یو سل او شل زره د يهوداه تکره فوجیان ووژل. مالک خدای د هغوی پلار نیکه خدای پاک د دې کېدو اجازت ځکه ورکړو چې د يهوداه خلقو هغه پرېښی وو. (٥٧) یو اسرائیلی فوجی چې نوم یې زکری وو هغه د احاز بادشاه زوی معسیاه، د محل مشر عزریقام او القنه ووژل. القنه په بادشاه پسې دویم سپرې وو. (٥٨) اگر چې د يهوداه خلق د هغوی خپل رسته دار هم وو، خو د اسرائیل لښکر دوه لاکه ښځې او ماشومان قېديان کړل او د پېر زیات مال غنیمت سره یې سامریه ته بوتلل.

عوبید پېغمبر

٩٠) د مالک خدای یو پېغمبر چې نوم یې عوبید وو، هغه د سامریه په ښار کښې اوسېدو. کله چې د اسرائیل لښکر د يهوداه د قېديانو سره واپس راروان وو نو چې هغوی ښار ته په ننوتلو وو نو عوبید هغوی له د ملاوېدو دپاره ور ووتلو او عوبید ورته وویل، ”مالک خدای ستاسو د پلار نیکه خدای پاک د يهوداه خلقو ته غصه وو او ستاسو په ذریعه یې هغوی له شکست ورکړو، خو چې تاسو هغوی څومره په بې رحمۍ سره حلال کړی دی نو خدای پاک د هغې نه خبر شوې دے. (٩٠) او اوس ستاسو اراده دا ده چې د یروشلم او يهوداه سپرې او ښځې خپل غلامان او وینځې جوړې کړئ. ولې تاسو ته پته نشته څه چې تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک خلاف گناهونه هم کړې دې؟ (٩١) زما دا خبره واورئ. دا قېديان ستاسو وروپه او خوښې دې. هغوی پرېږدئ چې لاړ شی، گنې مالک خدای به په غصه کښې تاسو له سزا درکړی.“ (٩٢) د افرائیم د قبیلې څلورو مشرانو سپرو، د یهوحنان زوی عزریاه، د مسلموت زوی برکیاه، د سلوم زوی یحزقیاه او د خدلی زوی عماسا هم د فوجی کاروایي مخالفت وکړو. (٩٣) هغوی وویل، ”دا قېديان دلته مه راولئ. مونږ د مالک خدای خلاف لویه گناه کړې ده او هغه مو دومره غصه کړې دے چې مونږ له به سزا راکړی. اوس ته داسې نور هم څه کول غواړې چې په هغې باندې زموږ جرم زیات شی.“ (٩٤) نو بیا فوجیانو قېديان او مال غنیمت هغه خلقو او د هغوی مشرانو ته حواله کړو، (٩٥) او هغه څلور سپرې د دې دپاره مقرر کړې شول چې قېديانو له د هغه نیولې شوی مال غنیمت نه جامې ورکړی. هغوی ورله د اغوستلو دپاره څپلې او جامې ورکړې، د خوراک څښاک ښه دېر څیزونه یې ورکړل او د هغوی په زخمونو یې د زیتونو تېل واچول. هغه کسان چې کوم دېر کمزوری وو او تلې نه شو نو هغوی یې په خرونو کښېښول او ټول قېديان په یرحو کښې د يهوداه علاقې ته بوتلې شول، کوم چې د کجورو د ونو ښار دے. بیا د اسرائیل خلق خپل کور سامریه ته راواپس شول.

د احاز د اسوریانو نه مدد غوښتل

٩٦-٩٧) ادومیانو په يهوداه باندې بیا حملې شروع کړې او دېر قېديان یې ونيول، نو په دې وجه احاز بادشاه د اسور بادشاه تغلت فلاسر نه مدد وغوښتو. (٩٦) په هغه وخت کښې فلسطیانو د نمریربواته په طرف د غرونو په لمن کښې او په جنوبي يهوداه کښې په ښارونو باندې حملې کولې. هغوی د بیت شمس، ایالون، جدیروت، شوکو، تمت او جمسو ښارونه او ورسره

خواوشا علاقو کښې کلی هم قبضه کړل او هلته پاڅه ډېره شول. (١٦٩) احاز بادشاه خپل خلق د بدعملۍ په لار روان کړی ؤو او د مالک خدای نافرمانی یې کړې وه نو په دې وجه مالک خدای په یهوداه باندې افتونه راوستل. (١٧٠) د اسور بادشاه د احاز د مدد په ځای د هغه مخالفت وکړو او هغه یې د تکلیف سره مخ کړو. (١٧١) نو احاز د مالک خدای د کور، محل او د خلقو د مشرانو د کورونو نه یې سره زر واخستل او د اسور بادشاه له یې ورکړل، خو په دې هم کار ونه شو.

د احاز گناهونه

(١٧٢) کله چې مصیبتونه ډېر سخت ؤو، نو هغه سړی یعنې احاز د مالک خدای خلاف د مخکښې نه زیاته گناه وکړه. (١٧٣) هغه د دمشق معبودانو ته قربانی پېش کړې، چا چې هغه له شکست ورکړې وو. هغه ووئیل، ”د شام معبودانو د خپلو بادشاهانو مدد وکړو، نو که زه هغوی ته قربانی پېش کړم، نو کېدې شی چې زما هم مدد وکړی.“ نو په دې وجه په هغه او د هغه په قوم باندې تباهی راغله. (١٧٤) د دې نه علاوه، هغه د خدای پاک د کور ټول سامان هم واخستلو او ټوټې ټوټې یې کړو. هغه د مالک خدای د کور دروازې بندې کړې او د یروشلم په هر ځای کښې یې قربان گاه جوړې کړې. (١٧٥) هغه د یهوداه په هر یو ښار کښې علاقائی عبادتخانی جوړې کړې، چرته چې به پردو خدایانو ته خوشبویۍ سوزولې شوې. نو په دې وجه هغه مالک خدای د خپل پلار نیکه خدای پاک په قهر کړو. (١٧٦) د شروع نه واخله تر آخره پورې د هغه د بادشاهۍ ټولې واقعې د یهوداه او د اسرائیل په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (١٧٧) احاز بادشاه مړ شو او په یروشلم کښې ښخ شو، خو په شاهۍ ادیره کښې ښخ نه شو. د هغه زوی حزقیاه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه حزقیاه

٢٩ (١) حزقیاه د پینځویشو کالو په عمر کښې د یهوداه بادشاه شو او یو کم ډېرش کاله یې په یروشلم باندې بادشاهۍ وکړه. د هغه مور ابیاه د زکریاه لور وه. (٢) هغه د خپل پلار نیکه داؤد په نقش قدم باندې روان وو او هغه کار یې کولو چې مالک خدای ورباندې رضا کېدو.

د مالک خدای د کور پاکول

(٣) د حزقیاه د بادشاهۍ د اول کال په ورومۍ میاشت، هغه د مالک خدای د کور دروازې کولواو کړې او مرمت یې کړې. (٤) هغه د مالک خدای د کور نمرخاته طرف ته دربار کښې امامان او لیویانو راغونډ کړل (٥) او هلته یې ورته خبرې وکړې. هغه وفرمائیل، ”لیویانو تاسو به خپل ځانونه وقف کړئ او د مالک خدای کور به پاک کړئ کوم چې ستاسو د پلار نیکه خدای پاک دے. د مقدس ځای نه ټول ناپاکه څیزونه لرې کړئ. (٦) زمونږ پلار نیکه د مالک خدای زمونږ د خدای پاک نافرمانه ؤو او هغه کار یې کولو چې په څه باندې هغه ناراضه کېدو. هغوی مالک خدای او د هغه کور پرېښودو او هغه ته یې شا وگرځوله. (٧) هغوی د نوتو د کوتې دروازې بندې کړې، ډیوې یې پرېښودې چې مړې شی او خوشبویۍ یې نه سوزوله او نه یې د بنی اسرائیلو د خدای پاک په مقدس ځای کښې سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. (٨) نو په دې وجه مالک خدای یهوداه او یروشلم ته غصه دے او چې هغه څه کړی دی په هغې باندې هر یو کس حېران دے او یربډلے دے او سپک یې گڼی. او تاسو ته د دې ډېره ښه پته ده. (٩) زمونږ پلار نیکه په جنگ کښې وژلے شوی ؤو او زمونږ ښځې او بچي قېدیان بوتلے شوی دی. (١٠) اوس ما دا فېصله کړې ده چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک سره یو لوظ

وڪړم، نو هغه به نور مونږ ته غصه نه وي. ﴿١١﴾ زما زمانو وخت مه ضائع كوي. تاسو هغه څوك يئ چې مالک خدائ د دې دپاره خوښ كړي يئ چې هغه ته خوشبوئي وسوزوي او د هغه په عبادت كښي د خلقو مشري وكړي. “١٢-١٤ دا ليويان هلته موجود وو: د قهات د قبيلې، د عماسي زوي محت او د عزرياه زوي يوايل، د مراري د قبيلې، د عبدی زوي قيس او د يهلل ايل زوي عزرياه، د جيرسون د قبيلې، د زمه زوي يواخ او د يواخ زوي عدن، د اليصفن د قبيلې، سمری او يعی ايل، د آسف د قبيلې، زكرياه او متنياه، د هيمان د قبيلې، يحي ايل او سمعی، د يدوتون د قبيلې، سمعياه او عزى ايل. ﴿١٥﴾ دې سړو خپل ليويان راغونډ كړل او هغوي ټولو خپل ځانونه پاك كړل. بيا هغوي د مالک خدائ د كور پاكول شروع كړل، هم هغه شان چې څنگه بادشاه حكم كړي وو. هغوي په خپل كار كښي د مالک خدائ د اصولو منلو خيال ساتلو. ﴿١٦﴾ د مالک خدائ د كور مقدس كولو دپاره امامان دننه لارل او هغوي د مالک خدائ د كور دربار ته هغه هر څه راوويستل كوم چې ناپاك وو. ليويانو هغه هر څه د ښار نه بهر د قدرون وادي ته يوړل. ﴿١٧﴾ نو هغوي د اولي مياشتې په ورومبي ورځ مقدس كول شروع كړل، نو هم د دې مياشتې په اتمه ورځ هغوي د مالک خدائ د كور د ننوتلو دروازې پورې ورسېدل. بيا هغوي په اته نورو ورځو كښي د مالک خدائ كور پاك كړو او د ورومبي مياشتې په شپاړسمه ورځ يې ټول كار ختم كړو.

د مالک خدائ د كور بيا وقف كېدل

﴿١٨﴾ ليويان لارل او حزقياه بادشاه ته يې دا خبرې وكړې، ”مونږ د مالک خدائ د كور د پاكوالي ټول رسم پوره كړي دي، چې په هغې كښي د سوزېدونكي نذرانو قربان گاه، د مقدسې روتي مېز او د هغې ټول سامان هم شامل دي. ﴿١٩﴾ مونږ هغه ټول سامان هم واپس راوړي دي چې كوم احاز بادشاه د خپلې بادشاهي په وخت كښي اوړي وو چې كله هغه د خدائ پاك نافرمانه وو او مونږ دا بيا وقف كړي دي. دا هر څه د مالک خدائ د قربان گاه په مخكښي دي.“ ﴿٢٠﴾ نو حزقياه سحر وختي د ښار مشران سړي راغونډ كړل او هغوي په يو ځاي د مالک خدائ كور ته لارل. ﴿٢١﴾ د شاهي خاندان او د يهوداه د خلقو د گناه د كفارې دپاره او د مالک خدائ د كور د پاكولو دپاره، هغوي اووه غويي، اووه گدان، اووه گډوري او اووه چېلي د يوې نذرانې په توگه بوتلل. بادشاه د هارون د اولاد امامانو ته ووييل چې هغه ځناور په قربان گاه باندې قرباني كړي. ﴿٢٢﴾ امامانو اول غويان حلال كړل، بيا يې گدان او بيا يې گډوري حلال كړل او د هرې قرباني وينه يې په قربان گاه باندې وشيندله. ﴿٢٣﴾ په آخر كښي هغوي بادشاه او نورو عبادت كوونكو له چېلي راوستل، چې هغوي خپل لاسونه په دې چېلو باندې كېښودل. ﴿٢٤﴾ امامانو بيا چېلي حلال كړل او د دې وينه يې په قربان گاه توي كړه چې دا د ټولو خلقو د گناه د كفارې نذرانه شي، ځكه چې بادشاه حكم كړي وو چې د ټول اسرائيل دپاره سوزېدونكي نذرانې او د گناه نذرانې پېش شي. ﴿٢٥﴾ بادشاه په هغه اصولو باندې عمل وكړو چې كوم مالک خدائ د بادشاه پېغمبر جاد او د ناتن پېغمبر په ذريعه داؤد بادشاه ته ښودلي وو، هغه د مالک خدائ په كور كښي د ربابونو او چمتو سره ليويان مقرر كړل، ﴿٢٦﴾ دا د موسيقي هم هغه شان څيزونه وو چې څنگه داؤد بادشاه استعمال كړي وو. هلته امامان هم د بيگلو سره ولاړ وو. ﴿٢٧﴾ حزقياه حكم وكړو چې سوزېدونكي نذرانه دې پېش كړي شي، او چې څنگه د نذرانې پېش كېدل شروع شول، نو خلقو د مالک خدائ ثناء صفت ونيول شروع كړل او موسيقارانو د بيگلو او نورو څيزونو غږول شروع كړل. ﴿٢٨﴾ هلته چې هر څوك هم وو نو هغوي په عبادت كښي شريك شو او ثناء صفت وكړو او نوره موسيقي تر هغه وخت پورې جاري وه چې ټولې نذرانې وسوزولې شوې. ﴿٢٩﴾ بيا حزقياه بادشاه او ټول خلق تيب شول او د خدائ پاك عبادت يې وكړو. ﴿٣٠﴾ بادشاه د قوم مشرانو ليويانو ته وفرمائيل چې د مالک خدائ د ثناء صفت هغه سندرې ووايي كومې چې د داؤد او د آسف پېغمبر په ذريعه ليكلې شوې وې. نو هر يو د لوڼې خوشحالي سره او سندرې ووييلې هغوي د خدائ پاك په وړاندې په زنگنونو او تيب شول او د هغه عبادت يې وكړو. ﴿٣١﴾ حزقياه خلقو ته وفرمائيل، ”اوس چې تاسو پاك شوي، نو د مالک خدائ كور ته قرباني او د شكرانې

نذرانې راوړئ.“ نو خلقو خپلې قربانۍ او د شکرانې نذرانې راوړې او چا چې غوښتل نو هغوئ سوزېدونکې نذرانې هم راوړې. (۳۲) هغوئ مالک خدائ ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه اويا غوښی، سل گډان او دوه سوه گډوړی راوستل، (۳۳) هغوئ شپږ سوه غوښی او درې زره گډان هم راوستل چې د خلقو د خوړلو دپاره قربانۍ شی. (۳۴) خو امامان دومره لږ وو چې دا ټول ځناور يې نه شول حالولای، نو ليويانو د کار د ختمېدو پورې د هغوئ مدد کولو تر هغه وخته پورې چې نورو امامانو ځانونه پاک کړل. ليويانو د ځان په پاک ساتلو کښې د امامانو نه زيات خيال ساتلو. (۳۵) د پوره سوزېدونکو نذرانو د پېش کېدو نه علاوه، امامان د هغه وازگې د سوزولو هم ذمه وار وو کومه چې د هغه نذرانو نه پېش کړې شوې وه چې خلقو خوړلې وه او هغوئ د هغه ميو د تويولو هم ذمه وار وو چې د سوزېدونکې نذرانو سره پېش کړې شوی وو. نو داسې د مالک خدائ په کور کښې عبادت بيا شروع شو. (۳۶) حزقياه بادشاه او خلق خوشحاله وو، ځکه چې خدائ پاک د هغوئ مدد کړې وو چې هر څه زر زر وشي.

د فسحې د اختر تيارې

۱۳۱- نو خلقو په صحيح وخت يعنې په ورومې مياشت کښې د فسحې اختر ونه کړو، ځکه چې ټولو امامانو ځانونه نه وو پاک کړي او ټول خلق په يروشلم کښې نه وو راغونډ شوي. نو بادشاه، د هغه آفسران او د يروشلم خلق دې ته راضي شول چې اختر په دوېمه مياشت کښې وکړي او بادشاه د يهوداه او اسرائيل ټول خلق راوغوښتل. هغه د افرائيم او منسى قبيلو ته خاص اهميت ورکړو او هغوئ ته يې د دې دعوت خطونه ولېږل چې په يروشلم کښې د مالک خدائ کور ته راشئ چې د بنی اسرائيلو د مالک خدائ د درناوی دپاره د فسحې اختر وکړو. (۳۷) نو دا خبره بادشاه او نورو خلقو ته ښه ښکاره شوه، (۳۸) نو هغوئ په شمال کښې د دان نه واخله په جنوب کښې د بيرسبع پورې ټول اسرائيل له دعوت ورکړو، چې په يروشلم کښې په دومره لوی شمېر کښې راغونډ شي چې مخکښې نه وي راغونډ شوي او د قانون په مطابق د فسحې اختر وکړي. (۳۹) نو پېغام وړونکی د بادشاه او د هغه د آفسرانو په حکم د دې دعوت سره ټول يهوداه او اسرائيل ته لاړل، ”اے بنی اسرائيلو، تاسو د اسور بادشاهانو نه بچ شوي يئ چې کله هغوئ ملک قبضه کړې وو. نو اوس مالک خدائ ته راوگرځئ، کوم چې د ابراهيم، اسحاق او يعقوب خدائ پاک دے او هغه به تاسو ته راوگرځي. (۴۰) د خپل پلار نيکه او د خپلوانو په شان مه جوړېږئ څوک چې د مالک خدائ د هغوئ د خدائ پاک وفادار نه وو. لکه څنگه چې تاسو ته پته ده چې هغوئ له يې سخته سزا ورکړه. (۴۱) د هغوئ په شان ضدی مه جوړېږئ، خو د مالک خدائ تابعداري کوئ. په يروشلم کښې د مالک خدائ کور ته راځئ، کوم چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک د همېشه دپاره مقدس کړې دے او د هغه عبادت کوئ نو داسې به د هغه د سخت قهر نه خلاص شئ. (۴۲) که تاسو مالک خدائ ته راوگرځئ، نو چا چې ستاسو خپلوان اغوا کړي دی نو هغوئ به ستاسو په خپلوانو باندې رحم وکړي او هغوئ به خپلو کورونو ته بيا راولي. مالک خدائ، خدائ پاک رحمان او رحيم دے او که تاسو هغه ته راوگرځئ، نو هغه به تاسو قبول کړي.“ (۴۳) پېغام وړونکی په شمال کښې د زبولون قبيلې پورې د افرائيم او منسى قبيلو په علاقې کښې هر يو ښار ته لاړل، خو خلقو په هغوئ پورې خندل او ټوکې يې وړپورې کولې. (۴۴) خو بيا هم د آشر، منسى او د زبولون قبيلو څه خلقو عاجزی ښکاره کړه او يروشلم ته لاړل. (۴۵) خدائ پاک د يهوداه خلق هم د دې دپاره متحد کړل چې د هغه په مرضی باندې روان شي او د بادشاه او د هغه د آفسرانو حکمونه ومنی.

د فسحې اختر کېدل

(۴۶) په دوېمه مياشت کښې د خلقو يو لوی شمېر په يروشلم کښې راغونډ شو چې د پتيرې روتې اختر وکړي. (۴۷) هغوئ

هغه ټولې قربان‌گاه واخستلې کومې چې په يروشلم کښې د نذرانو د پېش کولو او د خوشبويۍ د سوزولو دپاره استعمالېدلې او د قدرون په وادې کښې يې وغورزولې. (۱۵) او د هغه مياشتې په څوارلسمه ورځ هغوی د فسحې اختر د قربانۍ دپاره گڼوړی حلال کړل. کوم امامان او ليويان چې پاک نه ؤو نو هغوی دومره وشرمېدل چې خپل ځانونه يې مالک خدای ته وقف کړل، نو داسې هغوی د مالک خدای په کور کښې سوزېدونکې نذرانې پېش کولې شوې. (۱۶) هغوی د خدای پاک د خدمتگار موسی د شريعت په مطابق د مالک خدای په کور کښې په خپلو ځايونو باندې ودرېدل. ليويانو د قربانۍ وينه امامانو له ورکړه، چې هغوی دا په قربان‌گاه باندې وشيندله. (۱۷) په دغه مجمه کښې ډېر خلق په اودس کښې نه ؤو، نو په دې وجه هغوی د فسحې اختر گڼوړی نه شو حلالولې، نو ليويانو د هغوی دپاره حلال کړل او هغه گڼوړی يې مالک خدای ته وقف کړل. (۱۸) د دې نه علاوه، هغه ډېر کسان کوم چې د افرائيم، منسی، يساکار او زبولون د قبيلو نه راغلي ؤو نو هغوی د پاکوالي رسم نه وو ادا کړې، نو هغوی په غلظه طريقه باندې د فسحې اختر کولو. حزقياه بادشاه د هغوی دپاره دا دُعا وکړه، (۱۹) ”اے مالک خدایه، زموږ د پلار نيکه خدایه پاکه. د خپل رحم په وجه هغه کسان معاف کړه چې هغوی د زړه د اخلاصه ستا عبادت کوی، اگر چې هغوی پاک هم نه دی.“ (۲۰) مالک خدای د حزقياه دُعا واورېدله، هغه هغه خلق معاف کړل او هغوی ته يې څه نقصان ونه رسولو. (۲۱) کوم خلق چې په يروشلم کښې راغونډ شوی ؤو نو هغوی د لوڼې خوشحالی سره اووه ورځې د پتيرې روتې اختر کولو او ليويانو او امامانو هره ورځ د جذبې سره د مالک خدای ثناء صفت کولو. (۲۲) حزقياه د ليويانو دا صفت وکړو ځکه چې هغوی د مالک خدای په عبادت کښې تکره ؤو.

دوېم ځل خوشحالی کول

د هغه اوو ورځو نه پس په کومو کښې چې هغوی د مالک خدای په ثناء صفت کښې قربانۍ پېش کړې وې، چې کوم د هغوی د پلار نيکه خدای پاک دے، (۲۳) هغوی ټولو دا فېصله وکړه چې اووه ورځې به نور اختر کوی. نو هغوی د خوشحالی سره اختر وکړو. (۲۴) حزقياه بادشاه يو زر غوڼی او اووه زره گڼان خلقو له ورکړل چې حلال يې کړی او وې خوری او آفسرانو هغوی له يو زر نور غوڼی او لس زره گڼان ورکړل. نو داسې د ډېرو امامانو د پاکوالي رسم ادا شو. (۲۵) نو دا ټول خوشحاله ؤو، د يهوداه خلق، امامان، ليويان، هغه خلق چې کوم د شمالی طرف نه راغلي ؤو او هغه مسافر کوم چې په اسرائيل او يهوداه کښې پاڅه ډېره شوی ؤو. (۲۶) د يروشلم ښار د خوشحالی نه پک وو، ځکه چې د داؤد زوی سليمان د وخت نه پس هيڅکله هم داسې نه ؤو شوی. (۲۷) امامانو او ليويانو د خلقو دپاره د مالک خدای برکت وغوښتلو. خدای پاک په آسمان کښې په خپل کور کښې د هغوی دُعاگانې واورېدلې او قبولې يې کړې.

د حزقياه د مذهبي ژوند اصلاح کول

۳۱ (۱) د اختر د ختمېدو نه پس، ټول اسرائيليان د يهوداه هر يو ښار ته لاړل، او د کانو ستنې يې ماتې کړې، د اشيرې بُت نښې يې راوغورزولې او قربان‌گاه او علاقائی عبادتخانې يې تباه کړې. هغوی په باقی ټوله يهوداه کښې، د بنيامين، افرائيم او منسی په علاقو کښې هم دغه شان وکړل، بيا هغوی ټول کورونو ته راواپس شول. (۲) حزقياه بادشاه د امامانو او ليويانو تنظيم هم بيا جوړ کړو، چې د هغې لاندې هر يو خپلې خاص ذمه واری لرلې. په دې کښې د سوزېدونکو نذرانو او د سلامتی د نذرانو پېش کول، او د مالک خدای د کور په دروازو کښې ثناء صفت کول او شکر ادا کول هم شامل ؤو. (۳) هر سحر او هر ماښام به هغه د خپلو رمو او څاروو نه د سوزېدونکې نذرانو دپاره ځناور ورکول او دا ځناور به د سبت په ورځ، د نوې مياشتې په اختر کښې او چې په نورو اخترونو کښې پېش کېدل، کوم چې د مالک خدای په قانون کښې ليکلې شوی

۴. د دې نه علاوه، بادشاه د يروشلم خلقو ته وفرمائيل چې هغه نذرانې راوړي چې دا امامانو او ليويانو حق جوړېدو، نو چې داسې هغوی هر وخت د مالک خدای قانون ته وقف وي. ۵. چې اسرائیلیانو څنگه دا حکم واورېدو نو هغوی د خپلو ورومبو غلو، میو، د زیتونو تېلو، شاتو او د نور پیداوار تحفې راوړې او چې هغوی څه هم لرل د هغې لسمه برخه یې هم راوړه. ۶. کوم خلق چې د یهوداه په ښارونو کښې اوسېدل نو هغوی ټولو د خپلو څاروو او گڼو، لسمه حصه راوړه او هغوی ډېرې زیاتې تحفې هم راوړې، چې هغه یې مالک خدای خپل خدای پاک ته وقف کړې. ۷. په درېمه میاشت کښې د تحفو راتلل شروع شول او تر ورپسې څلورو میاشتو پورې د دې نه ډېری جوړېدل شروع وو. ۸. کله چې حزقیاه بادشاه او د هغه آفسران راغلل او دا لوی ډېری یې ولیدل، نو هغوی د مالک خدای ثناء صفت وکړو او د خپلو اسرائیلیانو صفت یې هم وکړو. ۹. بادشاه د امامانو او ليويانو سره د دې تحفو په حقله خبره وکړه، ۱۰. او د صدوق د اولاد یو کس، مشر امام عزریاه هغه ته ووئیل، ”خلقو خپلې تحفې د مالک خدای کور ته راوړل شروع کړی دی، نو په دې وجه دا د خوراک دپاره کافی دی او د دې نه علاوه دا ډېر زیات هم دی. دا هر څه مونږ سره ځکه زیات پاتې شوی دی چې مالک خدای خپلو خلقو له برکت ورکړې دے.“ ۱۱. د بادشاه په حکم هغوی د مالک خدای په کور کښې گودامونه جوړ کړل ۱۲. او ټولې تحفې او لسمې حصې یې د امانت په توگه کېښودې. هغوی یو لیوی مشر مقرر کړو چې نوم یې کنعیناه وو او د هغه ورور سمعی یې د هغه مددگار جوړ کړو. ۱۳. دې لسو ليويانو ته د هغوی د اختیار لاندې کار کول حواله شوې وو: یحی ایل، عزریاه، نحت، عساهیل، یریموت، یوزید، الی ایل، اسماکیه، محت، او بنایاه. دا هر څه د حزقیاه بادشاه او د مشر امام عزریاه د اختیار لاندې شوی وو. ۱۴. یو لیوی، د یمنه زوی قورې څوک چې د مالک خدای د کور د نمرخاته طرف ته دروازې مشر څوکیدار وو، هغه د هغه تحفو د وصولولو او د تقسیمولو مشر وو چې کومې مالک خدای ته پېش کېدلې. ۱۵. په هغه نورو ښارونو کښې چې چرته امامان اوسېدل، په دې کار کښې په وفادارۍ سره دې ليويانو د هغه مدد کولو: عدن، مینامین، یسوع، سمعیاه، امریاه او سکانیاه. هغوی په خپلو ليويانو باندې خوراک په وړو او غټو یو شان تقسیمولو هم هغه شان چې څنگه د هغوی ذمه واری وه، ۱۶. خو دا تقسیم د پلو په مطابق نه وو. هغوی هغه ټولو سړو له یوه برخه ورکوله چې د هغوی عمر درې کاله یا د دې نه زیات وو د کومو چې د خپلو عهدو په مطابق د مالک خدای په کور کښې د هرې ورځې ذمه واری لرلې. ۱۷. امامانو ته د پلو په مطابق ذمه واری حواله شوې وې او هغه ليويانو ته د کار د پلو په مطابق ذمه واری حواله شوې وې چې د هغوی عمر شل کاله یا د دې نه زیات وو. ۱۸. د خپلو ښځو، بچو او خپلو نورو کشرانو سره د هغوی ټولو نومونه لیکلې شوی وو، ځکه چې هغوی ته وئیلی شوی وو چې هغوی دې د خپلو مقدسو ذمه وارو ادا کولو دپاره هر وخت تیار اوسېږي. ۱۹. کوم امامان چې په هغه ښارونو کښې اوسېدل چې د هارون اولاد ته حواله شوی وو، یا چې د څرن په هغه زمکو کښې اوسېدل چې د دې ښارونو وې، نو هلته یو څو ذمه وار سړی داسې وو چې هغوی به د امامانو په کورنو کښې په ټولو ناریناؤ باندې خوراک تقسیمولو او په هغه هر چا باندې یې هم خوراک تقسیمولو چې د چا نومونه د ليويانو په پلو کښې لیکلې شوی وو. ۲۰. په ټوله یهوداه کښې، حزقیاه بادشاه هغه څه کول چې څه صحیح وو او چې په څه باندې مالک خدای د هغه خدای پاک رضا کېدو. ۲۱. هغه د مالک خدای د کور دپاره او د شریعت منلو دپاره چې هر څه هم کړی وو، دا یې د زړه د اخلاصه کړی وو او د خدای پاک طلبگار وو نو په دې وجه هغه کامیاب وو.

د اسوریانو یروشلم له دهمکي ورکول

۳۲ ۱. د دې واقعو نه پس، چې په کومو کښې حزقیاه بادشاه په وفادارۍ سره د مالک خدای خدمت کړی وو، د اسور بادشاه سینحرب په یهوداه حمله وکړه. هغه د پخو دېوالونو ښارونه محاصره کړل او خپل لښکر له یې حکم ورکړو چې

دېوالونه راوغورزوی. (۲) کله چې حزقیاه ته پته ولگېده چې سینحرب په یروشلم د حملې کولو اراده لری، (۳-۴) نو هغه او د هغه آفسرانو دا فیصله وکړه چې د ښار نه بهر د اویو لاره بنده کړی دا د دې دپاره چې کله اسوریان یروشلم ته نږدې شی نو هغوی ته به اویه نه ملاویږی. آفسرانو ډېر خلق روان کړل او ټولې چینې یې بندې کړې، نو داسې د چینو نه نورې اویه نه بهېدلې. (۵) بادشاه د ښار دفاع داسې مضبوطه کړه چې د دې دېوال یې مرمت کړل، په دې باندې یې برجونه جوړ کړل او بهرنی دېوال یې ورله جوړ کړو. د دې نه علاوه، هغه د دفاع هغه ځایونه هم مرمت کړل چې په هغه زمکه باندې جوړ وو چې د یروشلم د زړې برخې نمرخاته طرف ته پک کړې شوی وو. هغه ډېره زیاته وسله او ډالونه جوړ کړل. (۶) هغه په خلقو باندې فوجی آفسران مقرر کړل او هغوی له یې حکم ورکړو چې د ښار د دروازې سره په کولوا ځای کېنې راغونډ شی. هغه ورته ووئیل، (۷) ”تکره شی او حوصله مضبوطه کړئ او د اسور بادشاه نه او د هغه لښکر نه مه یرېږئ چې هغه راروان کړی دے. کوم ذات چې زمونږ مل دے نو هغه د هغه نه زیات طاقتور دے. (۸) د هغه سره انسانی طاقت دے، خو مونږ سره د مالک خدای زمونږ خدای پاک شته چې زمونږ مدد وکړی او زمونږ جنگونه وکړی.“ د خلقو د خپل بادشاه په دې خبره باندې حوصله مضبوطه شوه. (۹) څه موده وروستو، کله چې سینحرب او د هغه لښکر تر اوسه پورې په لکس کېنې وو، نو هغه حزقیاه او د یهوداه هغه خلقو ته چې د هغه سره په یروشلم کېنې وو دا پیغام ورولېږلو، (۱۰) ”زه د اسور بادشاه سینحرب دا وایم چې ستاسو په زړه کېنې څه دی چې تاسو به د یروشلم محاصرې ته ټینگ شی؟ (۱۱) حزقیاه تاسو ته وائی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو زمونږ د طاقت نه بچ کړی، خو حزقیاه تاسو دوکه کوی او دې ته به مو جوړوی چې د لوږې او تندې نه مړه شی. (۱۲) دا هغه کس دے چا چې د مالک خدای علاقائی عبادتخانی او قربانگاه تباہ کړی دی او بیا یې د یهوداه او یروشلم خلقو ته ووئیل چې صرف په یوه قربانگاه باندې عبادت وکړئ او خوشبویی سوزوئ. (۱۳) تاسو ته پته نشته څه چې ما او زما پلار نیکه د نورو قومونو په خلقو باندې څه کړی دی؟ د بل یو قوم معبودانو خپل خلق د اسور بادشاه نه بچ کړی دی څه؟ د هغه ټولو ملکونو یو خدای کله هم خپل ملک زمونږ نه بچ کړی دے څه؟ نو بیا تاسو ولې وایئ چې ستاسو خدای تاسو بچ کولای شی؟ (۱۴) نو حزقیاه دې ته مه پرېږدئ چې دوکه مو کړی یا چې په داسې غلطه لار مو بوځی. په هغه باندې اعتبار مه کوئ. د یو قوم خدای هم خپل خلق د اسور د یو بادشاه نه نه دی بچ کړی. نو بې شکه ستاسو دا خدای هم تاسو نه شی بچ کولای.“ (۱۵) د اسور آفسرانو د مالک خدای، خدای پاک او د مالک خدای خدمت کوونکی حزقیاه په حقله د دې نه هم زیات بردر ووئیل. (۱۶) بادشاه چې کوم خط لیکلے وو دې خط په مالک خدای د بنی اسرائیلو په خدای پاک پورې ټوټې وکړې. په دې کېنې لیکلی وو، ”د قومونو خدایانو خپل خلق زما د طاقت نه نه دی بچ کړی او نه به د حزقیاه خدای خپل خلق زما نه بچ کړی.“ (۱۷) آفسرانو په عبرانی کېنې د دې دپاره چغې ووهلې چې د یروشلم هغه خلق ویروی او بې حوصلې یې کړی کوم چې د ښار په دېوال باندې وو، نو داسې د ښار قبضه کول به آسان شی. (۱۸) هغوی د یروشلم د خدای پاک په حقله هم هغه شان خبرې وکړې چې د نورو خلقو د خدایانو په حقله یې کولې، د هغه بتانو چې د انسان لاسونو جوړ کړی وو. (۱۹) حزقیاه بادشاه او د آموص زوی یسعیاہ پیغمبر خدای پاک ته سوال وکړو او هغه ته یې د مدد دپاره فریاد وکړو. (۲۰) مالک خدای یوه فرېشته راولېږله چې هغې د اسور د لښکر فوجیان او آفسران ووژل. نو داسې بادشاه اسور ته واپس شرمېدلے لږو. یوه ورځ چې کله هغه د خپل خدای په عبادتخانه کېنې وو، نو د هغه یو څو زامنو هغه په تورو باندې ووهلو او مړ یې کړو. (۲۱) نو داسې مالک خدای حزقیاه بادشاه او د یروشلم خلق د اسور بادشاه سینحرب د زور نه او د هغوی د نورو دشمنانو نه بچ کړل. او هغوی د هر یو قوم سره په امن کېنې ژوند تېرولو. (۲۲) ډېر خلق یروشلم ته راتلل، چې مالک خدای له یې نذرانې او حزقیاه له یې تحفې راوړې، نو د هغه وخت نه حزقیاه د ټولو قومونو په نظر کېنې عزتمند وو.

د حزقیاه بیماری او غرور

٢٢ تقریباً هم هغه وخت حزقیاه بادشاه بیمار شو او مرگ ته نژدې وو. هغه دُعا وکړه او مالک خدای ورته یوه نښه وښودله چې هغه به روغ شی. ٢٥ خو حزقیاه ډېر زیات مغروره وو او د هغه خه شکرېه یې ادا نه کړه چې مالک خدای د هغه دپاره کړی و، نو په دې وجه د مالک خدای غصه په هغه، په یهوداه او یروشلم نازل شو. ٢٦ خو په آخر کښې حزقیاه او د یروشلم خلقو خپل ځانونه عاجز کړل، نو ځکه مالک خدای د حزقیاه په ژوند کښې خلقو له سزا ورنه کړه.

د حزقیاه مال دولت او شان و شوکت

٢٧ حزقیاه بادشاه ډېر مالداره شو او هر چا به د هغه عزت کولو. هغه د خپلو سرو زرو، سپینو زرو، قیمتی کانو، مصالحو، پالونو او د نورو قیمتی څیزونو دپاره گودامونه جوړ کړی و. ٢٨ د دې نه علاوه، هغه د خپلې غلې، میو، زیتونو تېلو دپاره گودامونه، د څارو دپاره دیرې او د گډو دپاره شپولونه جوړ کړی و. ٢٩ د دې هر څه نه علاوه، خدای پاک هغه له گډې او څاروی ورکړې و او نور دولت یې دومره ډېر ورکړې وو چې هغه ډېر ښارونه جوړ کړل. ٣٠ دا حزقیاه بادشاه وو چې هغه د جیحون د چینو خولې بندې کړې او اوبو له یې یوه لار جوړه کړه چې اوبه د یو سورنگ په ذریعه د یروشلم په دېوالونو کښې دننه یو ځای ته بهیږي. حزقیاه چې هر کار کولو نو په هغې کښې کامیابېدو، ٣١ او چې کله د بابل سفیر د هغه عجیبه واقعي د معلومولو دپاره راغلو چې کومه په هغه ملک کښې شوې وه، نو خدای پاک حزقیاه د دې دپاره یواځې پرېښودو چې د هغه نېت معلوم کړی.

د حزقیاه د بادشاهي ختمېدل

٣٢ حزقیاه بادشاه چې نور هر څه کړی و سره د هغه د نېکو عملونو، دا د آموص زوی یسعیاه پېغمبر په رویا کښې لیکلې شوی دی چې هغه د یهوداه او اسرائیل د بادشاهانو د تاریخ یوه حصه ده. ٣٣ نو حزقیاه مړ شو او هغه د شاهي ادیرې په پاسنی حصه کښې ښخ شو. د هغه په مرگ باندې د یهوداه او یروشلم ټولو خلقو هغه له یو لوی عزت ورکړو. د هغه زوی منسی د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه منسی

٣٣ ١ منسی دولس کلن وو چې هغه د یهوداه بادشاه جوړ شو او په یروشلم یې پښځه پنځوس کاله بادشاهي وکړه. ٢ منسی د هغه قومونو هغه حرام کارونه کول کوم چې د مالک خدای په نظر کښې بد وو. دا هم هغه خلق وو کوم چې مالک خدای په هغه وخت کښې د هغه ملک نه ویستلی و چې کله د هغه خلق مخ په وړاندې تلل. ٣ هغه علاقائی عبادتخانی بیا جوړې کړې چې کوم د هغه پلار حزقیاه تباہ کړی و. هغه د بعل د عبادت دپاره قربانگاه جوړې کړې، د اشیرې بُت نښې یې جوړې کړې او د ستورو عبادت یې وکړو. ٤ هغه د مالک خدای په کور کښې د غېرو قومونو قربانگاه جوړې کړې، د کوم ځای په حقله چې مالک خدای فرمائیلی و چې، ”زما نوم به په یروشلم کښې د همېشه دپاره پاتې شی.“ ٥ د مالک خدای د کور په دوو دربارونو کښې هغه د ستورو د عبادت دپاره قربانگاه جوړې کړې. ٦ هغه د هنوم په وادی کښې خپل زامن د سوزېدونکې نرانو په توگه قربانی کړل. هغه د غېبو کارونو او جادو نه کار اخستلو او قسمت ښودونکو او د

فالگرو سره ٻي مشورڻي وکړې. هغه د مالک خدائِ خلاف لويه گناه وکړه او د هغه غصه ٻي راوپاروله. (٧) هغه چې کوم بُت جوړ کړي وو هغه ٻي واخستلو او د خدائِ پاک په کور کښي ٻي ودرولو چې د کوم په حقله خدائِ پاک داؤد او د هغه زوئ سليمان ته فرمائيلي وو، ”په دې کور کښي او په يروشلم کښي به زه خپل نوم د هميشه دپاره وساتم کوم ښار چې ما د بني اسرائيلو د ټولو قبيلو نه خوښ کړي دى. (٨) که بني اسرائيليان زما ټول حکمونه مني او هغه ټول قانون پوره کوي چې زما خدمت کوونکي موسى هغوئ له ورکړي دى، نو زه به هغوئ نه پرېږدم چې د هغه مُلک نه ويستلې شي چې کوم ما د هغوئ پلار نيکه له ورکړي دى.“ (٩) خو منسى د يهوداه او يروشلم خلق ٻي لارې کړل او هغوئ د هغه قومونو نه هم لوي گناهونه وکړل کوم چې مالک خدائِ تباها کړي وو کله چې بني اسرائيليان مخ په وړاندې تلل.

د منسى پښمانه کېدل

(١٠) اگر چې مالک خدائِ منسى او د هغه خلقو له خبرداري ورکړو، خو هغوئ به ورته غور نه نيولو. (١١) نو مالک خدائِ د اسور فوجي مشران ولېږل چې په يهوداه باندې حمله وکړي. او هغوئ منسى ونيولو، گنډې ٻي ورته واچولې او په زخميرونو باندې ٻي وتړلو او بابل ته ٻي بوتلو. (١٢) هغه د خپلو مصيبتونو په وجه عاجز شو او مالک خدائِ، خدائِ پاک ته راوگرځېدو او هغه ته ٻي د مدد دپاره سوال وکړو. (١٣) خدائِ پاک د منسى سوال واورېدو او قبول ٻي کړو او هغه ٻي ولېږلو چې يروشلم ته واپس لاړ شي او بيا حکومت وکړي. نو منسى ته پته ولگېده چې مالک خدائِ په رښتيا خدائِ پاک دى. (١٤) د دې نه پس، منسى د داؤد ښار د بهرنی دېوال اوچتوالی زيات کړو، د نمرپرېواته په طرف په وادي کښي د جيحون د چشمې نه د کبانو دروازې پورې او هم دغه دېوال د عوفل د غر نه هم راتاو وو. هغه د يهوداه د پخو دېوالونو په هر يو ښار کښي يو يو فوجي آفسر مقرر کړو. (١٥) هغه د مالک خدائِ د کور نه هغه پردی بُتان او نښي لري کړي کومې چې هغه هلته اېښي وې او هغه د غېرو قومونو هغه قربان گاه لري کړي کومې چې د مالک خدائِ د کور په غره او په يروشلم کښي په نورو ځايونو کښي وې، هغه دا ټول څيزونه د ښار نه بهر يوړل او وې غورزول. (١٦) هغه هغه قربان گاه هم مرمت کړه چرته چې د مالک خدائِ عبادت کېدو او چې هغه ورباندې د سلامتی نذرانې او د شکرانې نذرانې پېش کولې. هغه د يهوداه ټولو خلقو له حُکم ورکړو چې د مالک خدائِ د بني اسرائيلو د خدائِ پاک عبادت وکړي. (١٧) اگر چې خلقو په علاقائي عبادتخانو کښي هم قرباني پېش کولې، خو هغوئ دا صرف مالک خدائِ ته پېش کولې.

د منسى د بادشاهي ختمېدل

(١٨) نور هر څه چې منسى کړي وو، هغه چې خدائِ پاک ته کوم سوال کړي وو او د پېغمبرانو هغه پېغامونه چې هغوئ د مالک خدائِ د بني اسرائيلو د خدائِ پاک په نوم د هغه سره خبرې وکړې، دا هر څه د اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښي ليکلې شوي دي. (١٩) د بادشاه دُعا او د خدائِ پاک د دُعا قبول او د هغه د توپي نه مخکښي د هغه گناهونو حساب کتاب چې هغه کړي وو، هغه بد عملونه چې هغه کړي وو، علاقائي عبادتخانې او د اشيري بُت کومې نښي چې هغه جوړې کړې وې او هغه بُتان چې هغه ٻي عبادت کولو، دا هر څه د پېغمبرانو په تاريخ کښي ليکلې شوي دي. (٢٠) منسى مړ شو او په محل کښي ښخ شو او د هغه زوئ امون د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه امون

(٢١) امون دوويشت کلن وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ شو او هغه په يروشلم باندې دوه کاله حکومت وکړو. (٢٢) د

خپل پلار منسی په شان هغه هم د مالک خدائ خلاف گناه وکړه او چې د هغه پلار د کومو بتانو عبادت کړې وو نو هغه یې هم عبادت وکړو. (۲۳) خو هغه د خپل پلار په شان عاجز نه شو او نه مالک خدائ ته راوگرځېدو، هغه د خپل پلار نه هم زیات گناهگار شو. (۲۴) د امون آفسرانو د هغه خلاف منصوبه جوړه کړه او په محل کښې یې ووژلو. (۲۵) د یهوداه خلقو د امون قاتلان ووژل او د هغه زوی یوسیا یې بادشاه جوړ کړو.

د یهوداه بادشاه یوسیا

۳۴ (۱) یوسیا اته کلن وو چې هغه بادشاه جوړ شو او یو دېرش کاله یې په یروشلم بادشاهی وکړه. (۲) هغه هم هغه کار کولو چې په خه باندې مالک خدائ خوشحالبېدو، هغه د خپل پلار نیکه داؤد په نقش قدم باندې روان وو او هغه د خدائ پاک د قانون نه اخوا دېخوا نه اوږېدو.

د یوسیا د غېرو قومونو د عبادت ځایونه وړانول

(۳) د یوسیا د بادشاهی په اتم کال، چې په کوم وخت کښې هغه لا وړوکه وو، نو هغه د خپل پلار نیکه داؤد خدائ پاک عبادت شروع کړو. څلور کاله وروستو هغه علاقائی عبادتخانې، د اشیرې بت نښې او د نورو ټولو بتانو تباہ کول شروع کړل. (۴) د هغه د ښوونې لاندې هغه قربان‌گاه ټوټې ټوټې کړې شوه چرته چې د بلع عبادت کېدو او د دې سره نزدې د خوشبویې قربان‌گاه راوغورزولې شوې. هغوی د اشیرې بتانو او د نورو ټولو بتانو نه خاورې جوړې کړې او هغه خاورې یې د هغه خلقو په قبرونو باندې وشیندلې چا چې دې ته قربانۍ پېش کړې وې. (۵) هغه د بت پرستو امانو هیوکی په هغه قربان‌گاه باندې وسوزول چرته چې هغوی عبادت کړې وو. د دې هر څه کولو په وجه هغه یهوداه او یروشلم بیا پاک کړل. (۶) هغه په ښارونو کښې او د منسی، افرائیم او شمعون او په شمال کښې د نفتالی پورې هم دغه شان کار وکړو. (۷) د شمالی بادشاهی په ټوله علاقه کښې هغه قربان‌گاه او د اشیرې بت نښې ټوټې ټوټې کړې او بتان یې خاورې کړل او د خوشبویې ټولې قربان‌گاه یې ټوټې ټوټې کړې. بیا هغه یروشلم ته راوایس شو.

د شریعت د کتاب موندلې کېدل

(۸) د هغه د بادشاهی په اتلسم کال، د هغې نه پس چې کله هغه د غېرو قومونو د عبادت نه مالک خدائ کور او هغه ملک پاک کړې وو، نو یوسیا بادشاه دا درې سړی ولېږل چې د مالک خدائ، خدائ پاک کور مرمت کړي، د اصلیاہ زوی سافن، معسیاه، چې د یروشلم حکمران وو او د یهوآخز زوی یوآخ چې مشر آفسر وو. (۹) کومې پېسې چې لیوی خادمانو د مالک خدائ کور کښې راغونډې کړې وې هغه یې مشر امام خلقیاه له ورکړې. دا د افرائیم او منسی او د شمالی ټولې بادشاهی نه او د یهوداه، بنیامین او د یروشلم د خلقو نه راغونډې شوې وې. (۱۰) بیا دا پېسې هغه درېو سړو ته حواله شوې چې د مالک خدائ د کور د مرمت مشران وو او هغوی دا پېسې دې مزدورانو له ورکړې (۱۱) یعنې ترکانانو او گلکارانو له چې جوړ شوی کابې او لرگی واخلی او د هغه عمارت په مرمت کښې استعمال شی چې د یهوداه بادشاهانو پرېښی وو چې خراب شی. (۱۲) کومو خلقو چې دا کار کولو هغه ټول محنتی وو. د هغوی مشری دې څلورو لیویانو کوله، د مراری د قبیلې یحت او عبدیاه او د قهات د قبیلې زکریاه او مسلام. لیویان تکړه موسیقاران وو. (۱۳) نور لیویان د سامان د وړلو راوړلو او د مختلفو کارونو د کاریگرو مشران وو او نورو به حساب کتاب ساتلو او څوکیداری به یې کوله. (۱۴) کله چې د گودام نه

پېسې ويستلې شوې نو په دې دوران کښې خلیقاه د مالک خدای د شریعت کتاب وموندلو، هغه شریعت چې خدای پاک موسی له ورکړې وو. (۱۵) هغه سافن منشی ته وفرمائیل، ”ما دلته د مالک خدای په کور کښې د شریعت کتاب موندلې دے.“ هغه سافن له کتاب ورکړو، (۱۶) او سافن هغه کتاب بادشاه له یورو. سافن ورته وویل، ”تا چې د خه حکم کړې نو مونږ هغه هر خه کړی دی. (۱۷) کومې پېسې چې د مالک خدای په کور کښې اېښودې شوې وې مونږ هغه کارېگرانو او د هغوی مشرانو ته حواله کړې دی.“ (۱۸) بیا هغه وویل، ”هغه کتاب دلته ما سره دے چې خلیقاه ما له راکړې دے.“ او هغه بادشاه ته د دې تلاوت وکړو. (۱۹) کله چې بادشاه هغه کتاب واورېدو، نو هغه د خفگان نه خپلې جامې وشلولې. (۲۰) او هغه خلیقاه، د سافن زوی اخیقام، د میکایاه زوی عبدون، د دربار منشی سافن او د بادشاه مدد کوونکی عسایاه له دا حکم ورکړو، (۲۱) ”لاړ شی او د مالک خدای سره زما او د هغه خلقو دپاره مشوره وکړئ چې هغوی بیا هم په اسرائیل او یهوداه کښې پاتې کېږی. د دې کتاب تعلیمات معلوم کړئ. مالک خدای مونږ ته غصه دے ځکه چې زمونږ پلار نیکه د مالک خدای کلام نه دے منلې او هغه کار یې نه دے کړې چې د کوم په حقله دا کتاب فرمائی چې خامخا دې وکړې شی.“ (۲۲) د بادشاه په حکم، خلیقاه او نور لاړل چې د یوې ښځې سره مشوره وکړی چې نوم یې خلدو وو، دا پېغمبره د یروشلم په نوې حصه کښې اوسېده. د هغې خاوند سلوم، د توقهت زوی او د خسره نمسے وو، سلوم د مالک خدای د کور د چوغو مشر وو. چې خه شوی وو نو هغوی ورته هغه بیان وکړو، (۲۳) او هغې ورته وویل چې واپس بادشاه له لاړ شی او ورته ووايي (۲۴) چې د مالک خدای نه دا پېغام راغلی دے، ”زه به په یروشلم او د دې په ټولو خلقو افت راولم چې په کښې به هغه ټول لعنتونه وی چې په هغه کتاب کښې لیکلې شوی دی کوم چې بادشاه ته بیان شو. (۲۵) هغوی زه رد کړې یم او نورو معبودانو ته یې نذرانې پېش کړې دی او دوی چې دا هر خه کړی دی د هغې په وجه یې زما غصه راپارولې ده. زما غصه د یروشلم خلاف راوچته شوې ده او دا به کمه نه شی.“ (۲۶) خو د یهوداه هغه بادشاه له واپس ورشه چا چې د مالک خدای سره د مشورې دپاره رالېږلې یې او هغه ته ووايه چې، ”مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک د هغه پېغام په حقله داسې فرمائی چې تا اوس اوس واورېدو، (۲۷) نو ته پښېمانه شوې او د خدای پاک په حضور کښې دې خپل ځان عاجز کړو، کله چې تا واورېدل چې هغه د دې ځای او خلقو خلاف خبرې وکړې. کله چې تا خپل ځان زما د وړاندې عاجز کړو او خپلې جامې دې وشلولې او زما په حضور کښې وژړل، نو ما ستا دعا واورېدله، مالک خدای فرمائی، (۲۸) او زه چې یروشلم له کومه سزا ورکوم هغه به تر هغه وخت پورې نه راځی چې ترڅو ته مړ شوې نه یې. او زه به تا پرېږدم چې په سلامتی سره مړ شی.“ نو هغه سړی د دې پېغام سره یوسیا ه بادشاه ته راواپس شول.

د یوسیا ه د مالک خدای سره د لوظ نوی کول

(۲۹) یوسیا ه بادشاه د یهوداه او یروشلم ټول مشران راغونډ کړل، (۳۰) او هغوی په یو ځای د مالک خدای کور ته لاړل، چې امامان او لیویان او ټول خلق، مالداره او غریبانان په کښې شامل وو. بادشاه د هغوی ټولو په مخکښې د لوظ د هغه کتاب تلاوت وکړو، کوم چې د مالک خدای په کور کښې موندلې شوې وو. (۳۱) هغه د شاهي ستنې سره ولاړ وو او د مالک خدای سره یې یو لوظ وکړو چې د هغه تابعداری به کوی او د زړه د اخلاصه د هغه قانون او حکمونه به منی او هغه مطالبې به پوره کوی کومې چې د دې لوظ سره تړلې دی، هم هغه شان چې څنگه په هغه کتاب کښې لیکلې شوی دی. (۳۲) هغه د بنیامین خلق او د یروشلم خلق هم هغه لوظ ته مجبور کړل. نو د یروشلم خلقو د لوظ هغه مطالبې ومنلې کوم لوظ چې هغوی د خپل پلار نیکه خدای پاک سره کړې وو. (۳۳) نو یوسیا ه بادشاه هغه ټول حرام کاره بتان تبا ه کړل کوم چې د اسرائیل په علاقه کښې وو او چې ترڅو پورې هغه ژوندې وو، نو هغوی د مالک خدای د هغوی د پلار نیکه خدای پاک نه نه اورېدل.

۱ یوسیاہ بادشاه په یروشلم کښې د مالک خدای د درناوی دپاره د فسحې اختر وکړو، د وپومبې میاشتی په خوارلسمه ورځ هغوی د اختر دپاره گډوډی حلال کړل. ۲ هغه امامانو ته هغه زمه واری حواله کړې کومې چې هغوی د مالک خدای په کور کښې کولې او د هغوی حوصله افزائی یې وکړه چې دا په ښه طریقه کوی. ۳ هغه د بنی اسرائیلو اُستازانو یعنی هغه لیویانو ته هم دا اصول وښودل، چې هغوی مالک خدای ته وقف شوی و، ”د لوظ صندوق د مالک خدای په هغه کور کښې کېږدی کوم چې د داؤد زوی سلیمان بادشاه جوړ کړی دی. تاسو به نور دا یو ځای نه بل ځای ته نه وړی، خو تاسو به د مالک خدای د خپل خدای پاک او د هغه د خلقو بنی اسرائیلو خدمت کوئ. ۴ د ډلو په مطابق او د هغه زمه وارو په مطابق په خپلو ځایونو باندې تیار ودرېږئ، کومې چې درته داؤد بادشاه او د هغه زوی سلیمان بادشاه حواله کړی دی، ۵ او خپلو ځانونو له داسې ترتیب ورکړئ چې تاسو موجود یئ نو چې د بنی اسرائیلو د هر خاندان مدد وکړئ. ۶ تاسو به د فسحې د اختر گډوډی او چېلی حلال کړئ. اوس خپل ځانونه پاک کړئ او د دې دپاره قربانۍ تیارې کړئ چې ستاسو بنی اسرائیلیان هغه اصول ومني کوم چې مالک خدای د موسی په ذریعه ښودلی دی.“ ۷ د فسحې د اختر دپاره یوسیاہ بادشاه خلقو له د خپلو څارو او رمو نه دېرش زره گډان، گډوډی او د چېلو بچی او درې زره غویې ورکړل. ۸ د هغه آفسرانو په خپله خوښه خلقو، امامانو او د لیویانو د استعمال دپاره هم ځناور ورکړل. او د مالک خدای د کور مشرانو آفسرانو، مشر امام خلقیاه، زکریاه او یحی ایل امامانو له دوه زره او شپږ سوه گډوډی او د چېلو بچی او درې سوه غویې ورکړل چې په اختر کښې قربانۍ شی. ۹ د لیویانو مشرانو، کنعنیاه، او د هغه وروڼه سمعیاه او ننتی ایل، او ورسره حسبیاه، یعنی ایل او یوزید پینځه زره گډوډی او د چېلو بچی او پینځه سوه غویې لیویانو له ورکړل چې د فسحې په اختر کښې یې قربانۍ کړی. ۱۰ کله چې د فسحې اختر دپاره هر څه تیار شول، نو امامان او لیویان د بادشاه د حکم په مطابق په خپلو ځایونو ودرېدل. ۱۱ کله چې گډوډی او چېلی حلال کړی شول، نو امامانو په قربان‌گاه باندې وینه وشیندله او لیویانو د هغې نه څرمنې وویستلې. ۱۲ بیا هغوی څاروی د سوزېدونکې نذرانې دپاره د کورنو د ډلو په مطابق په خلقو باندې تقسیم کړل، نو هغوی دا د موسی د شریعت د اصولو په مطابق پېش کړل. ۱۳ لیویانو د اصولو په مطابق د فسحې اختر قربانۍ په اور وړتې کړې او مقدسې نذرانې یې په لوبښو کښې، دېگونو او پتیلو کښې ویشولې او غوښه یې زر زر په خلقو باندې تقسیم کړه. ۱۴ د دې کېدو نه پس، لیویانو د خپل ځان دپاره او د هارون د اولاد امامانو دپاره د غوښې بندویست وکړو، ځکه چې امامان د سحر نه واخله تر ماښام پورې مصروف و او د قربانو واژگه او هغه څاروی یې سوزول چې په پوره توگه سوزولې شول. ۱۵ د لیوی قبیلې د آسف د قبیلې دا موسیقاران په هغه ځایونو کښې و او کوم چې هغوی ته د داؤد د اصولو په مطابق حواله شوی و، آسف، هیمان او د بادشاه پېغمبر یدوتون. د مالک خدای د کور د دروازو څوکیدارانو ته د خپلو ځایونو نه د تلو ضرورت نه وو، ځکه چې نورو لیویانو د هغوی دپاره د فسحې اختر تیار کړی وو. ۱۶ څنگه چې یوسیاہ بادشاه حکم کړی وو نو په هغه ورځ د مالک خدای د عبادت دپاره او د فسحې اختر کولو دپاره او په قربان‌گاه باندې د سوزېدونکې نذرانې سوزولو دپاره هر څه شوی و. ۱۷ کوم بنی اسرائیلیان چې موجود و او نو هغه ټولو اووه ورځې د فسحې اختر او د پتیرې روتی اختر وکړو. ۱۸ د سموئیل پېغمبر د وخت نه د فسحې اختر دغه شان نه وو شوی. په پخوانو بادشاهانو کښې یو کس کله هم د فسحې داسې اختر نه وو کړی، چې کوم یوسیاہ بادشاه، امامانو، لیویانو او د یهوداه، اسرائیل او د یروشلم خلقو وکړو. ۱۹ د یوسیاہ د بادشاهۍ په اتلسم کال داسې وشول.

٢٠) کله چې یوسیاہ بادشاه د مالک خُدائ کور دپاره دا هر څه وکړل، نو د مصر بادشاه نکوه یو لښکر روان کړو چې د فرات په سیند په کرکمیس کښې جنگ وکړی. او یوسیاہ د هغه خلاف د جنگ کولو دپاره راووتلو، (٢١) خو نکوه یوسیاہ له دا پېغام ولېږلو، ”د یهوداه بادشاه دا جنگ چې زه کوم د دې تعلق تا سره نشته. زه تا سره جنگ کولو دپاره نه یم راغلی، زه د خپلو دشمنانو سره د جنگ کولو دپاره راغلی یم او خُدائ پاک راته فرمائیلی دی چې تېز لاړ شه. خُدائ پاک زما مل دے، نو زما مخالفت مه کوه، گنې هغه به تا تباہ کړی.“ (٢٢) خو خُدائ پاک چې د نکوه فرعون په ذریعه څه وفرمائیل نو یوسیاہ هغې ته غوږ نه کېښودو، نو هغه خپل شکل بدل کړو او د مجدو په مېدان کښې د جنگ دپاره لاړو. (٢٣) د جنگ په دوران کښې یوسیاہ بادشاه د مصریانو په غشو باندې ولگېدو. هغه خپلو نوکرانو له حکم ورکړو، ”ما د دې ځای نه بوځی، زه سخت زخمی شوی یم.“ (٢٤) هغوئ هغه د خپل جنگی گاډۍ نه اوچت کړو او چې هلته د هغه کومه دویمه جنگی گاډۍ وه په هغې کښې یې واچولو او یروشلم ته یې یووړو. هلته هغه مړ شو او په شاهي ادیره کښې ښخ کړے شو. د یهوداه او یروشلم ټولو خلقو د هغه په مرگ باندې د غم ژړا وکړه. (٢٥) یرمیاہ پېغمبر د یوسیاہ بادشاه دپاره یوه د غم سندرہ جوړه کړه. نو د اسرائیل په ملک کښې د سندرغاړو، ناریناؤ او زاناناؤ دواړو دا یو رواج جوړ شو، چې کله به هغوئ د هغه دپاره د غم ژړا کوله نو دا سندرہ به یې وئيله. دا سندرہ د مرثیو په کتاب کښې لیکلے شوې ده. (٢٦) یوسیاہ چې نور هر څه هم کړی و، مالک خُدائ ته د هغه وقف کېدل، د هغه د شریعت تابعداری، (٢٧) او د اول نه واخله تر آخره پورې د هغه تاریخ دا هر څه د اسرائیل او یهوداه په تاریخ کښې لیکلے شوی دی.

د یهوداه بادشاه یهوآخز

٣٦) ١) د یهوداه خلقو د یوسیاہ زوی یهوآخز خوښ کړو او په یروشلم کښې یې بادشاه جوړ کړو. (٢) یهوآخز د درویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو او درې میاشتې یې په یروشلم بادشاهی وکړه. (٣) د مصر بادشاه نکوه هغه قېدی کړو او د یهوداه خلق یې دې ته مجبور کړل چې درې زره او څلور سوه کلو سپین زر او څلور دېرش کلو سره زر محصُول ورکوی. (٤) نکوه الیاقیم د یهوداه بادشاه جوړ کړو چې هغه د یهوآخز ورور وو او د هغه نوم یې یهوایقیم ته بدل کړو. نکوه یهوآخز مصر ته بوتلے وو.

د یهوداه بادشاه یهوایقیم

٥) یهوایقیم د پینځویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو او هغه په یروشلم باندې یولس کاله بادشاهی وکړه. هغه د مالک خُدائ خپل خُدائ پاک خلاف گناه وکړه. (٦) د بابل بادشاه نبوکدنضر په یهوداه حمله وکړه، یهوایقیم یې ونیولو او بابل ته یې په زنځیرونو کښې بوتلو. (٧) نبوکدنضر د مالک خُدائ د کور څه خزانی یوړې او په بابل کښې یې په خپل محل کښې کېښودې. (٨) یهوایقیم چې هر څه هم کړی و، سره د هغه د خرابو رسمونو او چې هغه کوم حرام کارونه کړی و، هغه د اسرائیل او د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. نو د هغه زوی یهوایکین د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه يھوياکين

٩٠ يھوياکين د اتلسو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه شو او هغه په يروشلم درې مياشتې او لس ورځې بادشاهي وکړه. هغه هم د مالک خدائ خلاف گناه وکړه. ٩١ کله چې سپرلے شو، نو نبوکدنصر بادشاه يھوياکين بابل ته قېدی بوتلو او د مالک خدائ د کور خزاني يې يوړې. بيا نبوکدنصر د يھوياکين تره صدقياه د يهوداه او يروشلم بادشاه جوړ کړو.

د يهوداه بادشاه صدقياه

٩٢ صدقياه د يوويشتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه شو او په يروشلم يې يوولس کاله بادشاهي وکړه. ٩٣ هغه د مالک خدائ خلاف گناه وکړه او د يرمياھ پېغمبر خبرې يې په عاجزی سره وانه وريدلې، چا چې د مالک خدائ خبرې کولې.

د يروشلم تباھي

٩٤ صدقياه د نبوکدنصر بادشاه خلاف بغاوت وکړو، اگر چې هغه د خدائ پاک په وړاندې دا لوظ کړے وو چې د نبوکدنصر وفادار به وي. هغه د خپل ضد په وجه نه توبه گار کېدو او مالک خدائ، د بني اسرائيلو خدائ پاک يې خه پرواه نه ساتله. ٩٥ د دې نه علاوه، د يهوداه لار بشوونکي امامان او خلق د بتانو په عبادت کېنې د هغوي نه گېرچاپېره گناهگارو قومونو په نقش قدم باندې روان ؤو او د هغوي په شان حرام کارونه يې وکړل، هغوي د مالک خدائ هغه کور ناپاک کړو کوم چې مالک خدائ په خپله مقدس کړے وو. ٩٦ مالک خدائ د هغوي د پلار نيکه خدائ پاک د خپلو خلقو د خبرداري دپاره پېغمبران رالېږل، ځکه چې خدائ پاک غوښتل چې هغوي او خپل کور بچ کړي. ٩٧ خو هغوي د خدائ پاک په پېغام وړونکو پورې توقي وکړې، د هغوي خبرو ته يې توجو ورنه کړه او د هغه په پېغمبرانو پورې يې خندا وکړه، تر دې پورې چې د مالک خدائ غصه د هغه د خلقو خلاف دومره زياته شوه چې د هغې نه د خلاصون لار نه وه. ٩٨ نو مالک خدائ د بابل بادشاه راوستو چې په هغوي حمله وکړي، تر دې چې د مالک خدائ په کور کېنې هم هغه د يهوداه زلمي ووژل. هغه په ځوان يا بوډا، په نر يا ښځه، بيمار يا روغ په هيچا هم رحم نه کولو. خدائ پاک هغوي ټول ورته حواله کړل. ٩٩ د بابل بادشاه د مالک خدائ کور، د دې خزاني او د بادشاه او د هغه د آفسرانو دولت لوټ کړو او هر څه يې بابل ته يوړل. ١٠٠ هغه د مالک خدائ کور او ښار، سره د دې ټولو محلونو او دولت وسوزولو او د ښار دېوال يې راوغورزولو. ١٠١ هغه ټول ژوندی پاتې کسان بابل ته بوتل، چرته چې هغوي او د هغوي اولاد تر هغې پورې د نوکرانو په توگه د هغه خدمت کولو چې د فارس حکومت را اوچت شوے نه وو. ١٠٢ د يرمياھ پېغمبر په ذريعه چې د مالک خدائ کوم پېغام اورولے شوے وو نو هغه پوره شو چې، ”اوپا کاله به هغه زمکه شاره پرته وي، ځکه چې هغې د سبت آرام نه وو کړے.“

د خورس بني اسرائيلو له د واپس کېدو حکم ورکول

١٠٣ د فارس د خورس بادشاه د بادشاهي په وړومبي کال مالک خدائ هغه څه رښتيا کړل چې څه يې د يرمياھ پېغمبر په ذريعه فرمائيلې ؤو. هغه د خورس حوصله افزائي وکړه چې دا حکم جاري کړي او د خط په شکل کېنې د هغه د بادشاهي هر څائ ته ولېږلے شي او بيان شي: ١٠٤ ”دا د فارس د خورس بادشاه حکم دے. مالک خدائ، د آسمان خدائ پاک زه په ټوله دنيا باندې حکمران جوړ کړے يم او ما له يې دا ذمه واري راکړې ده چې د هغه دپاره د يروشلم په يهوداه کېنې يو کور

جوړ کړم، نو تاسو ټول څوک چې د خُدای پاک خلق یی، هلته ځی او مالک خُدای ستاسو خُدای پاک دې ستاسو مل شی.“